

વયુતીમાને અમતી અલયકા વચલા આલે યાકુબ

જંગનામએહઝરતઅલી

યાની

કીસ્સાએ મકાતીલો કનદોરી

એર

જંગગે દુખીરૂલ અલમ.

યાની

જંગગે અઝ કોમે છન.

જપાનેવાલે એર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

Book-seller Sakarlal Bulakhidas.

Richey Road-AHMEDABAD.

શ્રી સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઈ શકરાભાઈ ગાંધીએ
છાપ્યું ખાડીયા અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ છ.

સને ૧૯૨૭ .

પ્રત ૨૦૦૦

સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે.

Price 0—8—0.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮૬૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જંગનામ ચોરબરતશાલી

વિષય ૬૪૬૮:૪. ૪૬૮

વયુતીમાને અમતી અલ્પકા વઅલા આલે યાકુબ

જંગનામએહઝરતઅલી

યાની

કીરસાએ મકાતીલો કુનદોરી

ઓર

જંગગે દખીરુલ અલમ.

યાની

જંગગે અઝ કોમે હન.

હપાનેવાલે ઓર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

Book-seller Sakerlal Bulakhidas.

Richey Road-AHMEDABAD.

શ્રી સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઈ શકરાભાઈ ગાંધીએ
છાપ્યું ખાડીઆ અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ હ.

સને ૧૯૧૭

પ્રત ૨૦૦૦

Price 0—8—0.

ગાંધીસત્ત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગાંધીસત્ત ગ્રંથાલય-સંગ્રહ
૬૮૬૮

આ ચોપડી ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી
પ્રસિદ્ધકર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

બીસમીલ્લા હીર રહેમા નીરરહીમ.

ધલાહી તુહી સખકાહે બાદશાહ,
 નહી તુજસા હાકીમ કોઇ દુસરા,
 તેરી ઝાત બે મીસલો બે અયબ હે,
 નહી તુજસા રોઝી રસાં કોઇ ચોર,
 કીયા કુનસે કોનો મકાંકાં ઝુંહુર,
 હૈ કાયમ તેરે હુકમસે હો જહાં,
 છધર દેખતે હૈ તુ મોબુદ હે,
 છસ ઇનસાં પે તુ મહેરબાની કરે,
 કીસીપર અગર કેહેર નાંઝીલ હુવા,
 ઝમાને કોં ઝાહીરહે શયતાંકા હાલ,
 નહી ફઝલકી તેરે કુછ ઇનતેહા;
 ગરીબોંકા હે કચોન તુજસા રફીક,
 શહે હકત કીશવર હે તેરા ફકીર,
 તેરી મદદ અફઝું હેહરીર સે,
 બયાં કયા કરૂ હમદ મે મુશતે ખાક,
 ખીરદ કો વહાંતક રસાઇ નહી,
 નશાં મુખતલીફ હૈ તેરે નામકે,
 તેરા ભેદ પાએ હે કીસકો શઉર,
 કરે વસફ તેરા મે કયુ કર રકમ,
 ફરીશતે હૈ હયરાન અય કીખરીયા,
 ફરીશતોંકો તાકાત નહી યે કબી,
 ફરાસતહે આજઝ તમે તાઝસે,
 ઝખાને કલમકો યે તાકત કહાં,
 તેરા ભેદ પાએ યે કીસકી મન્જલ,
 કે કી ઉસને પાનીપે કાયમ ઝમી,
 ફરીશતે કીયે ખલક અફલાક પર,
 ફલક કો સીતારોંસે ઝીનત મીલી,
 કીયા ખલક લોહો કલમ અશરકો,
 કીયા હુકમસે અબરે રહેમત તુમુદ,
 તેરા ભેદ ખુલતા નહી મુતલકન,

કે હે દોજહાં પર કરમકી નીગાહ.
 હો આલમ પે તાબે તેરે હુકમકા.
 અયાં હે કે તુ આલે મુલ ગેબ હે.
 તુહી દોનો આલમકી કરતાહે ગોર.
 હે ઝાહીર તેરા ઝરરે ઝરરે મે તુર.
 તુહે સારે મખલુક કા મેહરબાં.
 તુહી સારી ખલકતકા મઅબુદહે.
 ફરીશતા સર ઉસકે કદમ પર ધરે.
 તો દફતર મે વો ફરદ બાતીલ હુવા.
 દીયા તોક લાનતકા ગરદન મે ઠાલ.
 ન તુજસા કોઇ હે ન હોગા નથા.
 ફકીરોંકા હે કચોન તુજસા સફીફ.
 ગદા હે તેરે દરકા હર એક અમીર.
 તેરા વસફ બાહીર હે તકરીર સે.
 કહાં યે ઝખાં ચોર કહાં હમદે પાક.
 ખુદીમે સમાઈ ખુદાઈ નહી.
 હૈ અફલાક ઝીને તેરે બામકે.
 યે ઇસિરાર અકલો ખીરદ સે હૈ દુર.
 કહાં હે યે તાત ઉઠાઉ કલમ.
 તેરા ભેદ કીસકો મીલાહે ભલા.
 જો ઝાહીર કરે ખાત કુછ ભેદકી.
 નહી કોઇ વાકીફ તેરે રાઝસે.
 કરે જો તેરે વસફકા કુછ બયાં.
 કે હૈ વેહમમે યાં ગુમાનો ખીયાલ.
 ઇલાતા કીયા ઉસપે ચરખે ખરી.
 શરફ આદમી કો દીયા ખાક પર.
 ઝમી કોબી ઇનસાંસે ઇઝઝત મીલી.
 સફર ચોર છનાં ચોર ઝમી ફરશકો.
 કે ઝાહીર હો મખલુક પર ફઝલોબુદ.
 કરૂ કયા તેરે રાઝમે મુખન.

કીયા ખલક આદમકો જે વાલેદેન,
 દીયા જે શરફ ઉસકો અય ઝુલકીરમ,
 ઊસે મરતબા અયસા આલી દીયા,
 નખીયોં ને લી ઇસકી તાઝીમકી,
 અઝા ઝીલને જો તઅમમુલ કીયા,
 તકબ ખુરસે આહા જો આદમપે ફેક,
 જો કી હુકમે ખારીમે ઉસને દલીલ,
 બનાથા ઇનાઅતસે આઝાદવો,
 કીયા અમરે હક જબન ઊસને કુખુલ,
 જે થી ઉસકી કીસમતમે ખારી લીખી,
 લીખીથી મુકદ્દરમે નારે સફર,
 ખોહોત મોંખીનો ખોફરખકા કરો,
 ઇબાદત ખુદાકી કરો રોઝો શખ,
 સખ અવકાન સીરફે ઇઆઅત કરો,
 કીયા ખાક પર ઊસને એસા કરમ,
 હુઇ ઉસકી રહેમતયે ઇનસાન પર,
 બનાએ ઉસી ખાક સે અમખીયા,
 હુવે ખલક ઉસસે રસુલે ઝમન,
 ખુદાને દીયા હે બડા મરતબા,
 વો હએ ખાદશાહ ઓર આલમનવાઝ,
 ઝમાનાં હે કાલીબ તો વો જાનહે,
 બને નુરે હકસે રસુલે ઝમાં,
 હે દોનોં જહાંકા વોહી ખાદશાહ,
 ઉસી મેહરકાહે જે ઝરરોમે નુર,
 અજબ શાનસે તુ છીપા સખમે હે.
 કહાંતક કફ મદહ તેરીબયાં,

કે હએ ઇસરે દુનયામે સખ નુરેએન.
 હુવા વો સઝાવારે લવહો કલમ.
 ફરીશતોં ને લીઊસકો સીજદા કીયા.
 ઝમીં ઓર ઝમાં સખને તસલીમકી.
 કે સીજદા કફંગા મે આદમકો કયા.
 પડા ઊસકી ગરદન મે લાનતકા તોક.
 હુવા સખ ફરીશતો મે ખારો ઝલીલ.
 કે થા સખ ફરીશતોંકા ઉસતાદવો.
 ખુદાકા હુવા કેહર ઊસપર તુઝુલ.
 કે સીજદે કે કરનેમે યું દેરકી.
 હુવાથા જો મગફર વો ઇસકદર.
 કરો બન્દગી ઓર ખુદાસે ડરો.
 નહો તુમપે તા ઉસકા કેહેરો ગઝબ.
 મુદામ ઊસકે કેહેરો ગઝબસે ડરો.
 કે તામે હુવે ઇસકે લવહો કલમ.
 ધરા તાજે શાહીકા ખાલાએ સર.
 પયમખરખોહોત ઓરખોહોત અવલીયા.
 અલી ફાલમા ઓર હુસેનો હસન.
 કહાંતક કફ ઉનકા વસદા મનાં.
 ઇસે ચાહેં ઉસકો કરેં સરફરાઝ.
 હો આલમ હએ દીદા વો ઇનસાનહે.
 હુવા નુરસે ઉનકે પયદા જહાં.
 ઉસીને બનાંએ હએ જે મેહરો માંહ.
 ઉસી નુરકા હર તરફ હે ઝુહુર.
 નમુદાર જલવા તેરા સખમે હે.
 ઝખાંકો મેરી હે જે તાકત કહાં.

નાંતે સરવરે કાએ નાંત.

મોહમ્મદ બને ખાતીમુલ અમખીયા,
 અજબ મરતબા હે અજબ ઉપકી થાન,
 વોહે અતરે લવલાકકા સરફરાઝ,
 ફીયે ખલક ઉસકે લીયે દોજહાં,
 કરી મુસસખા યા જમીલુસ શીયમ,
 શફાઅત ફરેંગે બવજહે હસન,

શફી ઉલ ઉમમ ઓર શફીકલ વરા.
 કે ઇસકે લીયે હએ ઝમીનો ઝમાન.
 હે મેહબુખીયત સે ઉસે ઇમતીયાઝ.
 વોહે અરશ ઓર આસમાનોંકીજાં.
 નહી ઉસકી ઉમમતકો મેહશરકાગમ.
 નવાસે લી ઉનકે હુસેનોં હસન.

ખનાયા સમજુ ખુઝ કર ખુખ ઉસે,
 નહી હે કોઇ ઉસકા સાની બશર,
 અજબ પાક ઝાત ઓર અજબ શાંનહે,
 નહી ઉસકી તારીફકા કુછ બયાં,
 કીયા ઉસકો અલલાહને અરબુમંદ,
 અજબ ખાસ ઉસકે લીયે ચાર ચાર,
 ખુદાકે હએ મકબુલ વો ચાર ચાર,
 મુહી બનદએ બારગાહે ખુદા,
 અબુબકર અઉવલ તેરે ચાર ગાર,
 સુયમ સદકે બજામે ઉસમાંનકે,
 અહારમ અલી મુરતુઝા શાહેલી,
 મોહમદકે દામાદ ઓર દોસતદાદ,
 ઇમામતકે ગુલઝારકે ગુલ હએ વો,
 અલી દો જહાં કે હએ મુશકીલ કુશા,
 ઇતાઅત કરો દીલસે ઉનકી કુબુલ,
 કીસીસે જો તરકે ઇતાઅત હુઈ,
 નખીકે નવાસે હએ દોનુરે એન,
 અસરસે હુવે ઝેહરકે એક શહીદ,
 શહીદે તઝલલુમ હસન ઓર હુસેન,
 રસુલે ખુરાકે થે વો લાડલે,
 હખીખે ઇલાહીકે નુરે નઝર,
 વો રાહે રઝામે થે સાખીત કદમ,
 ખુદાને ઉને મરતબા જો દીયા,
 અગર ઉનકો કોઈ ન હો માનતા,
 ખુદાકાબી દુશમન હે ઉનકા ઉદુ,
 ખુદાવનદ મુલકે ઇમામત હએ વો,
 ઉનીસે હએ સખ ખાનવાદા ઇમામ,
 રહો દીલસે ઝયતુલ ઇબાકે ગુલામ,
 જો હએ કાઝીમો શાહ મુસા અલી,
 હસન અસકરી હાદીયે દો જહાં,
 અલીસે ચહાં તક હએ ખારા ઇપામ,
 કરૂં ખાનવાદોંકા કયુંકર બયાં,
 નહીં મુજમે તાકત જો મેં કુછ લીખું,
 મુજેહ વીરહ રેહતે તએ દીનરાત નામ,

ખુદાને કીયા અપનાં મેહબુબ ઉસે.
 ઉસીકે લીયે હએ ચે શમસો કમર.
 જો મુનકીર હએ કબ ઉનકા ઇમાંનહે.
 બને ઉસકી ખાતીર ચે કોનોં મકાં.
 કીયા ઉસકા દરબ સલોં સે બલંદ.
 ખુદા ઓર નખીકા હુવા ઉનપે પયાર.
 કીયા ખુલદકો ઉનકા દારૂલ કરાર.
 બકે મુતતકી ઓર બકે પારસા.
 ઉમર દુસરે ઉનકે હએ દોસતદાર.
 વો કાનીબ હએ આયાતે કુરઆંનકે.
 હુવે જીનકે તાખે ઝમાનો ઝમીં,
 ખુદા ઓર પયંબરકાહે ઉનપે પયાર.
 વીલાયતકે સુમખુલકે ગુલશનહએ વો.
 કે હએ જીનકે પાખોસ સખ અવલીયા.
 વો હએ રાતદીન જાં નીસારે રસુલ.
 ઉસી વકતસે ઉસપે લાનત હુઈ.
 ઇમામે તરીકત હસન ઓર હુસેન.
 દુયમકી શહાદતકા ખાઈસેયઝીદ.
 અલી ક્ષાતમાકે જોથે નુરે એન.
 કે દો ગુલ વો ખાગે નુખુવતકે થે.
 અલીકે થે દીલ ક્ષાતમાકે જીગર.
 કીયા શુકરે હકકા. ઉઠાકર સીતમ.
 નુખુવતકા ચેલી બકા જીઝવ થા.
 અજબ કયા જો હો ઉસપે કેહરે ખુદા.
 કે હોગા દુઆલમમે ખે આખરૂ.
 શહનશાહે મુલકે શહાદત હએ વો.
 ઉનીસે હે રોશન મોહમમ્મદકા નામ.
 સીવા ઉનસે બાકર હએ બકર ઇમામ.
 હવે બાદ ઉનકે તકી ઓર નકીં.
 હએ મકબુલ મેહદીયે આખીર જહાં.
 અલય કસ સલાતો અલય કસ સલામ.
 હે ખામેકો મેરે ચે તાકત કહાં.
 કે હે ઇજઝસે ચાં કલમ સર નીશું.
 ઇલાહી હો સખ તર દુરદો સલામ.

સુનાઉ સુખઅતકી એક દાસતાં,
 ધીસીને અગર ઇસમેં કુછ શક કીયા,
 કરેગા અગર કોઇ વીરદે ઝખાં,
 સુને જા દોઇ ગોશે દીલસે તમામ,
 મુહીબખો અગર તુમ મુસલમા,
 સુનાતા હું ઉરદુમેં વો માજરા,
 સુખઅતકા હઝરતપે હે ઇખતીતામ;

કરું જંગનામા અલીકા બયાં.
 તો શરમીનદા હોગા વો પેશે ખુદા.
 તો હોંગે બોહોત પનજતન મેહેરબાં.
 તોહો ઉસપે દોઝખકી આતીશ હરામ.
 બોહોત સીદક દીલસે હમેશા પડો.
 કે થા ફારસીમે વો અખનક લીખા.
 મકાતીલ પે લાનત અલીપર સલામ.

આગાઝ દાસનાને જંગ.

મેં કરતાહું અહવાલ સખપર અયાં,
 કે ઇમ જંગમેં ચે હુવા માજરા,
 ગયા જખ જહનનમકો વો બેહયા,
 કે હુયમે ખુદાવનદ ઝહીર હુવા,
 ગયા જખ જહનનમ કો ધો બદલઈ,
 મગર ઉસકા બેટાથા તકકાત્ર નામ,
 અલ્લા દાદખા ઓર ઇનસાફ જો,
 કે થા એક કાફીર વહાં શેહર ચાર,
 મોહઈયાથા સામાને જોહો હશમ,
 ગજ્જતે ચે હુકમ ઉસકા શેહબેદ રંગ,
 ભરેથે બોહોત લાલો યાકુતો દુર,
 અજખ બાદશા થા વો કનદોરકા,
 રઈયત ગની ઓર લશકર અમીર,
 બોહોત પહેલવાનાંને લશકર શીકન,
 કરોટાંસે કમ ઉસકા હાંસીલ ન થા,
 મુલાઝીમ ચે ઉસકે બોહોત પહેલવાં,
 જો લાખોંથે પેદલ તો લાખોં સવાર,
 બસંદીમેં કીલખોંકી કયુંકર લીખું,
 વો કીલખોંકે ચે સાતોં કુલઝાતકે,
 મહુલ ઓર મકાં ઉસકા ગુલઝારથા,
 અજખ શેહર ઉસકા અજખવો મુકામ,
 બોહોત બાદશા ઓર અમીરો વઝીર,
 કે ઇતને મેં તકકાલ પોંહયા વહાં,
 બરાબર જો દો માંહકી કીતઆ રાહ,

કે જંગમે અહદકા હે ચે સખ બયાં.
 અબુ જેહલ બદકાર કા સર કટા.
 તો સખને દુગાનાં પકા શુકરકા.
 અબુ જેહલ કાફીર સકરકો ગયા.
 તો મકકે શે સખ ઉઠ ગયા કુરોદી.
 કીયા ઉસને લયદર સે દાવા તમામ.
 શહન શાહ વાલીચે કનદોરકો.
 નથા ફોજો લશકરકા અસકે શુમાર.
 સમજથા વો ઓર શાહોંકો કમ.
 ઇસીઝોરપર કરતા સખસે કરતાથા જંગ.
 ખઝાના જવાહીરસે થા ઉસકા પુર.
 કે થા હુકમરાં શેહર બનદોરકા.
 નથા શેહરમેં કોઇ ઉસકે ફકીર.
 બોહોત ઝોર આવુરથે યકતાએ ફન.
 રઈઅતકા શેહસે ખુરા દીલ ન થા.
 ઉઠાલેં જો કુવતસે કોહો ગીરાં.
 ન થા ઉસકે લશકરકા કોઇ શુમાર.
 કે થા અસકે આગે ફલક સરનીચું.
 બનાંએ ગએથે વો સખ ઘાતકે.
 હરએક સીમત ચોપડકા બાઝારથા.
 મકાતીલથા ઉસ શાહ કાફીરકા નામ.
 ચે ઉસ શાહ કાફીરકે હુકમી અસીર.
 મકાતીલથા અસહેરમેં હુકમરાં.
 હુવા ખારઅ દાખીલે તખતે ગાહ.

જો દેખા અજબ શહેર ગુલઝાર હે,
 ચોર ઉમ શેહરકે ગીરહ હજોં કોહચાર,
 થા એક સખઝ રંગ એક સુરખી અયાં,
 રવાં ઉસકે હર સીમત દરીયાએ નીલ,
 મુખાલીફકા હરગીઝ નથા વાં ગુઝર,
 ન જાતી વહાંતક નઝર તેઝરો,
 હરએક ખુરજ પર ફાજથી એક હઝાર,
 અજબ ગરહ કીલઓંકે એક શેહરથા,
 ઈમારત નફીસ ચોર ઉમદા મકાં,
 ગયા શેહર મેં જબ વો તકકલ ખદ,
 કીયા જાકે ઉસ બાદશા કો સલામ,
 કીયા શેહને દરીયાફત અય નવજવાં,
 તુ આયાહે કીસમુલક સે સય ખતા,
 મકામ ચોર નાંમ ઓનાં ખતલા મુજેહ,
 તો કેહને લગા રોકે વો નવ જવાં,
 કે મેં બીહું મુલકે અરખકા અમીર,
 અરખમેં મોઅઝઝીઝથા મેરા પીદર,
 હે મકદે મેં શાહે મોહમમદ લકખ,
 હજોં સાઈબોહોત અપને મઝહબમેં વો,
 કે મકકા હુવા ઊનકે બાઈસ ખરાખ,
 જો થે લાતો ઉઝઝા હમારે ખુદા,
 કે ઉનસે હુવે ખુતકદે સખ તબાહ,
 ખરાખીકા બાઈસ તુ એક દુસરા,
 સમજતે હજોં વો પેહલવાં આપકો,
 અલીસા જોહે પેહલવાં ઉનકે સાથ,
 હજોં છતનેકે સરદાર ઉસ મુલકકે,
 અલીને ઉખાઠાહે ખયખરકાદર,
 અલીને હજોં મારે બોહોત પેહલવાં,
 કીયા હે હમારાતો દમનાકમેં,
 વો અખહે તેરી ફીકરમેં રાતદીન,
 હે કહેતા કરંગા મકાતીલકો કેહ,
 નહો ઊસસે ગાફીલ તુ અય બાદશા,
 સતાએગા એકદીન ઝુર્ર આપકો,
 મેં આયાહું તેરે યહાં દાદખાહ,

હર એક સીમત ચોપડકા ખાઝાર હે,
 બલંદીસે છસકી ફલક શરમે સાર.
 સીયા એક ચોર એકસે ઝરદી અયાં.
 કે થા હરતરફ ફાસલા મીલ મીલ.
 ન જોફે ગનીમ ચોર ન દુશમનકા હર
 હરએક પર ખને ખુરજથે સાતસો.
 ખરાએ નીગેહખાનીયે શેહર યાર.
 નમુનાંથી જનનતકી છસકી ફીઝા.
 ગલી ચોર કુચેમેં નેહરેં રવાં.
 ગયા રૂખરૂએ શહે પુર હસદ.
 કીયા અરઝ રોરોકે અપનાં કલામ.
 કહાં હે તુ રેહતા કહાં હે મકાં.
 તુહે કીસ ચમો રનમેં મુખતીલા.
 તુહે કચોન યે ખાત સમઝા મુજેહ.
 કરું કયા મુસીખતકા અપની બયાં,
 હું મકકે કે મેં બાદશાહકા વઝીર.
 અખુ જેહલકા ખાસહુંમેં પીસર.
 તુખુવતકા કરતે હજોં દાવા વો અખ,
 બોહોત ચાકહજોં અપને મતલખમેં વો.
 હે દીન રાતકા ઇસવજેહ સે અઝાખ.
 કીયા તોડકર હે ઉનોંને જુદા.
 હે વો ઝુલમ છસસે ખુદાકી પનાંહ.
 ખીરાદર નખીકા અલી મુરતુઝા.
 ઉનોંને હે મારા મેરે બાપકો.
 સીતમકા કીયાહે દરાઝ ઉસને હાથ.
 હજોં સખ તંગ ઉસ શખસકે ઝુલમસે.
 અલીકા બોહોત સબકે દીલમેં હે ડર.
 ખરાખીમેં ડાલે હજોં મુલકો સીપાહ.
 વો દીનરાત હે અખ તેરી તાકમેં
 કરેગા ચઢાઈ ઝુર્ર એક દીન.
 મુસલમાં કરંગા ભુલા ઉગા દેહ.
 કે તઇયાર રખ અપની ફીઝે સીપાહ.
 કે છસને હે મારા મેરે બાપકો.
 કર ઇન્સાફ મેરા તુ અય બાદશાહ.

અગર ખેર ચાહે તુ અપની મુદામ,
 રવાનાંકર ઉસ સીમત એક પેહલવાં,
 કર્ધનઆમકા વાદા અય ખાદશાહ,
 અગર ઝીનદા લાએ ખોહાત ખુબ હે,
 સુની જખ મકાતીલને યે શુદતશુ,
 ન ધખરાઇયો અપને દીલમે કભી,
 સુનાંથા યે મે'ને કઇ સાલસે,
 કે પયદાહુવારે અરખમે' રસુલ,
 સુનાંહે અલીહે પયમખરકા ચાર,
 યે કેહકર ઉસેદી તસલલી તમામ;
 કીયા ફીર મકાતીલને દરખાર ખાસ,
 તલખ કરકે ખીડા ધરા પાનકા;
 કે હે તુમમે' કોઈ બહાદુર જવાં,
 કોઈ લાએ સર યા પકડવર ઉસે,
 જો લે મુલક આધા તો મે' ઉસકો હું,
 મુજેહ લાતો ઊઝાકે સરકી કસમ,
 હુવે સુનકે ખામેંશ સખ યે વઝીર,
 અલીકો યે કેહતે હએં એટલે જહાં,
 નહિ ઝોરકી ઉસકે કુછ ઇનતેહા,
 ઉનકી તો સખ મુર તુઝા કેહતે હએં,
 ઉને જાનતે હએં ખવાસો અવામ,
 નહી મું મુકાબીલ કોઈ આસકે,
 યે હેરાં હએં તદખીર હમ કયા કરેં,
 સુનાં જખ મકાતીલને ઉમકા જવાખ,
 કહ ફીર વઝીરોં સે તીવર ચઢા,
 કડંગા અખી કતલ હર એકકો,
 સુનાં જખ વઝીરોંને યે માજરા,
 ઊઠા એક વઝીરોં મેં સે તેઝગામ,
 હુવા દસ્તા ખરતા અદખસે ખડા,
 નઆએ મેરે હાત ઝીનદા અગર,
 કહા શાહને તુ ચકીં જાનીયો,
 કે મેં મુલક આધા તુજેહ દે ચુકા,
 કદામ ઉસકા મયકદને અસદમ સુનાં,

અલીકો પકડલા તુ અય નેક નાંમ.
 ચીરફ તાર કરલાએ ઉસકો ચહાં.
 ઇઆનતકો કર સાથ ફેાને સીપાહ.
 વગરનાં ફકત સરહી મતલુબહે.
 લગા કેહને તકકાલસે દુખદ.
 કે કરતાહું મેં ફીકર ઇસકી અલી.
 મેં વાકીફ હું સખ ઇસકે અહવાલસે.
 ખોહોત ઉસસે ખલકે ખુદાહે મલુલ.
 કીયે અસને લાખોં તહે ઝુલફીકાર.
 દીયા ઉસકે રહેનેકો ઉમદા મકામ.
 કે હાઝીદહોં ઇસખાસઝી ઇખતે સાસ.
 ખુલાકર વઝીરોં સે ઉસને કહા.
 જો લાએ અલીકો પકડકર ચહાં.
 તો હું મેં ખોહોત લાલો ગવહર ઉસે
 જો દુખતર વો માંગે હવાલે કરૂં.
 મેં હું અપને વાઢે પે સાખીત કદમ.
 કહા એકને અય શહે મુલક ગીર.
 નીહાયત કવીહે ખડા પેહલવાં.
 જો ચાહે ઊખાડે વો અરઝો સમા.
 ઉનીકો તો શેરે ખુદા કેહતે હએં.
 હે મશહુર હઝરત અલી ઉનકા નાંમ
 લલા ફતહ કયું કર કોઈ પાસકે.
 નહી હમકો તાકત જો ઉનસે લડેં,
 હુવા અતીશે કેહર સે વો કખાખ.
 નમક મેરા ખાયા હે તુમને સદા.
 ચઢા ઉગા સુલી ખઢો નેકકો,
 કે શુસસાહે સખપર ખડા શાહકા.
 ખડા પેહલવાં આર મયકદથા નાંમ.
 કહા હુકમહો ગર મુજેહ શાહકા.
 તો લાગે અલીકા મેં સર કાટકર.
 કસમ લાતો ઊઝાકી સચ માનીયો.
 કડંગા તું જેહ એક દુખતર અતા.
 તહે દીલસે તખ શાહકો હી દુઆ.

ઉઠા કરકે ખીડેકા ચાખા શીતાબ,
કે હો જલદ તઈયાર સખ ખાસોઆમ,
વહીં હુકમ નક્કાર ખાને ગયા,
લરઝને લગા હોલસે સખકા દીલ,
છુટે ઘોડે ઊમદા પએ કારઝાર,
કીયા કુચ મયકદ ને કનદોરસે,
કીયા જખ કઈ માહ ઊસને સફર,
તો બાહમ હુવા અફસરોમેં યે ઝીકર,
કહા તખ મુશીરોને અયસા કરો,
અલી ખેલતાહે બોહોત યાં શીકાર,
જે વાં સખકા યે મશવીરા હો ગયા,
વો કાફીર ઊસી ખનમેં રેહને લગે,
વો રેહને લગે રાતદીન દશતમેં,

કહા ફાજસે જલદ કરલો ખીઝાખ.
અરખ મીસર તાતાર ઓર ફમે શામ.
લકાઈ કા નકકારા બજને લગા.
ગઈ સલતનત શેર સે 'ઊસકે હીલ.
કે થે ફેહલવાં છનપે બારા હઝાર.
ચલા આઝીમેં જંગ બનદોરસે.
તો યસરીબકા મયદાંન આયા નઝર.
અલીકે પકડને કી હો કોઈ ફીકર.
કે આંડો મેં ઈસ દશતકે છીપ રહો.
કે આહુ હઝે ઇશ દશતમેં બે શુમાર.
હુવા ઇતતીફક ઊસપે હર એકકા.
કે શાયદ અલી ઇસ તરફ આ ફસે.
કે બરગશતા કીસમત રહે ગશતમેં.

આગાઝ અહવાલે જંગ.

સુનોં મોંમીનોં તુમ ઝરાગોર સે,
શફીઉલ ઊમમ વો નખીએ ઝમાં,
વો શખ બુમઅકી હોગઈ જખ તમામ,
અઝાં ફીર ખીલાલે મોઅઝઝનનેદી,
ઊકે ખાખસે સરવરે અમખીયા,
ચલે ધરપે ઉઠકર શફીઉલ ઊમમ,
થે મસજીદમેં અસહાબ હાઝીર તમામ,
કીયા ફરઝકો જખકે અપને અદા,
હીદાયતકે અકદે લગે ખોલને,
સહાબાસે બાદ ઉસકે બોલે રસુલ,
સીપાહીહે અયસા કોઈ પુશ ખીસાલ,
કરે જોકે દાવતકા મેરી કરાર,
હરનકા મુજેહ ગોશત મરગુખહે,
યે સુનકર સીપાહી હુવે શાદ શાદ,
જીસે હુકમહો અય રસુલે ખુદા,
ગરઝ યે સુખન થા અલી તમામ,
ખસદ આરઝુ અરઝ કી અય રસુલ,
નખીને કહા અય અખી રોહરૂખાં,
જો કરતેહો તુસ મેંઝખાની કા કાર,

યે કીસસાહે તહરીર ઈસ તોરસે.
થે આરામમેં આએશા કે યહાં.
રહે મુખહમેં જખ ધરા ઊસને ગામ.
હુવે આશનાં ઊસસે ગોશે નખી.
શપી ઊલ વરા, વો રસુલે ખુદા.
વુઝુ કરકે મસજીદમેં રખાશ યદમઃ
હુવે સખકે આકર મોહમમદ ઈમામ.
બખલાએ દીલસે વો શુકરે ખુદા.
વો લાલો જવાહીર લગે તોલને.
જો દાવત કરે આય હોગી કુખુલ.
કરે આજ દાવતકા મેરે ખીયાલ.
વો કરલાએ બકર હરનકા શીકાર.
અગર યે ગીઝાહો બોહોત ખુખહે.
કે બરઆઉ સખ આજ દીલકી મુરાદ.
ખુશીસે વો લાએ યે ખીદમત બખ.
કે આદમને બી સનલીયા યે કલામ.
કરો આજ બનદે કી દાવત કુખુલ.
કે તુમહો ચચાકી તરેહ મેંઝખાં.
કરો આજ જંગલમેં બકર શીકાર.

હુવા હુકમે હઝરત જા ઈસ તોર પર,
કમર સે લગા ખનજરે આબદાર,
નખીકો કીયા ઉસને ઝુકકર સલામ,
ઉઠા ખાગ ઘોડેકી વો નવજવાં,
તો પોહ્યા જરા દેરમે વો વહી,
ખઢાયા જો ઘોડેકો એક આનસેં,
જો દેખા કેહે એક લશકર પડા,
યે લશકર હે કયસા કહાંકા અમીર,
કે લશકરને આદમ થે નરગા કીયા,
કહા ઉનસે આદમ ને હો કઓન તુમ,
કહા ઉસસે લશકરને તુ કેઓનહે,
હે આયા કહાંસે કહાં જાએગા,
કહા પ્રીર યે મયકદને અય નવજવાં,
કીયાહે મહીનાં મેં યાં તક સકર,
ખોહોત ખલકકો તંગ કરતાહે વો,
ઝુરર ઊસકા એક રોઝ કાટંગે સર,
સુના જખકે આદમથે ઉસકા કલામ,
કહા તખ યે આદમને અય ખાદગોહર,
અલી દોનોં આલમકા સુલતાન હે,
તુ અય કાપ્રીરે ખેહ્યા નાંખકાર,
મંહી હું અલી મેરાહી નાંમહે,
સુનાં જખકે મયકદને ઊસકા કલામ,
અરે કયા ખડે દેખતે હો ઈધર,
ખઢા જખકે લશકર વો ખારા હઝાર,
ગરઝ જખકે લશકરને ઘેરા ઊસે,
તો આદમને ઉસવકત દીલમેં કહા,
હુવા તખ વો મસફૂફ સુએ ખુદા,
ઇલાહી મેં હું મુખતીલાએ અલમ,
કહા અમલદદ અય રસુલે ખુદા,
હે ઈસ વકત મુજપર યે અનદોહ ગામ,
વોહોગા જો તગદીર મેં હે લીખા,
કીયા યાદ ઊસને અલીકો વહી,
કરો કુછ મહદ મેરી મુયકીલ પુશા,
ખુદાસે કરો મેરે હકમેં દુઆ,

ઉસી વકત અયમ ને ખાંપી કમર.
હુવા અસપે તાઝીકે ઉપર સવાર.
અલય હીસ સલાતો અલય હીસ સલામ.
હુવા સીમત જંગલ વહાંસે રવાં.
છીપે થે જહાં ધાતમે વો લઈ.
પડા આકે ઈસરનકે મયદાનમેં.
તો આદમકો ઉસક તરદદુદ હુવા.
કહાં કાંહે શેહ ઓર કહાંકા વઝીર.
વો પરકાર લશકરકા તુકતા ખનાં.
ઓર આએહો કયું કયા હુઈ રાહ શુમ.
અકેલા તુ કરતાહે કયું રાહ તય
કેઈ ખાખ પુછે તો ખતલાએગા.
હે માલુમ તુજકો અલીહે કહાં.
અલીકા હમઆએ હુએ લેનેકો સર.
દમ ઇતનાં શુમઅતકા ભરતાહે વો
ખતાહે તુ ઇતના અગરહે ખખર.
લગી આગ શુસસે સે તનમેં તમામ.
નહીહે અલોકા તુજેહ કુછ ખતર.
યે દોનોં હુએ તન ઓર વો જાન હે.
નહી જાનતા કુછ અલીકા વીકાર.
ખતા મુજકો તુ કયા તરા કામહે.
કહા અપને લશકર કો હો તેઝગામ.
નહો દેર ઊતારો અલી ઈકસા સર.
લગી હોને હર ગીમત સે માર માર.
નયા ઝીનદગી કા ભરોસા ઊસે.
કો આ પાંહચી ઈસવકત મેરી કઝા.
કે યારખંડ હાલા તું ઈસલામકા.
હુમેશાં સે તેરા રહાહે કરમ.
દો આલમકે સરદાર યા મુસતુફા.
કરો મેરી ઇમદાદ અય ઝુલ કીરમ.
મગર સાથ ઇમાં કે હો ખાતીમા.
પરેશાંહું ઈસવકત યા શાહે દી.
કે હું દરદો ગમમેં ખોહોત મુખતીલા.
લડાઈ હાદીજહે વો અરમકા.

મુકાબીલ ને સમજા વો કુરુકારકો,
 ભર નારા લેકર પયમખર નાંમ,
 વહી જિસને ઘોડે કોડા દીયા,
 બિદુપર ગીરા દુટકર મીસલે ખરક,
 ચલી તેગ અદ્દમ ટી જસદમ વહાં,
 રવાં ઓર દવાં કરદી યાં ફોજકો,
 પડા જસપે શમશીરો નેઝેંકા વાર,
 પડા સરપે જસકે વો ગુરઝે ગીરાં,
 મગર તીરથા જિસકા તીરે કઝા,
 ન છોડા થા સર તનપે શમશીરને,
 ઓર બિડતાથા વો રખશ મીસલે હવા
 પડી જસકે સરપર દુપારા કીયા,
 સફેં કાટતી થી વો શમશીર તેઝ,
 કહાં વો સીતમગાર બારા હઝાર,
 ગીરાએ થે આદમને ને પેહલવાં,
 લીખું હાલ ઉનકી સુખઅતકા કયા,
 થે દેખા ને લેયકદકા આદમ કાહાલ,
 નહી કામ ઇનસાંકાં અયસા લડે,
 નહી અયસા ઇનસાંન દેખા કોઇ,
 કહા તખતો મયકદને અય નવ જવા,
 ખતા સેહર તુ જનતા હો અગર,
 દહાં સુનકે આદમને અય ખડ થકીં,
 પયમ ખરકા હું એક અદનાં ગુલામ,
 જલાં અયસા મલગીન ઇસ નાંમસે,
 યે કંહને લગા સખસે વો જંગ ને,
 બિતારો શીતાબીસે તુમ ઇસકા સર,
 તો ગયરત સે એકબાર લશકર તમામ,
 ગરઝ ફોજને ઉપને હમઝા કીયા,
 તો અદ્દમને જિસવકત દીલમે કહા,
 કરું અરઝ કયા તુજસે અયખુલ જલાલ,
 તમનનાંહે મુજકોં કે અય કીબરીયા,
 હયાતે દુરોગાહે કયડે ગીરાં,
 ને સખતી મેરે દીલપે બારી નહો,
 કહે સર મેરા જમ ઇલાહી યહાં,

લીયા લીયાન સે ઉસને તલવારકો.
 કીયા તેઝ ઘોડે કો કસકર લગામ.
 કે તેઝીમેં હોજાએ સીસલે હવા.
 સફો મેં હુવા જાકે દુશમનકે ગરક.
 હુવે હરતરફ ખુકે દરીયા રવાં.
 કીયા કતલ હર એક ઝીઓજકો.
 હુવા એકસ દોસે વોચાર.
 હુવા મગઝ બીનીસે જિસકા રવાં.
 હદફ શે ન કરતાથા હરગીઝ ખતા.
 મુશબ બક કીયે થે બદન તીરને.
 બોહોત ખરક રખશાં સે થા વો સીવ.
 કહીં તનકા સરકો બિતારા કીયા.
 કયામતકા શાદીન યે થી રસતખેઝ.
 કહાં એક યે દીનકા સેહ સવાર.
 પડે થે વો કુતતોંકી સુરત વહાં.
 કીયે બારા સોકે સરો તન જુદા.
 કહા સરરો ઘુનકર ખરાહો જલાલ.
 ને જરાર લશકર સે તનહા લડે.
 નહી આદમી હે ફરીશતા કોઇ.
 હે તુજપર ફરીશતેકા મુજકો ગુમાં.
 કે કીસતરહા લડતાહે તુ ખે ખખર.
 યે કુદરતહે અલજા કી જાહુ નહીં.
 લખ મુર તુઝાહે અલી મેરા નાંમ.
 કહાં અખને લશકરકો દુશનાંમસે.
 કે ઇસકો હરએક સીમતસે ઘેરલો.
 ન જાએ કીસી રાહસે ભાગ કર.
 ગીરા સીધા ઘોડોં કી લેકર લગામ.
 હઝારોં ને તનહાથે નરગા કીયા.
 તુહે વહદહુ લાશરીક અય ખુદા.
 તુજે આશકારા હે સખ મેરા હાલ.
 નહો કામકોઇ સીવાએ રઝા.
 મેં ઇમાંન સે જાગી સુએ જનાં.
 તેરે સામને શરમો સારી નહો.
 શહાદતકા કલમાં હો વીરદે ઝખાં.

હુઆ કરકે અદહમને ખીયા ને તેગ,
 ચહાંતક કીયા કતલ કુદ્દાર કુ,
 કીયા ઉસને યુ' ફેજે ફકાફીરકો ઝેર,
 ચે કરતા મા હરએક ખાહમ કલામ,
 ભરા ખુનમે જંગલ ઓર અડીયાં,
 કહીં તનપડાયા કહીં સર જુદા,
 પશેમાંથે અદહમ સે સખ પેહલવાં,
 કીયામતકા દીનયા કે વો રોઝે જંગ,
 નયા ઝખમીયોંકા વહાં કુછ શુમાર,
 હુવે કતલ કાફીર હઝરોં વહાં,
 ગરઝ રેહગએ વાંપે કુદ્દાર નીસર,
 મેં અદહમકા અહવાલ અખ કયા કહુ,
 ન ખાનેસે રગખત નપીનેસે કામ,
 તને પાકપર તીનસો ઝખમથે,
 હુવા ચુર જીલ્લવકત ઝખમો હે તન,
 કીયા મું સુવે કાખા બેહરે સુજુદ,
 ઉતકર ઝુંમી પરજો સીજદા કીયા,
 કે અચરખતુ સતતારો ગદ્દારહે,
 મેરી આરઝુહે ચેહી અચ કરીમ,
 કટાતાહું મેં સર તેરી યાદમેં,
 ઇલાહીહો પુરી મેરી ઇલતીજ,
 ઇલાહી ચેહી આખરી હે હુઆ,
 ઇલાહી બહકકે શાફીઉલ ઉમમ,
 ચે ફેહનેકો એક લેહઝા ગઝરા નયા,
 વુવા સર ને અદહમકા તનસે જુદા,
 હુધ ચે કરામત ને તનસે અદા,
 સરે શાહ નેઝેપે જીસદમ ધરા,
 નજો ઝખસ ઘોડે કે ગરચે ગીના,
 કહા તખ સવારોં સે મયકદને યું,
 કીયા હુકમ ઘોડે કો પકડો શીતાખ,
 પડે ઉસકે પીછે બોહોત સે સવાર,
 ચે અખીરકો હયરાન હોકર તમામ,
 કીયા બોઝ દીલમેં ફીર ઇસખાતકા,
 ચલેં કુચ કરકે બોહોત તેઝગામ,

પડા ફેજે કુદ્દાર પર બે દરેગ.
 હુહા ખુદા દરીયા રવાં ચારસુ.
 દખાતાહે જીસતરકા આહુકો શેર.
 શુખખતકા અદહમ પે હે ઇખતીતામ.
 પડા શેર તખ ફેજકે દરમીયાં
 સરે ખાકયા કોઇ ઘાયલ પડા.
 કે બેકારથે સખ વો ગુરઝે ગીરાં.
 કે હર એક કાફીરયા જીનેસે તંગ.
 ખુદા જીને મકતુલથે કંઈ હઝાર
 કે લાશોંસે જંગગલ હુવા ખુશીશાં
 હુએ ઝખમ ખાખાકે ફીનનાર નીસફ.
 ન ધીખનેકી તાકત ને કુછ લીખ સકું.
 વો લેતાયા હર વકત અલલાકા નાંમ.
 કોઇ ઇસકી તશરીફ કયુંકર લીખે.
 તો કી ઊસને યાદે ખુદાએ ઝખન.
 કહાં અચખુદા હો તેરા ફઝીલ જુદ.
 ખુદાવનદે આલમસે રોક રઝહા.
 તુહી બેકસોકા મદદગાર હે.
 કે મેહસરમેં ઉહું મેં બે બોફે ખીમ.
 જહાં સેહું જાતા બોહોત શાદમેં.
 નહો બોફ ઊમમત કો રોઝે જઝા.
 કે ઊમમતકો હઝરતકી તુ ખખશનાં.
 ન દેનાં તું ઉમમત કો મેહશરમેં ગમ.
 કે કાટા લઇનોં ને સર શાહકા.
 હર એક ઝખમસે કલમા જરી હુવા.
 તો કુદ્દારને હેહર ઉસકો કહા.
 તો મસફક રોને મેં ઘોડા હુવા.
 મગર તીનસો શે ઝીપા દાહીથે.
 ખખ લાઓ ઉસકો ને મેં કુછ કહું.
 કે હે વો રવાં સુરને મોજે આખ.
 ન આયા મગર હાત વો રાહવાર.
 ગયે વાપીસ ઉસજ જહાંયા મકામ.
 કે કાટાહે હમને સરે સુરતુઝા.
 નીહાયત હે અનદે શેકા ચે મકામ,

અગર જલદ ઈસ સરકો હમલે ચલે, મકાતીલકી ખીદમતમે હાઝીર કરે.
થી ઈનઆમ લેનેકી ઉજલત તમામ, કે લે સુલક ઝોર હુખતરે નેક નાંમ.
ચલે અયસે ઘબરા કે વો બદયકી, નહોતે થે ઝીનહાર મનઝીલ શુઝી.

ખખર રશીદન ઈનતીકાલે અદહમ ખ મુરતુઝા અલી શેરે ખુદા.

ચહાંકાતો કીસસા હુવા ખતમ યાં,
અખુબકરસે ચે નખીને કહા,
હુવા વકત કુતબેકા સારા તમામ,
સહાબાકો સુનકર તરદદુદ હુવા,
ચે મસજીદમે હોતાથા બાહમ સુખન,
મેં ઈસવકત હું પયારુસે બે કરાર,
દીયા જામ કમખરને બરકર શીતાબ,
વો પાની લગા તલખ માંનીનદે નીબ,
કહાઝોર લાઝો બોહોત સરદ આબ,
પીયા જખ અલીને બોહોત તલખથા,
કહા આજ કુછ ખેર હરગીઝનહીં,
ચે ફેહકર વહાંસે અલી નેકઝાત,
વહાંસે વો પોંહચે જો દરવાઝે પર,
બરાબર ગીરે ત્રીન કતરે મગર,
જો ફેરા વહાં હાત રખસારપર,
જો દેખાતો મું પર પડા ખુનહ,
અલી હો ગઝે રનજમેં મુખતીલા,
ચલે વહાંસે રોતે હુવે વો મલુલ,
કહા તખ મોહમદને અય મુરતુઝા,
કહા કયા કહું અય રસુલે ખુદા,
ફીર આયા જખ ઉઠકર મેં ઘરસે ઇધર,
મોહમદને ફરમાયા તખ ચે કલામ,
હુવા આજ આજ બેશક વો બેસર કહી,
ચકી હે કે વો આજ મારા ગયા,
ચે કરતે હયારોંસે હઝરત કલામ,
ચેહી શોરો ગોગા મદીને મેં થા,
કહા ઇખને અમ અદહમે મેહરૂબાં,
ચેહીકેહ રહેથે વો એક બારગી.
નઝર જખગઈ સખકી ઈસ સીમતકો,

મદીનેકા સુનીચે ઝરા અખબયાં.
કે દાવતકી અદહમ કો થી ઇલતીજા.
નહી આયા અદહમહુવા વકતે શામ.
કે અદહમકો ચારખ હુઈ કયા બલા.
કે કમખર સે બોલે અલી જાને મન.
પે લખપર મેરે અલઅતથ બારબાર.
તો પીનેસે ઊસકે હુવા દીલ કબખ.
તો સમઝે કે હોતીહે આફત નસીખ.
દીયા જામ કમખરને લાકર શીતાબ.
હો જીસ તરહ સે જાં કનીકા મઝા,
ફસાલે મુસીબત મેં અદહમ કહી.
ચલે જાનીબે મસજીદે ખાસીફાત.
લુહુકી પડી ખુદ બાકાએ સર.
બકા ખુન હઝરત કે રખસાર પર.
પડી ખુનપર આપકી તખ નઝર.
રખે પાકમેં સખ બરા ખુનહે.
કે અદહમકો થેશઆઈ કોઈ ખકા.
ગઝે આકે મસજીદમેં ખેશે રસુલ.
રખ આલુદએ ખુહે કયું આપકા.
લગા તલખ પાની જો મે પે પીયા.
ચકાયક થીરા ખુન રખસાર પર.
નહી ખેર અદહમકી અય ને નાંમ.
ખખર કુછખી અદહમકી મીલતી ગહીં.
સંર ઊંસ નાંમવરકા ઊતારા ગયા.
તો રોતે થે અસહાબ સુનકર તમામ.
કે રોતાથા હરએક છોટા બકા.
તેરે ગમમેં રોતાહે સારાં જહાં.
ઉડી બનગી જાનીમસે એક ગરદસી.
કે અછજાહે અદહમ જો આતાહીહો.

જે દેખા તો ઘોડા હુહુમંહે તર,
 હે ગીલતાં બ ખું ચોર આંસુરવા,
 યે દેખ ઉસકા અહવાલ ચોર માજરા,
 કે ઈતનેં મેં ઘોડા કરીમ આ ગયાં,
 તન ઉસકાથા મજરૂહ ચોર બેકરાર,
 લગા કરને ઘોડા ઈશારત સખ,
 કહા તમ મોહમમદ ને ઇસદમ પુકાર,
 યે સુનેતેહી એકબાર વો ગુલ પડા,
 કહું કયા મોહમમદ કીડાલત જો થી,
 કીયા સખને ઇસતરહકા રનજોગમ,
 વહાં ચાર અદહમકે આચે પીસર,
 હર એ નેં કીયા વાં ગરેખાંન ચાક,
 અલી મુરતુઝા શાહે દુલ દુલ સવાર,
 કીયા વાસે દુલદુલકો જલદી રવાં,
 અલી મુરતુઝાકા જો ઘોડા ચલા,
 વોથી રાત કાલી વો જંગગલ બડા,
 જો કી શાહે દીને બોહોત જુસતબુ,
 હુવા શાહ અદહમકા ઘોડા રવાં,
 ગરઝ જબકે પોંહચે વો મયદાનમેં,
 જો દેખા બરસતાહે હર સીમત નુર,
 લીયે હાતમેં હવઝે કવસરકા જામ,
 બીબીથી જોવાં કુરસીયે ઝરનીગાર,
 જડે ઉસપે થે લાલો હીરે તમામ,
 ચોર ઉસપર વો અદહમકા લાશા ધરા,
 બરસતાથા ઉસ દશતમેં બસકે નુર,
 હુધર દેખો ખુંકાથા દરીયા બહા,
 પડી લાશપર લાશ ચારેં તરફ,
 અજબ તરહકી શબથી હયહાતવે,
 જહાં લાશ અદહમકીથી જલ વગર,
 જો કુરસીપે અદહમકા લાશા ધરા,
 હઝારોં ફરીશતે બરાચે નમાઝ,
 કે જા પોંહચે મુશકીલ કુશાબી વહાં,
 કહા લાશને ઉ સે બદ અહ સલામ,

ન આયા કોઈ પુશતે ઝીં પર ન ર.
 સભી તનહે ઝખમોંસે બસ ખું ચકાં.
 લગા દેખને ઉસકો છોટા બડા.
 નખીકે કદમ પર દીયા સર ઝુકા.
 વો બેચારા રોનેલગા ઝરઝર.
 મોહમમદ સમજ ન લગે ખાત સખ.
 કે મારા ગયા અદહમે નામદાર.
 કે સારે મદીને મેં ગોગા હુવા.
 સહાબાકે દીલપર મલાલત જો થી.
 કે સુનનેં સે હોતાથા જુસકે અલમ.
 લગા ખાક પર લોંડને સરખસર.
 હરએક રનજો ગમસે હુવા દરદ નાંક.
 મુસલ લેહ હુવે ચોર લી ઝુલફીકાર.
 સુવે દામને દશત ફેરી ઇનાં.
 તો અદહમકા ઘોડા બી પીછે હુવા.
 દીખાઈ નહેતાથા જુઝ મુતુલાકા.
 તો મયદાંને જંગ ગયા આ રૂબરૂ.
 ચલા તીરકી તરહસે ખુશ ઇનાં,
 તો કુછ જાનસી આગઈ જાનમેં.
 બોહો તગરહ હૈં ઉસકે ગીલમોંને હુર.
 થીં ઉસ નાંશકે પાસ હાઝીર તમામ.
 થી ઉસપર અજબ મોંતયોંકી બહાર.
 હઝારો ફરીશ તોં કા થા અઝદહામ.
 મગર ચોઘવી રાતકા ચાંદથા.
 હઝારોં ફરીશતે થે નઝદીકો હુર.
 હર એક સીમત લાશોંસે જંગગલ ભરા.
 અદબસે ફરીશતે ખડે સફ બસફ.
 કયામતકા દીનથા નથી રાતવો.
 વહાં બારીસે નુરથી સર બસર.
 ફકત જુસમથા ઉસકા ચોર સરનથા.
 ખડે સફ બસફથે બસદ ઇમતીયાઝ.
 ફરીશતોંકી મજલીમથી કાયમ જહાં.
 કે અય શાહ ઝીમહ આલી મકામ,

કીયાહે મુજેહુ જીસલઈને શહીદ,
લકખ ઉસકા મયકદહે અયઝી કરમ,
ચલારાહ કનઘેરસે તા હો માંહ,
મગર મેરી તકનીરમેં થા લીખા,
ખુદાકા મેં અખ શુકર લાઉ ખબ,
જનાંઝેકી મેરે પડો તુમ નમાઝ,
થે સુનતેહી વોહ હલહલ સવાર,
ગીરે જખ ઝમીપરતો ખેહોશવો,
લીયા ઉનકો કુરોંને ફેરન ઉઠા,
વો પાની જો તુશકીલ કુશાને પીયા,
કહા અય ખીરાદર યે કયા હોગયા,
ખોહોત દેરસે હે તેરા ઇનતીઝાર,
અગરમેં ખીહોતા તુહામરે કહીખ,
અગર મેં તેરે પાસ હોતા ચહાં,
ઇસી ખાતકા મુજકો અસ્થાંહે,
અલીશે યે લાશેને સુનકર કહા,
મુજેહુ જલદ કર દફન તું અયઅલી,
યે હુરો મલક તક કો હે ઇનતીઝાર,
કહા જખ યે ઉસ સાલીકે રાહને,
ફરીશતોંને જખ કખર તઉયારકી,
સુસ અઝદફન વો શાહે આલોં મકામ,
વો ઘોડા જો અદહમકાથા ખસ શકીક,
ગઝરહીનકો થા દશતકી કાહપર,
ગરઝ મુખહ સાદીક હુઈ જખ અયાં,
યે કે હકર ચલે શાહ વાલા મકામ,
ગએ ઉસતરફકો જીધરથા વો દેસ,

વોહે જુલમમેં જોસતાદે યઝીદ.
કીયા જીસને સજદમેં સરકોં કલમ.
તો આયા તેરે કતલકો ર સીયાહ.
મુજેહુ કતલ તીશનાં ગરીસનાં કીયા.
કે દફન આપકે હાતસે મેં હુવા.
કરો મુજપે દરવાઝા રહમતકા ખાઝ.
ગીરે અપને ઘોડે સે બે ઇખતીયાર.
રહે મીસવે મુરઘાકે ખામોશવો.
દીયા લાકે કવસરકા પાની પીલા.
ગઇ બેખુદી હોશ ઉનકો હુવા.
વહાં મુનતઝીર હઝીં તેરે ખુમતુશ.
યે કયા હો ગયા હાય પરવર દીગાર.
અકેલાહી કાફીથામેં વા નસીખ.
તહે તેગ હોતે યે સખ ખદશુમાં.
ઇસી ફીકરમેં જાન હયરાન હે.
મુકદ્દરમેં જો કુછલીખાથા હુવા.
કે ખસહે ચેહી આરઝુએ દલા,
કરો તુમ ઇમામત શહે નામદાર.
નમાઝે જનાંઝા પડી શાહને.
રખી લાશ ઉસ દુરરે શેહવારકી.
હુવે વાસે રૂખસત અતયહીસ સલામ.
હુવા રાત દીન ઉસલહદકા રફીક.
યુખવર થા શમકો વો દરગાહપર.
મુનકવર હુવા નુરસે વો મઝાં.
કેલોં ખુંને અદહમકા હમ ઇનતી કામ.
કીયા અપનાં હઝરતનેં ઝંગગીકા લેસ.

અહવાલ રોહરે મદીનાં શરીફ.

ચહાંકાતો કીસસામેં છોડા ચહાં,
મદીનેં મેં રોનાં પડાથા તમામ,
નખ દરદો, ગથસે પરેશાંવથે,
હુસેનોં હસન આએ રાતે હુવે,
લીપટ કર યે હઝરતસે ફરીયાદકી,
લએ લોટને વો સરે ખાકપર,

સુનાંઝી મદીને કા અખકુછ બયાં.
ફસે થે મુસીબતમેં સખ ખાસો આથ.
ઓર અસહાખ જીતને થે હયરાનથે.
ઓર અશદોં સે દામન બીગોતે હુવે.
હમેં દીજીયે દાદ બે દાદકી.
પરે શાં હુવે સરખસર મુએ સરજ.

હુવે ગમસે હુમસેન જખ દરદ નાક,
હુસેનો હસન ને કીયા જખ કુંગાં,
ઉધર કાથે લોહો કલમ ચકકલમ,
હુવા શોર ચવદા તખ મેં તમામ,
લગે પુછને હઝરતે નામદાર,
મુખીતખડે અય લખતેદીલતુમ પેકયા,
મેરીખાન ખોતે હો કયું જાનકો,
લગે દેનેકે તખ યે હુસેનો હસન,
કહીકો ગએ હસેં અલી સુરતુઝા,
કીધરકો ગએ શાહ હુલહુલ સવાર,
પીદર ગુમ હુવે કીસ બયા બાનમેં,
સુનાં લખતેદીલસે જો યે હાલ સખત,
ઉઠે હાત હઝરતકે બેહરે દોઅં,
મેં હુંમે ખબર ઓર અખીરો અલીમ,
યે ઠેહકર ઝુકે બેહરે સીજદા રસુલ,
હુવા હુકમે ખારીકે અયજખરખત,
શહાદતસે અદહમકી દે તુખખર,
ગયા સુનકે રહુલ અમીં શાહકામ,
કે હુકમે ખુદાહે તુજેહ અય રસુલ,
જો મુઝદા સુનાં ઇઝદે પાકસે,
ઉઠા સરકો દેખાતોહે જખરખલ,
કહા તુમપર અય શાહે વાલા મકામ,
હુવા તેજે મયકહસે અદહમ શહીદ,
દવાનાં હુવે ગુએ ખુલદે બરી,
હે એક મુલકે કનદુર દો માંહ રાહ,
સીપા બિસકી હે હદો એ શુમાર,
ખોહોતહઐ બહાદુર બટે પહલવાં,
હે એક કીલ આ ઉસ શેહરકે આસપાસ,
ઓર ઇસ શેહરકે ગરદહઐ ચાર કોહ,
હે એક ઝરદ ઓર એકહે નીલગું,
હે કોસોંકા લમખા વુહી કોહ કોટ,
હે ઉસ કોહકે ગરદ દરીયાંએ નીલ,
હઝારાઐ ખુરજ ઉસકે ઓર ચારવર,
હરેક ખુરજકે ગરદ એક નેહરહે,

કીયા દામને દીલ ફરીશતોં ને આક.
લરઝને લગે ગમસે કોનોં મકાં.
ઉધર ચશમાં કવસરકાથા ચશમે નંમ.
જો રોએ ઇમામેને આલી મકામ.
કે રોત હો કયું ઇસકદર ઝારઝાર.
જો એક લેહઝા આરામ જાતા રહા.
રૂલાતે હો કયું ઇનસ ઓર જાનકો.
ગરઝ ઝરઝ સુનલો બ વજસે હસન.
ચલે પર પતા કુછ ન ઉનકા ચલા.
કીધર ચલદીયે સુરતે ઝુલફીકાર.
હઐ શેરે ખુદા કીસ નયસતાંનમેં.
નખીકા જગર હો ગયા લખત લખત.
મેરી શરમહે તેરે હાત અય ખુદા.
ખબરદે મુજેહ અય ખખીરો અલીમ.
ખુદાને દુઆ ઉનકી કરલી કુખુલ.
હે સીજદે મેં મશગુલ મેરાં ખલીલ.
ઉઠા અય મેરે દોસ્ત સજદેસે સર.
ખુદાકી તરફ સે દીયા યે પયામ.
ઉઠા સર દુઆમેને કરલી કુખુલ.
ઉઠા સરનખીકા સરે ખાકસે.
દીયા ઉસને પેગામે રખએ જલીલ.
હઝારોં દુરદ ઓર હઝારોં સલામ.
હુઇ ઇસ શહાદત સે જનનતમેં ઇદ.
અલી ને કીયા દફન ઝેરે અમીં.
મકાતીલહે કનદુરકા ખાદશાહ.
ચહલ લક પીયાદા ચહલવાં.
વો સબ ગુરઝ રખતે હઐ બેહહગીરાં.
ખલનદીસે જસકી ફલકકો હીરાસ.
હે વાં તખત ગાસે શહે બા ખીકોહ.
હે એક સખઝ ઓર એક સુરખીમેખું.
ખલનદીસે જસકી ફલક બીહે લોટ.
રવાનીમેં જસકી નહીં કલો કીલ.
સીપાહ હઐ સો ઉસકે હર ખુરજપર,
રવાં જસમેં કીશતી અજખ શેહરહે.

ગનીમોંકા હરગીઝ નહીવાં ખતર,
હે આરાસતા ઉસકી ફાંજે સીપાહ,
નીહાયત ખડા મુલકે કનદોરહે,
વહાંકા મકાતીલ જોડે શેહર ચાર,
હે ઉસકા જો મયકદર વઝીરે કલાં,
મીલા જાકે ખુજેહલકાલી પીસર,
મકાતીલકો થા ખસકે રનજે દરૂં,
ઉઠાયાથા મયકદને ખીડા વહાં,
કહા નીસક મુલક અપનાં લખશુંગામેં,
વહીંકો ગએ હઝેં અલી મુરતુઝા,
ફીસીસે ન પોંહચેગા ઉનકો ઝરર,
મેં હરઆંન ઉસકા નગેહખાનહું,
સલામતહઝેં શેરે ખુદા અચરસુલ,
કરો તુમલી તઉચાર લશકર તમામ,
નખીનેં સુંનાં જખ પયાસેં ખુદા,
હુવા જસચડી હુકમેં ખયરૂલ અનાંમ,
કમર ખસતાથે જંગપર સરખસર,
હુવે મુરતુઝાકે પીસર સખ સવાર,
હુસેનો હસન શાહે વાલા ગુહર,
સીવા ઉનકે અખખાસ જાફર અકીલ,
ઝખીરો અલી અકબરે નામવર,
સીવા ઉનકે ઓર ફાજથી ખેશુમાર,
જસે દેખો આમારએ જંગથા,
ન ખાનેંકા ધયાન ઓર નખીનેકા હોશ,
જો ખનજર ઝખાનેં નીકાલે હુવે,
ખ દીલ કરતે થે જંગકા એહતીમામ,
સવારાંને પયઝમખર અસસીહાર,
વહાં જખકે ડંકા ખજા દીનકા,
ચલે કુચ કરતે હુવે રોઝો શખ,
પડા મુલકમેં ખસકે શોરો ખરોશ,
ઊધરકાંતો અહવાખ ઇસતરહથા,
અઠેલા ચલા વો શહે નેકનાંમ,
ઝગર ભુક લગનીથી જખ બેકીયાસ,
નમુદારથે સાત કીલએ જહાં,

ન ખોફે ઉદુ ઓર નહુશમનકા ડર.
નમુદાર હર શે સે ઇકબાલો જાહ.
ઇસી સેહરકા નામ ખનદોરહે.
વઝીર ઉસકે ઝીરક સીપા ખે શુમાર.
ઉસીને કીયા કતલ અદહમકો યાં.
લીયા કાટ મયકદને અદહમકા સર.
લીયા અપની ગરદનપે અદહમકા ખું.
દે લાઉંગા સરમેં અલીકા ચહાં.
ઓર એક અપની દુખતર તુજેહ દુગામે.
શર અદહકા મુઝી જહાં લે ગયા.
અલીકી તરફ સે રહો ખે ખતર.
મેં સખ ખાદશાહોંકા સુલતાહું.
સરે મુન ખાતીરકો કીજે મલુલ.
મદીનેંકા વાકીફહો હર ખાસો આમ.
દુગાનાં કીયા શુકરકા ખસ અદા.
મુસલલેહ હુવે એહલે લશકર તમામ.
અખુખકરા ઉસમાનેં હઝરત ઉમર.
દીલો જાશે આમાદએ કારઝાર.
અલીકે દીલ ઓર ફાતમાંકે જગર.
જોથે શાહે રાહે ખુદાકે દલીલ.
લડાઈ પે તઇચારથે સરખસર.
હઝારોં પીયાદા હઝારોં સવાર.
હર એક પેહલવાં તાકતે નંગથા.
લડાઈકા હરદીલમેં જોશો ખરોશ.
સીપર ખોફસે કાન ડાલે હુવે.
મદીનેં દે ખાશીનદે સખ ખાસો આમ.
કમર ખસતાથે સખ પએ કારઝાર.
તો લરઝા જગર રૂમ ઓર ચીનકા.
દીલેરો તનુમનદ ફાજે અરખ.
જો કાપીરથે કાકુરથે ઉનકે હોશ.
સુનો શાહે મરદાકા અખ માજરા.
ન ખાનેસે મતલખ ન સોનેં સે કામ.
તો ખાથા નાંચાર જંગગલકી ઘાંસ.
અલી એકહી દમમેં પોંહચે વહાં.

ફીરે હરતરફ શાહે મરદાં અલી,
 નથે કારીગ ઇસ ઇસ શ્રીકરસે એકદમ,
 ફીરે હરતરફવો શહેદી પનાહ,
 ખડે હોઠે નારા કીયા એક બલંદ,
 લગે કેહને આપસમેં વાં સખ લઇ,
 ચડે કીલએ પર દેખને દોજવાં,
 લગે પુછને ઉસસે વો નાં બકાર,
 તેરાનાંમ કયાહે ઓર આયા કહાં,
 હમેં મુદદુઆ અપનાં બતલાવતુમ,
 લગા કેહને તખવો બહાદુરવાહાં,
 ફરીસતાદએ શાહ આયાહુંજ મેં,
 કે હમને સુનાંહે બોહોત મોતેબર,
 યે સુનકર હુવાદીલ બોહોત મોતબર,
 ઓર એક રાઝ મખ્શીલી અય બાશુઉર,
 સુનાં જખ મુખાતીલનેં યે માજરા,
 મકાતીલ યે સુનકર હુવા શાદમાં,
 કીસી શકલ વો મું દીખાએ શીતાબ,
 ઉસે નાંવપર લાવ કરકે સવાર,
 હે ઝંગી બીરાદર હમારા કદીમ,
 હમેંશા હમારા મદદગારહે,
 હમારા કદીમા વોહે યારગાર,
 હુવા જીસઘડી હુકમ ઉસે શાહકા,
 ચડે તાવપર શાહે દુલ દુલ સવાર,
 ગએ શાહે મરદાં મકાતુલકે પાસ,
 સલામ એહલે મજલીસકો શેહનેં કીયા,
 લગે કરને આપસમેં સખયે કલામ,
 કોઈ અયસા ઘોડા જહાંમેં નહી,
 હુવા દીલ મકાતીલકા દુલ દુલપે લોટ,
 યે બોલાકે ઘોડા બોહોત ખુબહે,
 ઇસે બાંધહે બાંકે ઝનજીસે,
 નહો સાહબ અસપકો આગહી,
 ઇવઝ ઇસકે ઘોડે કે અપનેંકનામ,
 સુનાં જખ અલીનેં યે અહવાલ સખ,
 કે જીસવકત નારાનેં માંડેં યહાં,

નહી રાહ બનેં કેા હરગીઝ મીલી.
 નજીનેકી શાદી નમરનેકાગમ.
 વલેકીન પાઈ કીસી સીમતરાહ.
 તો એકબાર કાંપા વોસખ સોહરબંદ.
 ન આયાહો લશકર અરબસે કહીં.
 સવાર એક નઝર આગયાની ગહાં.
 કે આયાહે તુ કીસલીયે અય સવાર.
 બતાદે તેરા કીસતરહ હે મકાં.
 કીધર આએ હો કુછવો ફરમાવ તુમ.
 મેં ઇકલીમે ઝંગીસે આયાયહાં.
 મકાતીલકો પયગામ લાયાહુંમે.
 અલીકા લીયા કાટ મયકદને સર.
 કીયા શાહે મરદાકા કીસસા તમામ.
 મકાતીલ કેા કેહનાંહે મુજકો ઝુર.
 બયનાં મકાતીલસે બાકર કહા.
 કહા જલદ લે આવ ઉસકો યહાં.
 કીયા આતીશે હીજરને દીલ ઇબાબ.
 સરે મું ન તાખીરહો ઝીનહાર.
 હરએક બાતમેંહે બોહોત મુસત્તકામ.
 અલી બન દેને કેા તઇયારહે.
 મોહબબતહે હમસે ઉસે ઉસતવાર.
 વહાં જલદ કીશતીકો વો લે ગયા.
 હવાકી તરેહ હોગયે દમમેં પાર.
 નજીકો ખતર ઓર નદીલકો હીરાસ.
 જવાબે સલામ ઉનકો સબનેં દીયા.
 કે કયા ખુબ ઘોડા યે તેઝ ગામ.
 ન અયશા સુનાંહે નહોગા કહીં.
 મીલે મુજકો બસથી યેહી દીલપે ચોટ.
 મેંરી બનો દીલકો યે મરગુબહે.
 બીગડ બાયગા કામ નાખીરસે.
 ખબરદાર ઇસમેં નહો કેા તહી.
 મેં હુંગા ઉશે તોસને ઇઝગામ.
 કહા કાંનમેં બાંકે દુલ દુલકે તખ.
 તો આનાં સેરે પાસ ફારન હવાં.

ન તાખીરહો ઇસમેં કુછઝીનહાર,
હુવે ઝીનસે આપજી સદમ જુદા,
લીયા ફાસ હલ હલકો તઝવીરસે,
અસી મુરતુઝાકા હુવા દીલ ઉદાસ,
લગે આપનરમીસે ફીર ખોલનેં,
મકાતીલસે શેરે ખુદાનેં કહા,
યે મશહુર હે મયકદે નાંમવર,
હુવાહે ખોહોત ઇસ ખખરકો ફરોગ,
મકાતીલ યે ખોલાકે અયનેંકઝાત,
અલીકા જો ઇસને કીયા સર જુદા,
કીયા નીસફ ઇસલાંમકા ખાદશાહ,
કહા શાહે મરહાંને અય ખે ખખર,
કરંગે રસુલે ખુદા તુજસે જંગ,
ખતરહે શયો રોઝ ઇસ શેહરકો,
અગર તુ કહે મુજસે અય ખાદશાહ,
મેં નાંમા લીખું સુએ ઇંકલીમેં જંગ,
કહા યે મકાતીલનેં અય મેહરખાં,
નહીં ગમ મોહમદ અગર લાખે ફોજ,
તુહે મેહરૂખાં આર મેંરા રફીક,
અલીકે લીયે ફીર મગાઈ શરાખ,
ખીઝાઈ ફીર એક કુરસીએ ઝરનીગાર,
અલીસે કહા જામેં મય પીજીયે,
યે સુનકર કહા દીલમેં યા ઝુલજલાલ,
યે કુરસીહે જેખા ખરાખે નખી,
મગર કોઇ હીલાલ કરૂં શાહસે,
અલીને કહા સોચકર કયા કહું,
હકીમોંકો કયાં હુંગા ઇસકા જવાખ,
તેરે રૂખરૂ અય શહે નાંમવર,
અદખસે યે હે દુર અય શેહરે યાર,
કહા સાહને સુનકે અયનાંવર,
અલીને કહા અય અય શહે નેંકખું,
અગર શાહે મરહાંકા હોગા વેં સર,
સુનીં જખ મકાતીલને યે ગુફતગુ,
જો સરહાહે રખખા ગયા સાંમને,

મુજેહ પુશતપર અપની કરના સવાર.
તો ઘોડે કો લેકર કોઇ ચલુદીયા.
મુક સદ કીયા ઉસકો ઝનજીરસે.
દીલેરાનાં ખેઠે મકાતીલકે પાસ.
ખરાખર જવાહીર લગે તોલનેં.
કે તુ શાહ હે મુલકે કનહોરકા.
અલીકા કલમ કરકે લાયાહે સર.
ચવા તુ કે યે રાસતહે યાઝરોગ.
નહી કુછ દરોખ ઇસમેં સચચીહે ખાત.
તો મંચને યે ઇનઆમ ઉસકો દીયા.
કરૂં અપની દુખતરસે મેં ઉસકા ખયાહ.
તેરે મુલકકો હે નીહાયત ખતર.
તું આ જાએગા ઝીનદીગાનીં સે તંગ.
નહીં દેર અલલાહકે કેહરકો,
ખુલાલું યહાં જલદ અપનીં સીપાહ.
ચલી આખે સાથ ઉસકે ફોજે ફરંગ.
નહીં હે કમી ફોજદી કુછ યહાં.
મેંરી ફોજહે એક દરીયાકી મોંજ.
નહી કોઇ દુનયામેં તુજસા શરીક.
હુવા ખસમસે દીલ અલોકા કખાખ.
જડે ગરદ ઉસકે દુરે શાહવાર.
કખાખ ઉસકે હસરાહ ખાલીજીયે.
ખુરો નોશ અયસા કહાંહે હલાલ.
મેં ઇસપર ન ખેહુંગા હરગીઝ કલી.
વો હો જોએ માકીત કીસી રાહસે.
મેં ખેચારા ખીમાર શશમાંહીહું.
કહા થા ન ચખનાં શરાખો કખાખ.
મેં કયા ખેહું ખાલાએ કુરસીએ ઝર.
સીવા ઇસકે દીલકો લીંહે નાં ગવાર.
તરી ખાત સનજીહાહે સરખસર.
સરે શાહ મરહાં જો મંગવાએ તુ.
તો પેહચાન હુંગા ઉસે સરખસર.
કહા સરકો લાવો મેરે રૂખરૂ.
લગે શાહે મરહાં જીગર યામનેં,

હુવે સરખયાતું વેા સર દેખકર,
 જો થા જાનપર સદમએ બે કીકાસ,
 અલી હોગએ ઇસકદર મુસમહલ,
 બલાકા અમલ દીલમે થર કર ગયા,
 કહા ચે નહીં શાહે મરદાંકા સર,
 ચે મયકદને કયસા કીયા તુસસે કેઠ,
 ચેહી તુજસે કેહતાહું અય નાંમદાર,
 સુનાં જખકે મયકદને ચે માજરા,
 મકાતીલસે કેફતાહે ચે ખાર ખાર,
 લગી આગ મયકદકે તનમેં તમામ,
 કહા અયસા કઓન આગયા અય ખુદા,
 કીયા મંચને સરકો અલીકે કલમ,
 ચેહીહી સરે શાહે ખયખરકુશા,
 કહા ફીર અલીનેં કે અય બદ ગુહર,
 ચે કાઝીખ તેરા કોલહે સખ ફરોગ,
 જો ખાતેં હુઐ તેરી વેા સખહઐ ખીલાફ,
 ખલી તુને દેખાનહીં હે કલી,
 વે એક હોહ રીફઅતહે તુ કાહડે,
 કીસી તરહ મુમકીન નહીં ઝીનહાર,
 કે ગેરોંકા સર કાટ લાએ શગાલ,
 ચે સુયકર ગઝબનાંક મયકદ હુવા;
 ભરા કેહરમેં ફીરતે શેરે ખુદા,
 યદુલ લાહકા ઝોર શાનેં ખુદા,
 પડા વેહકા ખુસા જો ખાલાએ સર,
 ગઝબકાથા દસતે શહે અરજુમંદ,
 જો ગરદન પકડ કર ઝુકાયા ખઝોર,
 જો ટુકડે હુવા સરતો સખ દેખકર,
 હુવા શેહરમેં એક મેહશર બપા,
 ચલાનેં લગે લોગ તેગો સીનાં,
 કહાતખયે અય ખાલી કે દોસરા,
 ચે કેહકર જો તલવાર લી મીયાનસે,
 હુવા જુસકી ગરદનપે ખનજર શવાર,
 સરો તનકો ખાહમ જુદા કર દીયા,
 હર એક ઝરખમેં દોહુવે પેહલવાં,

નીકલનેં લગા મુસે દુદે જાગર.
 સફર ગર ગએ સારે હોશો હવાસ.
 કે સીનેં સે અયા કલેજ નીકલ.
 કીયામતકા માંતમ અસર કર ગયા,
 સરે ઘેરહે અય શહે નાંમવર.
 તુ સૈયાદ હોકર હુવા ઉસકા સેઠ,
 નદે મુલકો દુખતર ઉસે ઝીનહાર.
 કે આયાહે એક આદમી ઝંગકા.
 અલીકા ચે સરહે નનીં ઝીનહાર.
 ઉસે હોગયા ઝેહર અથરતકા જામ.
 કે મુ' જુસને ખનદે કો રસવા કીયા.
 મે કહેતાહું સચ અપનેં સરકી કસમ.
 ખખર ઇસકી તુજકો નહીં મુતલેકા.
 તેરી ખાત ખેહુરાહે સર ખલર.
 નહીં તેરી ખાતોંકા ઝરરા ફરોગ,
 તુ ખક્તા નહીં ગેર લાફો ગુઝાફ.
 જો દેખો તો ગુમહોં તેરે હોશલી.
 વેા શેરે ખુદાહે તુ રખાહ હે.
 કે ખરગોશ સે શેરકાહો શીકાર.
 તેરી ખાતપર હે ત અજજુખ કમાલ.
 શહેદીં સીનેંકો ઝખમી કીયા.
 પકડ હાતકો ઉસકે ઝટકાદીયા.
 કીયા હાત શાને સે ઉસકા જુદા.
 દમાગ ઉસકા ટુકડે હુવા સરખસદ.
 હુવે સખ જુદા દસતો પા ખંદ બંદ.
 તો ઝાંટા સીતમગારનેં રૂવે ગોર.
 લગે પીટનેં દોનોં હાતો સે સર.
 ઝમીં કાંપી ઝોર ચરખ થરરાગયા.
 યહાં એક અલી વાં હવારોં જવાં.
 બજુઝ તેરે હામી નહીં દુસરા.
 ઉડુ હાત ઘોનેં લગે જાનશે.
 સર ઉસકા કીયા એકદમમેં ઉતાર.
 ઝલાલતસે સખકો રહા કર દીયા.
 થા ચારોં તરફ ખુંદા દરીયા રવાં.

લડે પેહલવાં નાનેં લશકર શીકન,
કીયા શાહે મરદાને એક કતલે આંમ,
કીયે સાત હીમલે હમેં કારઝાર,
મકાતીલ ન આકર મુકાબીલ હુવા,
કહા જંગી અછછા મેરા દોસતથા,
ગઝબકા જવાંહે બલાકાહે ઝોર,
કોઈ બકે પુછે કે અય પેહલવાં,
હમે સરદારકર ચે બોલ લઈ,
તેરો નાંથકયા હે તેરો કામકયા,
અલીને કહા હેઠ અય એહલે શહર,
નજંગીહુમેં ઝોર નહુમેં અમીર,
ન હુમેં સીપાઈ નહું પેહલવાં,
યહાં સર બે આયાહે અયએહલે કી,
અલીકા મેં લાઈ હું ઝોર ચાર હું,
ઇવઝ લેનેં આયાહું મેં શાહ શાહ,
બે કુશતા હુવા એહહમેં નાંમદાર,
બે આયા ઉદુકે મુકાબીલહુમેં,
કહાં છીપયયા મયકો પુર ગુરર,
પુહી મુદદઈ હે ખુદાહે ગવાહ,
નેરી ફાજલી આરહીહે યહાં,
અલીકે બે અઠઠારા ફરઝંદ હઐ,
હીલો બસે આમાંદાહઐ જંગપર,
અગર ઝીનદગી અપની મનઝુરહો,
કરો હીનોં મઝહબ હમારા કુબુલ,
ખુદાકે લીયે કુધરહે તુમ બચો,
અગર તુમ કરો ઉઝર ઇસખાતમેં,
નબનોં કે હું મેં અકેલા જવાં,
ઝરા ગોશે હીલસે સુનોં મેંરીખાત,
ચે સુનકર લઈનોંકો તેશ આગયા,
અરે કયા ખડે દેખતેહો યહાં,
ચે કેહકર વો કાફીર લઈ એકખાર,
લગે ગુરઝ ઝોર તીર ચલને તમામ,
વો ખનજર બરાબર ચલાને લગે,

હીલેરો તનુમંદ ઝોર પીતલન.
બેનાંકામ આયા કીયા ઉસકાકામ
ગીરે સર લઈનોંકે સતતર હઝાર.
હીલાવર હયબતસે બેહીલ હુવાં.
અયા અમઝથાઝોર નીહાં પોસતથા
બોહો દુરદુર ઇસકાહે ઝોર શોર.
તેહી કયા ગરઝહે બે આયા યહાં.
ખતા કયાહે બે તુ હુવા ગરમકી.
નદેગા હમેં અબલી આરામ કયા.
અલીકતનહીં તુમકો મેરી ખબર.
મોહમદકે દરકાહું અદનાં ફકાર.
મોહમમદ હીવડીકાહું પાસબાં.
વો અદહમકા સરહે અવીકા નહીં.
મે હમમરકા એક કફશ બરદારહું.
ચેહી મુદ હુઆહે ચેહીહે મુરાર.
મકાતીલકા સર મે બીલુંગા ઉતાર.
ઈલાહી મકાતીલકા કીનલહું મેં.
કોઈ ઉસકો લે આવ મેરે હઝુર.
કફ કતલ ઉસકો બહાલે તખાહ.
મોહમમદ નખીઝોર અલીપેહલમાં
જુગર પારા હઐ ઝોર હીલખંદ હઐ.
વો તોડેગે ઇસકીલએકો સરખમર.
છો હીલસે મોહમમદકા કલમાં પછો.
કરો હમસે મીઝહબ નહોતુમ મલુલ
ખુદાઓ મોહમમદકા કલમાપાઠો.
કફ કતલ તુમ સખકો એક રાતમેં.
મેરે સાયહે ખાલીકે દો જહાં.
ન પાઓગે ઝીનહાર મુજહે ન બત.
લગે કેહનેં આપસમેં વો બે હયા.
ઉતારો સર ઇસકા કહા ખુરવાં.
લગે કરને હર સીમતસે ઠારઝાર.
હુવા શાહકે ગરદ એક અઝહામ.
હરેક સીતમસે તીર આને લગે.

ઇલાહી કયામતથી કા હરખથી,
 ખલાયા થા ખારાને તીરે તખર,
 કીયા તેગકે શાહને જખ અલમ,
 ગલ્લે પર રલાં ખનજરે આખગુ,
 જો તેગે અલી ગરમ પરખાશથી,
 ચડી ખોફસે ગરહ ખાલાએ ચરખ,
 અલીસે યે કેહને લગે બદનીહાદ,
 ફરીશતાહે તુ યા પરીઝાદકે,
 ન ખાતાહે તુ ઓર નપીતાહે તુ,
 હે બાદુગરી યા કરીમાત હે.
 કઝાલી તેરે પાસ આતી નહીં,
 સરે મું નહીં ખોફે દુશમન તુજેહ,
 ખતાનં મેહે નાંમકે નંગ કયા,
 કસમ તુજકોદેતે હએ અય નામદાર,
 યે સુનકર અલી મુસફરાને લગે,
 કહા તુમહો સખ દુશમને નંગો નામ,
 જસે ખલક કેહતીહે શેરે ખુદા,
 મેરે નાંમસે તુમલી આગાહહો,
 મેં તય કરકે આયાહું રાહે દરાઝ,
 મેં દેતાહું તુમકો કસમ ખારખાર,
 સુનાં જખ લખનેને હેદરકા નાંમ,
 ઉકા શેરો ગુલહર તરફ જાખજા,
 કે અય બાદશાહે ઝમીનો ઝમાં,
 તુજેહ ચાહીયે શુકરે પરવર હીગાર,
 લખને સુનાં જસ ધરીયે કલામ,
 અલી બકે ગરફનમેં ડાલો કમંદ,
 ગીરફતાર કરલો હસે ખે હીરાસ,
 સુનાં જખ યે હુકમેં શહે નાંમદાર,
 કફં કયામેં બહો હશમકા શુમાર,
 ઓર અસસી હઝાર ઉસમેં થે તીરઝન,
 નથા ફોજે કુશરકા કુચ શુમાર,
 ઉઠી ગરહ ચારોં તરફસે કમાલ,
 પહા હરતરફ ગુલ ગુલ ઓર ગરેવ,
 પહાઠ ઓર જામલલી યરરાજએ.

સીનાંપર સીનાં ઝરખપર ઝરખથી.
 ફટે જાતેથી સાફ અખરે સીપર.
 તો હોને લગે સર ખરાખર કલામ.
 ગલીકુંચા જાંરીયા ફરીયાએખું.
 જીધર દેખીયે લાશપર લાશથી.
 ગુવાં ખનગયાથા સરાપાએ ચરની.
 તુહે આદમીઝા યા દેવઝાદ.
 હમારે લીયે એક જલઝાદહે.
 ખુદાજાને કીસ તરહ જીતાહે તુ.
 જો લડને મેં મશગુલ હી નરાતહે.
 તુજેહ મોત બી મું હીખાતી નહીં.
 નહીં કાટતી તેગ કતઅન તુજેહ.
 ન ઝીનહારનાંમ અપનાંહમસે છીપા.
 ખુદાકે લીયે નામ કર આશકાર.
 હસે ઓર ઉનકો ફલાને લગે.
 અલી જીસકો કેહ તે હએ મેરાહે નાંમ.
 યે સુનલો વોહે નાંમ નાંમી મેંરા.
 મેં હુ શેર તુમ મીસલે રખાહહો.
 બોહોત મેં નેં દેખે નશેખો ફરાઝ.
 સીતમ મેં ન કરનાં કમી ઝીનહાર.
 ખુશીસે લગે કુદને વો તમામ.
 મકાતીલસે બકર કીસીને કહા.
 ખુદા તુજપે હ ઇનહીનો મેહરખાં.
 કે આયા તેરે બલમેં યું શીકાર.
 કહા ઘેર લે બકે લશકર તમામ.
 કરો ઉસકો ઝનજીરસે પાએ ખંદ.
 અલી બકે લાવો હસે મેરે પાસ.
 હુઈ ફેરજ આમાદએ કારઝાર.
 ફક્ત શીલથે ઉસકે ખારા હઝાર.
 સીના ઉનકે લાખોં થે શમશીરઝન.
 ચહલલક પીયાદા ચહલ લક સવાર.
 ફલકપર હુવા મેહરકો બી ઝવાલ.
 હવાકી તરેહ ઉઝ ગએ જીનનોં દેવ.
 વુહુથો સુતુર ઉસસે ધખરાજએ.

કહા શાહને સુનકે ચે ગુલગુલા,
તુ માલીકહે હરએકકા ગુલ જલાલ,
સીવા તેરે અબ કચોનહે મેહરખાં,
મદદ કર તુ ઇસવક્તમેં યા કરીમ,
ન ભાઈ યહાં હે ન અપનાં પટદર,
ખહર હાલ ઇઝત તેરે હાથહે,
હૈં સખ નાંતવા ઓરદાનાંહેતુ,
અલીનેં ભેકી હકસે ચે ઇલતીબ,
કે અબહે ચેહી હુકમેં ઇઝદ તઆલ,
નીદાઆઈ અયદોતત અય મેહરખાં,
અગરચે ચે લાયાહે લશકર તમામ,
ચે સખ ફેજહો બાયગી ઉસકી ફેત,
ખુદાકીહો જીમ પર યરમકી નઝર,
તેરે ફઝલસેં સારી ભાતેં બન આઐં,
કરે નેહર જીસ શખસપર કાર ફરાજ,
સુની જબ અલીને ચે ગયબી નીદા,
કીયા વક્તકો અપનેં સીરફે નમાઝ,
નમાઝે દુગાનાંહી પડતેથે શાહ,
હુવે હીયલાઝન ખીચ શમશારે તીર,
હરએક સીમતસે સખનેં હીમલા કીયા,
મકાતીલકે લશકરકો થા ચે હીરાસ,
હુવા કતલચે સુષુકે કનદોરમેં,
ચે આઈ નીદાએ ખુદાએ જહીલ,
મેરે દોસતથેહૈં મુકાંબીલ ઉદુ,
અકેલા અલી પેહલવાં હે જહાં,
મલાયક યહાંસે તુલે દસ હઝાર,
કરો ઉસકી ઇમદાદ ગયબી શીતાબ,
ચે સુનકર ફરીશતે ખુદાકા કલાથ,
દીયા ભકે લકકી તરફસે પયામ,
હુવાહે હમેં હુયમ અમ જંગકા,
કહાહે ખુદાનેં સુનેાં ગોરસે,
ખુદાને ચે ભેજકે ગયબી મદદ,
તુ ખાતીરકો રશજમૂ અયબાદશાહ,
ચે સુનકર અલી બસહવે શાહમાં,

તુ રખયો મેરી આબરૂ યા ખુદા.
હે દીકત મુજેહ ઓર મુશકીલ કમાલ.
હીફાઝતમેં તેરી હૈં સખ ઇનસોબાં.
કે હે ઝાત તેરી ગફુદુરર રહીમ.
સીવા તેરે અબ કચોન લેગા ખબર.
કે ફતહો ઝમીયત તેરે હાથહે.
હૈં નાદાન સખ ઓર દાનાંહેતુ.
ઉર્સા વક્ત હાતીફસે આઈ નીંદા.
તુ લડ સાથ ઇનકે નકર કુછ ખીયાલ.
તુ ઇસમમમેં હરખીઝ નહો નાંતવાં.
સગર ફતહ દુગા તુજેહ લાકલામ.
તેરે હાતસે હે મકાતીલકી મોંત.
નહીં ઉસકો દુશમનકા હરગીઝખસર.
ભેહો ભાખો દુશમન તો સખભાગ જાઐં.
દુઓલમમેં કયુંકર નહો સર ફરાજ.
કીયા શુકરકા તખ દુગાનાં અદા.
કીયે લાખ સીજદે અય બે નીયાઝ.
કે ઝાહીર હુઈ સખવો ફેજાને સપાહ.
સવાર ઓર પીયાદે અમીરો વઝીર.
કે આતીહે સુંરજબે જયસીપાટા.
કે બાકી નથે સખ કે હોસો હવામ.
હુવા ખુરવાં શેહરે બંનદોરમેં.
ખડા કયાહે ઇસ બપે અય જબરઈત.
રવાં નેહરકી તરફસે હે હુહ.
ધીરા દુશમનો ખીચ ઇસવક્તવાં.
અલીકી મદદકો કે હે વકતે કાર.
નહોય મેરે દોસતકો ઇઝતીરાબ,
ચલે ચઢકે ઘોડોં પે હો તેઝગામ.
કે અય શેરે મરદાં હો તુજપર સલામ.
કે હૈં હરખચેં કામ હર રંગકા.
કે ખાતીર રખો જમઆ હરતોરસે.
કે કરતેહૈં ફુફાફાર અમ તુજસે કદ.
ફરીશતોંકી આઈહે ફેજાને સીપાહ.
ખબલાએ શુકરે ખુદાએ જહાં.

જો કરને લગી ગેબરી ફાજ જંગ,
 કહા સખને બાહમ અખ કયાકરે,
 કે એકબારવાં સખને હીમલાંકીયા,
 વો તલવારે લેલે નીકલને લગે,
 કોઇ ડાલતાથા વહાંપર કમંદ,
 હુવે તેશસે જખ અલી બેકરાર,
 હીલે પાકમે આયાજી સવક્ત બેશ,
 ઓર એક નારા મારા બનાંમે ખુદા,
 પદા દોનોં આલમમે એક તેહલકા,
 ગીરે સુનકે બેહોશ કુદ્દાર સખ,
 ગીરા કીલઆ સખ ઉસકા કુલઝાતકા,
 હર એક આહકા પાની આયા ઉબલ,
 જો જંગલમે થે બેર થરરા ગએ,
 જો દુલદુલને હેદરકા નારા સુનાં,
 વહીં ઉસને હનજીરકો તાડકર,
 ગયા વાંસે દુલ દુલ બસુએ અલી,
 પકટને કો જો ઉસકે પીછે ગયા,
 બદનપર લગી જીસકે દુલદુલકી લાત,
 ઈસી તરહ વો બદલઈ નાંબકાર,
 વહાંસે વો પેસે અલી જખગયા,
 હુવા બિનપે કુરબાનવો તીનબાર,
 હુવે ઝીનત અફઝા જો રેહવાર પર,
 કીયા સખ ફરીશતોં નેં હીમલા વહાં,
 પડીથી હરએક સીમત લાશોં પેલાશ,
 જો લી શાહે મરદાને શીર ઝુલાફીફાર,
 અલીસે જો દમભર લડાઇ હુઇ,
 હઝે શેરે ખુદાયે શુભ અત હેયે,
 લડાઇકા કયુંકર હો મુંજસે બયાં,
 હુઇ શામ ઓર જખકે સુરજ છીપા,
 ખુલાએ મકાતીલને સખ જંગ જી,
 મેં હયરાંન હું યે મુસીબતહે કયા,
 ફરીશતાહે યાજી નહે વો નવજવાં,
 અજ બુખ નસી હો ફરીશખા અગર,

તો પુદ્ગાર સખઆએ જીનેસે તંગ
 મુનાં સીબતોયેહે કે ધાવા કરે.
 હર એક સીમતસે શેહપે નરગા કીયા.
 હર એકકી તરફ તીર ચલને લગે.
 કોઈ ગુરઝસે દે રહાથા શુઝંદ.
 વહીં ખીચલી મયાંનસે ઝુલ ફીકાર.
 અલીને કીયા મીસલે દરીયા ખરોશ.
 કે થરરાગએ જીસસે અરઝો સમા.
 ઝમીં આસમાંકો હુવા ઝલઝલા.
 કોઇ નીમ ખીસમીલ કોઇ જાંબલખ.
 બનાંથા જો કનદોરમે ધાતકા.
 ગીરે ઓરતોં કે સીકમસે હમલ.
 બહાઈમ પહાડોંમે ધખરાગએ,
 ની હાયતહી બે ચેનવોહો ગયા.
 ઉઠા અસતબલસે વોમું મોડકર.
 તો કુદ્દારકો ફીર પયદા હુઇ.
 વહીં ઉસકો દુલ દુલનેં ઝખમીં કીયા.
 મરાહી ગીરા ખીન કીયે મુસે ખાત.
 ગએ સખ જહનનમકો બારાઝહાર.
 કદમ ચુમકર ગીરદને લગા.
 કીયા અપને ઉપર અલીકો સવાર.
 ગીરે બરકકી તરહે પુદ્ગાર પર.
 કે હસતીસે કુદ્દાર હોં બેનશાં.
 અજલ કરતીથી કાશી રોકી તલાશ.
 કીયે કતઆ એક દમમે સર એક હઝાર.
 તો સખ કાશી રોકી સફાઇ હુઇ,
 નહીં લડાઇ કયામતહે યે.
 કે હે લાલ ખામે કી યાંપર ઝખાં.
 તો વાપીસગએ વાંસે વો બેહયા.
 વઝીરેસે અપને યે કી ગુફતશુ.
 લડાઇહે કયસી યે આફત હે કયા.
 લલાઇતની ધનસાંચે તાકત કહાં.
 કે તનહાં કીયા મુલક ઝેરો ઝખર,

ખતાવોતો મકતુલ કીતને હુવે,
 કહાતખ વઝીરોને અય શેહર ચાર,
 હુવે કતલ છે લાખતો પેહલવાં,
 કીયાથા ગુઝારીશ ને અય ખાદશાહ,
 કીયાથા ઉસી વકત મેને બયાં,
 રૂવા તેરા ગુસસા મેરે હાલ પર,
 હુવા મેરી ખાતોસે જખતુ મલુલ,
 ઉસે કેહેતે હઝૈં સખ અલી સુરતુઝા,
 મોહમમદકે ઘરમે હે ચે પેહલવાં,
 હઝૈં બેકાર સખ તીરો તેગો તખર,
 નમાનાં હમારાં કહા તુને શાહ,
 વો મયકદ તેરા મોતમીદહે કહાં,
 મુકાબીલ કર ઉસકો અલીકે ઝરા,
 ગએ ભુલ મયકદકી ખાતો પે ચું,
 કહાતખ લકાતીલને કરકે ગોર,
 મગર ખેર ને કુછ હુવા સો હુવા,
 કહો ઉસસે જાકરકે અયને કઝાત,
 ફકત હમતો લા એથે અદહમકા સર,
 હુવા હમસે ને કુછકે રોઝે મુસાફ,
 કહા તખ વઝીરોરે અય નેકનામ,
 ઇધરકાતો અહવાલ ઇસ તોરથા,

અહવાલે હઝરતે અલી.

અલીકો કઇ દીન ને લડત હુવે,
 ખ બુઝ હર કોઈ વાં યગાનાં નથા,
 જહાં પર લડાઇકા સામાનથા,
 ખડાથા વો લનહા ખીયાખાંનમેં,
 કહું કયા મેં ઉસ શેરકા માજરા,
 શખોરોઝથા જંગમેં બે હીરાસ,
 હુઇં સુખહ સાદીક ઉઠા સખ હીજખ,
 ઊઠે સરખસર લોગ સોતેહુવે,
 હરઝ શાલને વાં તયમમુમ કીયા,
 કીયા યાદફીર ઇંઝદે પાકકો,
 મેંફી આખરૂપર તુ રખનાં નીગાહ,
 હુઝરે ખુદાકરકે ચે ઇલતીમ,
 હુવાફીર શીતાખાં વોહલહુલ સવાર,

કહોતો કે કીતનીં હઝૈં ઝખમી પડે.
 નથા આજફી જંગમેં કુછ શુમાર.
 હઝૈં ઝખમી કઇ લખ બેશકવહાં.
 ઝરા લીનફી ઊસપે તુને નીગાહ.
 કે દુશમનહે તેરા કોઈ બે શુમાં.
 બદીદી નઝર ડાલી આમાલપર.
 ને લડતા નહીં દીનકર અખપુખુલ.
 કોઈ ઉસસે જાં બરહો મુમદીનહે કયા.
 કીથે હઝૈં બોહોત કતલ ઇસને જવાં.
 અલીપર ન હોગા કોઈ કારગર.
 કીયા હાય હમ સખકો આખીરનમાહ.
 બડાં ઝોર આવુર બડા પેહલવાં.
 કે વો લીતો પાએ ખુશીકા મઝા.
 ન સમઝે ઝમાનેકા ખુબો ઝખ.
 નથા મુજકો માલુમ થે બુલમોંજેર.
 કીસીતરહ વાપીસલીવો જથેગા.
 તુદે શેહરકો અખ હમારે નજાત.
 કીથે કતલ તુને તો લાખો બશર.
 બરાઅ ખુદા કરતુ ઉસકો મોઆફ.
 કહેંગે તેરા સુખહ ઉસસે પયામ.
 મુનોં ઉસતરફકાલી તુમ માજરા.

તો ઝખર ઊનકે તનપર કઈ સો લગે.
 મયમસર વહાં આખો દાનાં નથા
 હઝારોહી લાખોંકા ધમસાનથા.
 અકેલાવો લડતાથા મંયદાંનમેં.
 કીસીકા ઉસે ખોફ ઝોર ડર નથા.
 નહોતાથા હરગીઝ કલી વો ઉદાસ.
 નીકલ આયા પરદે સે ફીર આફતાખ.
 દરખંતા પે લી જાનવર બોલે ઊઠે.
 દુગાનાં કીયા સુખહ કા તખ અદા.
 કે ઉસકાહી હે આસરા ખાકકો.
 તેરાહી લરોસાહે શામો પુગાહ.
 ઉઠા જંગકો ફીર વો શેરે ખુદા.
 પહન ઝરાહ ખીંચકર બુલફીકાર.

કુદાકર વો ઘોડે કો એક આનમે,
લઈ નોકે જીસદમ નઝર ચે પડા,
લગે કેહને ખાહમ પશેમાંહઝૈં હમ,
કીસી તરહકી ઉસકો દેહશત નહી,
ફીર ઉન સખનેં અફસરસે બકરકહા,
કહોતો કરૈં ઉસસે ચે ઇલતીબ,
ખોહોત પેશકશ કરકે લાલો ગુહર,
ઉસ અફસરનેં સુતકર દીયા ચે જવાબ,
બહર તોર દીલ જીધ ઉસકી કરો,
ચે ઝગડા કીસી તરહ યાંસે મીટે,
ગએ સુનકે સારે અમીરો વઝીર,
પીગીરા કરો જો કે કેહતે હઝૈં હમ,
કે મયાકદ જો લાયાથા કાટ એકસર,
હુવે એક સરકે ઇવઝઅય જવાં,
હસેં અખનં બરખાદ યું કીજીયે,
ઝરો લાલ લીજે જો કુછ ચાહીયે,
ખતા અબ હથારી તુ કરદે મોઆફ,
ચે જબ હાલ શેરે ખુદાને સુનાં,
કે અય કાફીરાંને તુહુસત શઆર,
ન દરકારહે સુજકો લાલો ગુહર,
મેરી ખાતકો ગરોગે કુબુલ,
કરો શોકસે ખાદશાહી મુદામ,
જો મેરે કહેકો બબલાવ તુમ,
કહા સખનેં મીલકર કે કયાહે ખાત,
કહા શાહનેં તુમસેહે ચે સવાલ,
વો હઅ જીતનેં ખુતખાનેં ખાનદોરમેં,
ઉનેં અપનેં હાતોંસે તોડોગઝાર,
કેહો ખાંગ, સલવાત ફીરયાં સદા,
પછો દીલસે કલમા નખીકા મુદામ,
ઝખાં પર રખો અપનેં નાંચેં ખુદા,
હમારે તરીકે ચે ચલતે રહો,
નહીં હકકી રેહમતમે કુછ ગુફતઝ,
જો ઇસ મેરે કેહનેં કો લાવો ખમ,
જો મનઝુરહો તો કહો સાફ સાફ,
અગર માંનોં બેહતર તો ચુદો જવાબ,

મુકાબીલ હુવા જાકે મયદાંનમેં.
કે હઝૈં માઈલે જંગ શેરે ખુદા.
ખરાખો પરેશાનોં હયરાંહઝૈં હમ.
હમેં ઉશસે લઝનેં કી તાકત નહીં.
હે આમાદએ રઝમ શેરે ખુદા.
કરો અફવ અબતુમ હમારી ખતા.
ખુશામદ કરૈં ઉસકી હમ સરખસર.
કે બેહતરહે તુમ જવયાંસે શીતાબ.
વો જીસતરહે રાઝીહો રાઝીકરો.
કીસી તરહ સરસે ચે આફતટવે.
કહા જાકે હયદરસે અય દસતગીર.
ઝોર ઇસ એહદપર આપખાઝૈં કસમ.
નથી ઇત્તીલા ઉસકોથા થા બે ખબર.
કઈ લાખ કતલ ઇસ જગેહ પેહલવાં.
નખીસે કહો સુલહકર લીજીયે.
બસ અબ ઘરકો તશરીફ લે જાઈયે.
નરખ દીલમે તુ હમસે કસદે મુઝાફ.
તો ઇતઝાલી મોકો ચે પાસખદીયા.
કીયા તુમનેં કતલ અદહમેં નાંમદાર.
મેં જીતાન છોડુંગા તુમકો મગર.
નહોગે કીસી તરહસે તુમ મલુલ.
ગરઝ દોસતસે ઝોરન દુશમનસેકામ.
હર એક તરહે આસુદગી પાવતુમ.
કે જીસખાતસે હો હમારી નજાત.
કરો લાતો ઉઝઝાકો તુમ પાએમાલ.
નરખખો ચુમ અબ મુલકે કનદોરમેં.
કરો ઉસજગેહ તુમ ખીનાં હકકાઘર.
ઇમામત કરૈં યાં રસુલે ખુદા.
કહો ખાંગ સલવાત તુમ સુખહો શામ.
રહો લાતો ઉઝઝાસે હરદમ જુદા.
નમાઝેં પછો ઝોર રોઝે રખો.
કે કુરઆમેં આયાહે લાતકનતુ.
ઇસી વકત જાઉ વતનકો ચલા.
કે મેં ખુન અદહમકા કરદું મોઆફ.
નહીંતો ફીર ઇસ તેગસે હું હીસાબ,

યે મત જાનીયો મેં અકેલાહું યાં,
એકલાહું ગરચે મેં ઇસ આંનમેં,
મગર હો મદદગાર મેરા ખુદા,
સુનાં જખકે કુફરારનેં યે કલામ,
કોઈ લેકે નેઝાં ચલાંને લગા,
કીસી હાતમેં નંગી તલવારથી,
ઇસેજતા અખયાંસે જાનેં નહો,
યે કહેકર વો કુફરાર સખ એકખાર,
હુવા શોર ચારોં તરફ હશરકા,
તોફીર શા મરદાંને લી જલફીકાર,
કે ચલતી થી જસવકત તેગે દોસર,
કીયા મતકા દીનથા વો અય નેંકખું,
હુવા શાહકાં જખકે ઇસજા યે હાલ,
જખ એક નારા મારા ખહુકમેં જલીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સખ અનવર,
જહાતકકે થે બેહરોખર કોહસાર,
થે ઇસે દશતમેં જસકદર દેવ શીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સારે લઇ,
ઊઠે હઝલ આલમકે દીલ ખસ ઢઝક,
ઝનોં મરદકો ખોફયે છાગયા,
ખડે થે જો નઝદીક ચારોં પહાડ,
પહા શોર હર મુલક હર શેહર મેં,
યે સદમા હુવા જસકદર કોહથે,
કહા શેહકો સખ કાફીરોંને બગોર,
ફરીશતાહે યા યેહે અઝરીસમેં જન,
યે દેહશત હુઈ મુલકે કનદોરમેં,

અઝમે જનાંબે રીસાલતમ આખ અઝમદીનાં મુનવ વરા.

યહાંકતો હાલ હાય ઇસતોરથા,
ચલે જખ મદીને સે હઝરત રસુલ,
ખરાજે ખુદા જંગકો સખ ચલે,
અજખ તરહ લશકર ચલાદીનકા,
સહાબા ચલે ઇસતરેહ સરખર,
તોજ ખરીલબી અપને લશકરકોલે,
ચલે લેકે લશકર રસુલે ખુદા,
કીયા કુચપર કુચ હરરોઝો શખ,

કફંગા અલી ખુંકા દરીયા રવાં.
ખડાહું લડાઈ કે મયદાંનમેં.
ન તન હાઈ કા મુજકો ગમહે ઝરા.
હુવે જંગલ વાસતે તેઝ ગામ.
કોઈ ગુરખ સરપર ઉઠાનો ગસ.
યેહી ઉનકી આપસને ગુફતારથી.
યે બેહતરહે જો તુ ઇસે મારલો.
હુવે હીમલા આવુર સુએ નામદાર.
ઉઠા મુલકે કનદોર મેં ઝલઝલા.
જુદા કરદીયે તનસે સર સો હઝાર.
તો પીતી થી દુશમનકા ખુનેં જગર.
તનેં શાહપર ઝખમથે સાત સો.
કીયા દમમેં કુફરાર કો પાએમાલ.
સરે ખાકપર કાંપ ઉઠા રૂદે નીલ.
મકાં તીલકાલી ફટ ગયાથા જગર.
ગીરે ખસઝમીં પર વો સખ એકખાર.
જગર બિનકે ફટકર હુવે ખીલ ખીલ.
ગઈ અકલ ઉનકી કહીસે કહીં.
ઝોર આઝે થે ચકકરમેં સાતોં ફલક.
મરેકીતનેં કીતનોંકો ગશ આ ગયા.
ઉનેં ઇસ તનઝલનેં ડાલા બિખાડ.
હુવા ખુશક પાની હર એક નેહરમેં.
બિખડ કર વહીં સખ ઝમીંપર ગીરે.
યે આદમ નહીં હે મગર હે ખુછઝોર.
દીખાયા હે હમકો કીયામતકા દીન.
ઉઠા ઝલઝલા શેહરે બનદોરમેં.

સુનાંતાહું અખ દુસરામાજરા.
કીયા જુમલા યારોં ને મરનાં કુખુલ.
કમર ખાંધ ઘોડોંબે સખ ચલ્લીયે.
જગર કાંપ ઉઠા રૂમ ઝોર ચીનકા.
નીકલતાહે જસતરહ સે શેરે નર.
મદીનેં મેં આકર નખીસે મીલે.
સબી શેહર ઝોર મુલક મેં ગુલપડા.
નીકલ બાગે જંગલસે જનનાંત સખ

પડી મુલકમેં હરતરફ ખલખલી,
 ચલા તે ઝવે લશકરે જંગળુ,
 ઊડી ગરદ વાંસે છીપા આફતાબ,
 ને તલવારકી આંચ આઈ નઝર,
 મલાયકકા આપસમેં થે કોલથા,
 ચલો ચલકે તુમસબ કદમ ખોસહો,
 ચે કેહકર ચલે સખફરીશતે શીતાબ,
 મલાયક ને આએ ખસદ એહતી શામ,
 કહા સખને ખીલકર ખસદ ઇલતીબ,
 કરે જંગ આગે તેરે ચાર ચુલ,
 કરો બકે તુમવાં લડાઈકો સર,
 સોઈસ વાસતે હમ સખ આએ ચહાં,
 સુની જબ મોહમમદ ને ચે દાસતાં,
 વુઝુ કરકે ઊસદમ ઝરૂએ ચકીં,
 હુઇ ચારો અસહાબકો ખસ ખુશી,
 કીયા કુચ લશકરનેં વાંશે શીતાબ,
 અલીકો ખોહોત ચાહતેથે રસુલ,
 ચલા લશકરે દીખો હોત તેઝગામ,
 જહાંતકકે થે લાતો ઉઝઝા તમામ,
 હુવા શોર સખ મુલકમેં જબજબ,
 ચલા જબકે લશકર ચસલ રોઝો શખ,
 વો દરીયાથા અઝખસ અમીકો દરાઝ,
 હુવે દેખ હયરાં રસુલે ખુદા,
 હે વકતે મદદ અબ સલાલેગાતુ,
 તુવોહે કે ઇંઝઝત જુસે ચાહે દે,
 તુહે સારે મખલુકકા મેહરૂખાં,
 મુલયમાંનકો તખતે શાહી દીયા,
 દીયા મોજઝા એસા દાઊદકો,
 દીયા ઇશક મુસુફકા ચાકુબકો,
 ફલકપર મસીહકો ખુલવા લીયા;
 વો ફતખા કીયા તુને શદદાદકા,
 બનાઈથી દાવેશે ઊસનેં ઇરિમ,
 બનીં પાય સદ સાલમેં થી જુનાં,
 તરે ભેદકા હાલ ખુલતા નહીં,
 તુ કરતા હે સખપર ઇનાયત મુદામ,

ઝમીં ચારે દેહશશતકે હીલનેં લગી.
 ઊઠી ખાગ ઘોડોં કી ઉસ સીમતકો.
 ગુમાંધા કે હે આસમાંપર સહાબ.
 ફરીશતોંકે જલનેં લગે સાફપર.
 કે અબ આ રહે હઐ રસુલે ખુદા.
 મોહમમદકી ચલકર મદદ સખ કરો.
 હુઝુરે નખીચેં હુવે ખાર ચાખ.
 કીયા સખને આકર નખીકો સલામ.
 હમેં હુકમહે અય શર્કી ઊલ વરા.
 ખુદાકા હુવા હુકમચે અબ તુઝુલ.
 અદાહે મેંરા દોસ્ત કુફરાર પર.
 ખુશી હોકે ફરમાવ અય મેહરૂખાં.
 કે હકનેં ફરીશતોં કો ભેનયહાં.
 દુગાનાં પડા શુકરકા ખસવહીં.
 કે ફોજ આઈ ઇમદાદકો ગેખકી.
 ચલે કુચ દર કુચ હો તેઝો તાખ.
 ઇસી ફીકર મેં હર ઘડીથે મલુલ.
 ન આરામ દીનકો ન શખકો મકામ.
 હુવે ખાંગ સુનકર નખીકે ગુલામ.
 હુવે દુરખુત દીન રોશન હુવા.
 તો પોંહચે લખે નીલ વો સભકે સખ.
 ન ખેડા નકીશતી ન કોઈ જહાઝ.
 કે કીસતરહ હું પાર અય કીખરીયા.
 હમેં વારસે પાર ડાલેગાતુ.
 તુ વોહે કે ઝીલલત જુસે ચાહેદે.
 ખચાઇથી માંહીસે ચુનુસકી જાં.
 સરે તુર મુસાકો ખુલવા લીયા.
 કે ચુટ કી મેં ફાલાદખી મોંમહો.
 દીયા શુકર ઓર સખ અઇયુબકો.
 ઓર આદમકી રેહમતસે ખખશીખતા.
 કે હુકમ ઊસકા અઝ શરક તા ગરખથા.
 નહીં પાઈ રાહત મગર એકદમ.
 મગર દેખનેંકી ન પાઈ અમાં.
 ફીરૂં ગો ભટક તા કહીંકા કહીં.
 હઐ સખ ફલપર તેરે મોંકુફ કામ.

તુ અપને કરમસે મેરે હાલપર,
મદદકર મેરી અયમેરે દાદગર,
સુનાં જબ ખુદાનેં નગીકા કલામ,
યે દરીયા ને ઝખખા રહે રૂંદે નીલ,
કરો બે તકલલુફ ઊંચુર ઇસસે તુમ,
તસલલીસે હોખવ દરીયાકે પાર,
યે સુનકર નખીને પયામે ખુદા,
ખુદાકા મુજેહ હુકમ અખચું હુવા,
યે સખ સુનકે પયગામે રખબે જલીલ,
મોહમમદકા લશકર ને તઈયારથા,
ને દરીયા ઊતર કર વહાંસે પારથા,
ને દેખાતો તન હાડે શેરે ખુદા,
ખહા ખુનહે કુચા ખાઝારમેં,
મુકાબીલહાઈ કુફર ઉફર બેશુમાર,
તનેં મુરતુઝા પર બોહોત ઝશમથે,
કરૂં ઉનકે દુલદુલકા કશામેં ખયાં,
ને દેખા નખીનેં યે એહવાલે શાહ,
અજબહે ખહાદુર દીલાવર દીલેર,
પરેશાં હુવાતખવો લશકર તમામ,
ખુદાકા કસમથા અલીપર મગર,
કે ઇનનેં મેં જીબરીલ આએ વહીં,
કહાહો મુખારીક શહે ઝલફીકાર,
યે જબ કેહચુકે જીબરઇલે અમીં,
લગે કેહનેં દુલદુલસે હેદર પુકાર,
યે સુનકર ને દુલદુલ ઉઠા એકબાર,
તસદદુક હુવા ઓર ગીરા પાઉંપર,
ઉતરકર શીતાબીસે શેરે ખુદા,
ખગલગીર હોકર અલી ઓર નખી,
મીલે ફીર અખુબકર સે મુરતુઝા,
મીલે આકે ઉસમાન સે ફીર અલી,
ફીર આએ ઇમામેં હુસેનાં હસન,
મીલે સારે ફરઝંદ ઓર આશનાં,
નખીનેં વહીં અપનાં જીબખા ઉતાર,
મેં દેતાહું તુમકે ને યે પેરહન,
સરાપા થા ઝખમીં અલીકા બદન,

નઝરકર તરહહુમકી અયદાદગર.
તુ રેહમત સે બેઠા ને પાર કર.
ઊંસી વક્ત લેજો દુરદો સામલ.
કે ઇસ શેહરકે ગરદહે મીલમીલ.
નતરહોંગે લશકરકે ઘોડોંકે સુમ.
નડુબેગા લશકર તેરા ઝીનહાર.
કહા અપનેં લશકર સે યે ખરમલા.
સલામત ઊતાડગા લશકર તેરા.
ગયા મુખ ઊસદમ વહીં રૂંદે નીલ.
બસ એક આંનમેં દારસે પારથા.
તો કનદોરમેં બકે દાખીલ હુવે,
મગર કાપીરાંહેહે ગરમેં વગા.
બોહોત શેરો ગોગાહે કુફરારમેં.
અકેલા ઇધર હેદરે નામદાર.
હુધ સુરખ પોશાકલી ખુનસે.
લગેબે બોહોત ઝખમ તીરો સીનાં.
તો ફીર મુસપુરાકર ઉઠાઇ નીગાહ.
કીયા કતલ કુફરારકો ઘેર ઘેર.
લગે કેહનેં આપસમેં સખ ખાસો આમ.
કહાં લાખોં ઇનસાં કહાં એક બશર.
રખી શેહકે કદમોંપે અપનીં જખીં.
કે આ પોંહચે અહમદ બસદ ઇફતીઆર.
હુવે શાદો ખુરરમ બોહોત શાહેદીં.
કે આ પોંહચે ઇસખ રસુલે કીબાર.
લગાહોનેં આકર નખીપર નીસાર.
લગા ચુમનેં વો કદમ થામકર.
મોહમમદકે કદમોંપર આકરગીરાં.
મલાર્કાહુવે ઓર બોહોતકી ખુશી.
ઉમર કોલીના ફીર ગલેસે લગા.
ગરઝં સખનેં મીલકર બોહોતકી ખુશી.
લગે ચુમનેં પાએ શાહે ઝમન.
વેઇન સખકો દીન હોગયા દદકા.
અલીકો દીયા ઓર કહા અય સવાર.
કરો ઇસકો ફેરન લીખાસે બદન.
મગર જબ મીલા તન સેવો પેરહન.

વો સખ ઝખમ જોથે હઝારોં હઝાર,
હુવા શીકઝે આઇનાં સારા ખદન,
મગર કાફીરોંકે ચેહી ફીકરથી,
નથી કોઇ કીશતી લખે રૂદે નીલ,
લગા કેહને બિનપર કોઇ ખદઝખાં,
અલી ઓર મોહમમદ હઝે લાઇ ખહમ,
મકાતીલસે બકર કીસીને કહા,
સુનાં જખ મકાતીલને ઉસનાંમકો,
શીતાબી બુલાકર કહા ફોજકો,
ન છોડું કીસીરાસે જીતા ઉસે,
પકડ કર સઝાદો શીતાબીસે તુમ,
અલી ફોજત ચાર હોકર શીતાબ,
બિઝા શોર કાંપે ઝમીનો ઝખાં,
અઢાફીર મકાતીલ કમર ખાંધકર,
મકાતીલને હઝરતસે ફીરચું કહા,
કરૂંગા તુજેહ કતલમેં બે દરેગ,
મેરે દામમેં આકે તુ ફસગયા,
નખીને સુનાં જખયે ઉસકાં કલામ,
તેરી ઝાત જખભારો કહહારહે,
તુ કર અપની રેહસતસે મુજપર નઝર,
યે આઇ નીદાગેબસે અય રસુલ,
નરક ફીકર કુછ ઇસકી અયરૂલ અનાંમ,
તુ કર શોકસેજંગ અય નાંમદાર,
તેરી ફતહહે અય રસુલે કરીમ,
અબુબકર સીદદીક આમમપનાંહ,
ઉમર ઇબને ખતતાબ આલી જનાંબ,
ખુદા હોસત ઉસમાન ફરફખ સીવર,
અલીએ જવાંમરદ આલી માકામ,
પયમખરને લોગોંસે જખને અઝમેં વગા,
યે સુનકર કીયા સખને અઝમેં વગાં,
લગે જંગકરને રહાબા તમામ,
ઉઠા શોર હર સીમત ગોગાહુવા,
લગે નેંઝઓ ગુરઝ ચલને તમામ,
ન સુદ બુધ રહી આપને બેગાનેંકી,
હુધ ગરદ ચારોં તરફસે અયાં,

ઉસી વકત અછછે હુવે અકબાર.
મહકતાયા મીસલે ગુલે યાસમન.
કે યે ફોજ આઇ કહાંસે અલી.
હુધ બાંનકે અનેંકી ફી કયા સખીલ.
મોહમમદકા લશકર હે આયા યહાં.
કીસી બાતકા યે નહીં રખતે ગમ.
કે આપોંહયે અબખાતી મુલ અમખીયા.
તો કાફીર લગાદેનેં દુશનાંમકો.
કીસી રાહસે ઉસકો બનેં નહાં,
બોહાત દીનસે થી બુસતબુયે મુજેહ.
કે યે નાંમ દુનયાં સે હોબએ ગુમ.
છુપા ગરદસે ચરખમેં આફતાબ.
લગે કેહને અફલાક લી અલઅમાં.
થી એક હાતમેં તેગ એકનેં સીપર.
મે કબસે હું પયાસાતેરે ખુનકા.
કે હે તીશનએ ખુતેરી મેરીતેગ.
કરૂં કતલ તુજકો કહાં બએગા.
ફઆકી કે અયદાવરે ખાસો આમ.
દીખાતાહે ઓર અપનાં પેશે નખી.
પરેશા હું મેં લેતુ મેરી ખખર.
કીયા મેં ને કેહનાં તેરા સખકુબુલ.
કે ઇંસ જંગમેં ફતહહે તેરે નામ.
લડે મુરતુઝા ઓર સખ તેરે ચાર.
નહો તેરે અસ હાબકે ખોટો ખીમ.
કરૂં ફોજે દુશમનકો ચકસર તખાહ.
કરૂં કતલકફશરકો ચકસર તખાહ.
કરૂં ફોજે આદાકો ઝોરો ઝખર.
ન છોડેગે દુનયાંને દુશમનકા નાંમ.
પએજંગ આયા હે હુમકમેં ખુદા.
સવારોનેં ઘોડોંકો દોડા દીયા.
નથી તેગ કોઈ મીઆને નયામ.
પકા ખોફ ઓર ઉનમેં એક ઝલઝલા.
લગા હો નેં કુફશરકા કતલેઆમ.
ન કાસીદકી વાં ઓર નપરવાનેંકી.
છુપા આફયાબ ઓર હુધરાતવાં.

અબુબકરને લેકે ગુરજે ગીરાં,
 થે હઝરતે ઊમર એક તરફ ખીંચે તેગ,
 ઓર એક સીમત ઊસમાન ફરફાસીયર,
 ઓર એક સીમતકી શાહેમરહાંને જંગ,
 પડે ફેજમે જખહુસેનો હસન,
 મોહમમદ હનીફ ઓર અકબર અલી,
 થે શેરે ખુદાકે અઠારા પીસર,
 ઇધર ઓર ઊધર પડગઈ ખલખલી,
 ગીરી લાશપર લાશ મયદાનમે,
 ઝમીપર હુવે અસપે તુરકી દવાં,
 ચલી તેગ અચસીકે દીન છુપ ગયા,
 હુવે દોનો લશકર ઇધર ઓર ઊધર,
 બોહોત ફીકરકર ઓર બોહોત ગોરકર,
 હુવા જખ બોહોત ઊસકો બોહોલીરાસ,
 લગા ફેહને અપને વઝીરોં સેયું,
 હે ઘેરા હમે અચસે જનબલનેં,
 કીસીકા ડરથા ન અનદેશાથા,
 બરાઅ અલીયાંસે મયકદર ગયા,
 નથા મુજકો માલુમઈનકા ચલન,
 અલીસારે લશકર મેં હે પેહલવાં,
 ચે લાઝીમહે તુમકો રહો ઘાતમેં,
 અલીકો કરો કતલ જાકર શીતાબ,
 વઝીરોં નેં સુનકર કીયાયે કલામ,
 તેરા લશકરો ફેજ બેહાર હે,
 અગર લાખહોં ઝરરખતેગો તબર,
 મગર તુમ કરો બાત મેંરી કબુલ,
 અબી ઊસસે જાકર કરો ઇલતીબ,
 કરો અપની દુખતરે સીમબર,
 ચેતસમઝો મુઈ દુખતરે સીમબર,
 ચે સામાન સખલેકે અચ શેહર ચાર,
 કરો નઝર હીરા જવાહીર તમામ,
 દીલ આપકું નઈસ બાતસે કર મલુમ,
 ચેહી બાત બેહતરહે અચનાંમવર,
 ચે છતનાં અરખકાહે લશકર તમામ,
 હુઈ ચે વઝીરોંકી તજવીઝ જખ,

હઝરોં કીચે કતલ વાંખે શુમાં.
 બરસનેં લગા ખુન ફીર બે દરેગ,
 લગે કતલ કરનેં ઇધર ઓર ઊધર.
 લઈ હોગએ ઝીનદગાનીસે તંગ.
 ભરા લાશે ખુદશરશે સારારન.
 મચાતે થે લશકરમેં એક ખલખલી.
 વો કરતે લશકરકો ઝેરો ઝબર.
 પડી ફેજે દુશમનમેં હલચલ બડી.
 મજબ અકામત નથી જાનમેં.
 અપીકી તરેહ કોઈ કબહે જવાં.
 બફેજે ઉદુ કોસે રેહમત બજા.
 બચા લોટકર વો મકાતીલજે ધર.
 કહ દીલમેં અખ હાય જાહી કીધર.
 ખુલાએ અમીર ઓર વઝીર અપને પાસ.
 હુવે કચસે ચે નવાકીયા તે ઝખું.
 કીયા હમકો બરમાદ તકતાલનેં.
 ચકાયક ચે હમપર પડી કયાબલા.
 ઊતારા વહાં જાકે સર ઓરકા.
 અલીકી તરેહ કોઈ કબહે જવાં,
 અલીકી તરેહ કોઈ કબહે જવાં.
 પકડ લાવ ઊસે આ જહી રાતમેં.
 અલાનેં કીયા મેંરા ખાના ખરાબ.
 કે અચ શાહ હે સખત મુશકીલ ચે કામ.
 અલી હાત આએ ચે દુશવા રહે.
 અલી પર નઝીનહાર હો કારગર.
 કે વો જોહે જાનમેં મોહમમદ રસુલ.
 બોહોત ઊશકી તાઝીમલા ઓખજા.
 તુમેં ઇસસે લાઝી હેહીંહે ઊંદુલ.
 કરો સાથ ડોલીકે લાલો શુહર.
 તુ કર શેરે મરહાંકે સરપર નીસાર.
 અલી ઓર મોહમમદ કે હો તુમ શુલામ
 કે તા તેરા કેહનાં કરેં સખ કુબુલ.
 કીસીકા નકુછ બોહો અનદેશાકર.
 કરે આપસે તુજકો સલામ.
 રઝામંદ સુનકર હુવા શાહ તબ,

હુઈ શેહરકે મરહો અનકો ખુશી, કે ઇસ ખાતસે યાંકી આફતટલી.
 ન બેકે થે ખુશહોકે ઉસદમ ઉધર, કે ઇતનેંમે કાસીદનેંહી થે ખખર.
 ખશાં આજકી જંગકા કયા કરું, કે દસલાખ કાફીર હુવે સર નગું.
 થે સુનકર હુવે શુમ મકાતીલકે હોશ, હુવા મીસલે તસવીર કાફીર ખમોશ.
 થે દેખા તો દોડે વઝીરો ગુલામ, અમીસે ઉઠાકર લીયા ઉસકો થામ.
 કોઇ દસતોપા ઉસકે મલકે મલને લગા, કોઇ લેકે પંખેકો ઝલને લગા.
 સીવા ઉસકે છીડકા કીસીને ગુલામ, તખ આઇ બદનમેં ઝરા ઉસકે તાખ.
 હુવાં હોશમેં જીસધરી બાદશાહ, લગાકરનેં હરએક તરફકો નીગાહ.
 થે ધખરાકે તેહનેં લગા કયા હુવા, મુજેહ કોઇ થામેં મેંશ જીગયા.
 દીગરગુહે ઇસવકત હાલત મેરી, બીગડ તીહે અઝબસતખીઅતમેંરી.
 અરે કીસ તરેહકાથે તુફાનહે, ઇસીફીકરમેં જાન હેરાન હે.
 ગયા માલ સખ ઓર ગઈ ફોજસખ, સીતમહે સીતમહે ગઝબહે ગઝબ.
 કહા સખ વઝીરોં નેં અયદાદગર, હવા બે હવા આજ કુછ ગમન કર.
 સહરકો ઇન્જાત બે પાઝેં હમ, સભી લે કે રોલેકો જાઝેંજે હમ.
 બોહોત મીનનતોં સે બોહોત ગોરસે, કરેંજે રઝામંદ હર તોરસે.

ય હાંસે એહવાલ રસુલે ખુદાકાહે.

ઊધરકા તો એહવાલ ઇસતોરથા, ઇધરકા તો એહવાલ ઇસતો માજરા.
 નખીને કહા અય શહે ઝલફી કાર, કરો અપનેં લશકરકા ચકસર શુમાર.
 કહા આકે કાસીદને થે મોતેખર, સુનાઊ શહીદોંકી તુમકા ખખર.
 કે ઇસરાત હમનેં કીયાહે શુમાર, શહાદત કો પોંહયે જવાં દસ હઝાર.
 સીવા ઇસકે લશકરમેં સભ ખેરહે. સહર હય હઅં ઓર જંગકી સેરહે.
 ગએ સીજદે હૈય દે નામદાર, કહા શુકર અય પાક પરવર દીગાર.
 ગઈ રાત હરફે તીકાયા તમેં, સહરહો ગઈ ખાતકી ખાતકી ખાતમેં.
 નમાઝે ઝહર સખનેં ઉઠકર પડી, ચલે જંગ કો ફીર નખી ઓર અલી.
 ઊધરસે લીયે એક ડોલા કહાર, ચલે કરકે હુખતરકો ઊસમેં સવાર;
 વો લાલો જવાહીર વો માલો મનાંલ, વો કીનખાખો અતલસવઝર બફત શાલ.
 હઝારોં શુતર અશરફીસે ભરે, અબાયખ ગરાયખ સે છકડે લહે.
 લીયે દુરરો ગવહર બોહોત બે શુમાર, કે થે દુરરે મકનું હઝારોં હઝાર.
 લગાએ હુવે હાત અમીરોં વઝીર, ચલે સાથ ડોલકે બર નાવો પીર.
 પીયાદે સવાર ઓર છીટે ખડે, ચકાયક સખ આકર નખીશે મીલે.
 ગરઝકાકે ડોલા બે રખખા વહાં, હુવે સખત હેરાંન પીરો જવાં.
 નખીને થે જખ પનકો આવાઝદી, કે અયફીકરએ કાફીરાંને શકી.
 કીયા શાહે અદહમકો તુમને શહીદ, હુઈ ઊસકો વાં જાકેજનનતમેં ઇદ.
 ચહા મીલકે સખ આએ હો કીસલીયે, થે ડોલા ચહાં લાએહો કીસલીયે.
 કીયા ખાંધકર હાત સખનેં ખયાં, કે બેજા મકાતીલને હમકો ચહાં.

કહાકે નખીઓર અલીકો સલામ,
 કે હમકો ખાકી ન દીજે સજા,
 ચે હુખતર હે મેરી કનીઝક તેરી,
 ખજાનાં દીરહમ ઓર દીનારલે,
 તુજેહ લાલો ગવહર ને દરકારહ,
 સુનેહરી રૂપેહરી હે ખીલઅત યહાં,
 ખરાએ ખુદા અમ ન કરનાં ખરાખ,
 સુનાં જખયે એહવાલ ઉનકા તમામ,
 મકાતીલકા કેહનાંહે સુજકો કુખુલ,
 ચલો રાહ સીધી હે ઉલટી ખરાખ,
 મોહમમદને' કરકે અલીસે સલાહ,
 વો લાલો ગોહર ઓર ખજાનાં બેથા,
 કહા શીરયે સખકામકરકે તમામ,
 કે લારે બહુ' મેં ખુદાકા રસુલ,
 કરો કુફરકો તરક ઇસલામલો,
 ખુતોં કો નયુમોં જસીજદે કરો,
 ખુદાકો કહો વેહદહુલા શરીક,
 વો ખાલીક વો માંખુદ વો બે નીયાઝ,
 કરો તુમયકીં મેરી પેગમખરી,
 હેં ને કુછકે હુકમેં ખુદા ઓર રસુલ,
 કરો ખાત સખ મીલકે ઇમાનકી પડો,
 ઓર અમરે નવાહી ને નાંઝીલ હોવે,
 ચે સમઝા ચુકે જખકે સારા પયામ,
 કે તેરા કહા હમને સખકુછ કીયા,
 ઇહે માનલો તુમ ઇસીમેં હે ખેર,
 અગર તુમને' ઇનકાર ઇસમેં કીયા,
 સુનોં ગોશે દીલસે મેરી નેંક ખાત,
 કરોગે ને લશકરપે અપને' ચુફર,
 ને ઇમાન લાને' મેં હોગા દીરંગ,
 નછોડુગાજી તા કોઈ પેહલવાં,
 ચે ફરમાન તેહરીર ફરમા દીયા,
 કીયા વકતે રૂખસતયે ઉનસે ખીતાખ,
 ગએ સખને આયેથે લેકર જવાખ,
 દીખાયા ઉસે નેકે ફરમાનથા,
 ચે સુનકર મકાતીલ હુવા દીલકખાખ,

દીયાહે બોહોત આજેઝીસે પયામ,
 ખુદાકે લીયે ખખશદીજે ખતા,
 હમેં શા રસેગી કનીઝક તેરી.
 વલેકીન તુ ઇસ શેહર કો છોડકે.
 મેરે પાસહર શેકા અમખારહે.
 પહન ઇસકો ઓર તેગશે દે અમાં.
 હમેં હે અઝાખ ઓર તુમેં હે સવાખ.
 તો બોલે મોહમમદ અલયહીસ સલામ.
 વલે ખાત એક મેરી કરતુ કુખુલ.
 ઇસીખાતમેં પાવગે તુમ સવાખ.
 હસનકા કીયા સીમખરસે નીકાહ.
 વો તકસીમ એક કો કર દીયા.
 પયમખરને' પેગામખરસે પયામ.
 કરો તુમ ખુદાકી ઇતાઅત કુખુલ.
 ન અખ લાલો ઉઝઝા કાતુમનાં મલો.
 ગરઝ ખુત પરસતીસે તોખા કરો.
 કીસીકો ન જનોં તુમ ઉસકા શરીક.
 ઉસીકા હે રોઝા ઉસીકી નમાઝ.
 અગર અપની મનઝુરહે બેહતરી.
 વુહી હીન આમીં કરોં તુમ કુખુલ.
 પડો દીલસે આયાત કુર આનકી.
 બનોં મોંતે કઠ દીલસે એક એક કે.
 કીયા કેહનાં આખીર કોઇ તનાં પયામ.
 વલે માંન અખતુ હમારા કહા.
 વગરનાં દીખાઐગે હમઆકે સેર.
 તો અખખોગે ઇનકારકા તુમ મઝા.
 લગાઓ તુમ ઇસલાતો ઉઝઝાકો લાત.
 કફગા મેં તલવાર સે ચુર ચુર.
 તોફીર તેગહે ઓર મયદાને' જંગ.
 કફ' શેહર બનહોરમેં ખુરવાં.
 તો હઝરતને' ઉનસખ કો રૂખસત કીયા.
 કે ફીલફોહ દો ઇસકા લાકર જવાખ.
 બોહોત ઉસકો સુનકર હુવા ઇઝતીરાખ.
 સુનાંયા ઉસે નેકે ફરમાનથા.
 ખકાતેશ ખાને' લગા પેચોતાખ.

ખુલાએ વઝીર ઓર અમીર ઓરચાર,
કે લશકર મેંરા જલદ તઇઆરહો,
સુનાં જબકે યે હુકમતો બે દરંગ,
ઝમીસે ઉડી ગીરહતા આસમાં,
વો ફેજે લઈનાં ખુદાકી પનાંહ,
ઈશ્વર સે બી લશકર નખીકા બડા,
લગે કાંપને ચખઝમીં આસમાં,
લગે છુટને ગુરઝો તીરો તુફંગ,
પડી ખલખલી મુલકે કનદોરમેં,
ચમકને લગી ગરદમેં તેગ તંઝ,
બડે પેહલવાનાંને શમશીરઝન,
યે થી હયબતે લશકરે શાહે દીં,
બડે શાહે મરદાને દુલદુલ સવાર,
સહાબા જહાંતક યે છાટે બટે,
લગા સરપે સર ગરનેં હર ગામપર,
હુઈ ઇસકદર જંગમે જસતો ખેઝ,
બહાઈસિકદર દશતમેં ખુને નાંખ,
હુવા ગરમ હંગામએ કારઝાર,
બે શેરે ખુદાકી ચલી ઝુલફીકાર,
ચલી ઝુલફીકાર એસી કુફ્ફાર પર,
ગીરે હોંકે યું ખસતા વો નાં બકાર,
હુઈ મારકી હરતરફ ધુમધામ,
કહું કયા અજબ તરહકી જંગથી,
કહાંતક કહું મેં યે કીસસાહે દુર,
વો કેહનેં કેા દીનથા મગર દીન નથા,
બહાઈમ ઝમીપર લગે હાંપનેં,
રહી દેરતક ખુબ જંગગો વગા,
પ્રીર આખીર મકાતીલને પાઈ શકશત,
વો સખફેજ ઉસકી ગીરેઝાં હુઈ,
પુકારા મકાતીલ યે અનજમેં કાર,
તુ કરતાહે બહુ મેંરી પ્રખબર,
લડાઈ હમે એસી આતી નહીં,
યે જીતને હઐં સારે અરખ રૂમ,
યે સુન સુનકે ખાતેં અલીએ વલી,
તુ કાફીર હે મુશરી કહે ગુમરાહ હે,

કીયા ઉસનેં હરએક સે આ શકાર.
મોહધયા અલી ફેજે જરારહો.
બખનેં લગે લશકરી કોસેજંગ.
શખે તીરાપર રોઝાથા ગુમાં.
થી કાલી બલા યાકે અખરે સીયાહ.
અયા નાંરા અલલાહુ અકબર કાથા.
પુકારે મલક અલ અમાં અલઅમાં.
હુવે દેખકર દંગ ઝંગો ફીરંગ.
ખરસનેં લગા ખુન બનદોર મેં
વયાં અખરમેં બરકથી શોલારેઝ.
હુવે હરતરફ બકે વો સફ શીકન.
લગા કાંપને મુલકતા રૂમોં ચીં.
અલીકે પીસર સખથે ઓર ચાર ચાર.
ઉદુપર વો એક બારણી બા પડે.
શો જંગલહુવા ખુન સે તરખતર.
કે મયદાં બનાં અરસએ રીસતે ખેઝ.
કે ઝોહરે દીલે દોકે યે આબઆબ.
ગીરી લાશપર લાશવાં બે શુમાર.
કીયા તીન સો ગામતક ઉસને વાર.
કે સરવારે લાખોં ને હર ગામ પર.
કે એક એક તનકે યે દુકડે હઝાર.
લડે અયસે અસહબે હઝરત તમામ.
જીસે દેખકર અકલ બી દંગથી.
કીયા સારે કુફ્ફાર કો ચુર ચુર.
અગર થાલી વો દીન તો થા હશરકા.
મલાયક ફલક પર લગે કાંપનેં.
ખુદાકે ભરોસે થા શેરે ખુદા.
ન કુછ કર સકા જંગકા બનદોખસત.
હીરાસાં હુઈ ઓર પરે શાં હુઈ.
ક અય સાહીબે સેહર દુલદુલ સવાર.
લડેં કયા તેરે સાંમને યે બશર.
કે બહુસે કુછ પેશ બાતી નહીં.
મચાતે હઐં હરસીમત બહુસે ધુમ.
મકાતીલ સે ખોલેકે સુન અય શકી.
યે બહુ નહીં ફઝલે અલલાહહે.

ખુદાકે લીયે કર ખુદાપર ચકીં,
ચકીં જાનં દીલમેં ભલાઈ નહીં,
ખુદાએ જહાંકી કસમએ મુજેહ,
ભલાઈ અગર અપની મનઝુર હો,
નમાઝ ઓર રોઝેકા પાખંદહો,
જહાંમેં તુ કર ખાદશાહી મુદાંમ,
ખુદાકે ખુદાકે લીયા યાદકર,
યે સુનકર મકાતીલકો ભેશ આ ગયા,
ફરેખ ઇસકદર તુ નકર મેરે સાથ,
નરખ મુજસે ઊમમીદ કુછ ઝીનહાર,
અલીને જો ગુરઝ દેખા અલમ,
પડી ઇસ સફાઈ સે વો ઝુલ્ફીકાર,
ખડા રેહ ગયા ઇસ તરેહ વો લઇન,
કહા ઊસકો તખ શાહને યુ પુકાર,
યે સુનતે હીલી ઉસને શમશીર તેઝ,
ન તેગ ઊસકી હઝરત અલીપર પડી,
હુવા પડતેહી તેગકે સરનશું,
સીપા ઊસકી સખ અશકરેઝાં હુઈ,
નમાનાં ખુદા ઓર નખીકા કહા,
નખીનેં દીયા હુકમ અનસારકો,
સુનાં જખયે હુકમેં રસુલે અનાંમ,
કહું કીયા કીસકદર કુશતો ખું,
હુઈ કતલ કુફરકી સખ સીપાહ,
સદાશીરતો દેનેં લગે મરદોઝન,
હમારી ખતા ખખશદો યા રસુલ,
ખુદાકે લીયે અખ ખતા ખખશદો,
કરો હમસે લુતફે કરમકી નીગાહ,
હમ અખદીન અપનેં સેખે ઝાર હઝેં,
કીયાલાતો ઉઝઝાને હમકો ખરાખ,
કીયા દીનેં ઇસલામહમનેં કુબુલ,
ખતાઓ હમેં દીન અપનાં સખી,
હમ અખતકતો શુમરાહનાં પાકથે,
હમેં કલમએ હક પઢાદીજીયે,
ખુદાસે કખી મુન મોંઝં ગેહમ,
કીયાહે ખુતેને તખાહો ખરાખ,

ખસ અખકુફરકો છોડે અય લઈ.
કીસી તરહ તેરી રહાઈ નહીં.
ન છોડુગા કીસી તરહ જીતા તુજેહ.
તો ઇમાન લાકુશર સે દુરહો.
રઝાએ ખુદાપર રઝામંદ હો.
કે તા આકે ખતમેં રહે નેક નામ.
ઓર ઇસલાતો ઉઝઝાકો ખરખાદકર.
કહા અય અલી તુહે દુશમન મેંરા.
નહીં આઝીંગા મેં કલી તેરે હાથ.
યે ફેહકરે કીયા ગુરઝકા એકતાર.
કલમ કર દીયા તેગસે એક કલમ.
કે સાખુન સે જયહે નીકલે હે તાર.
લગા કુછસે કુછ કેહને વો ખદયકીન.
ઝરા હોશમેં આકે કર અપનાં વાર.
હુવા શાહે મરદાંનસે ગરમે તેઝ.
ઉસીકીથી તેગ ઓર ઊસીપર પડી.
ખહોજસમસે ઊસકે દરીયાએ ખું.
કદમ જખ ન ઠેરે ગુરેઝાં હુઈ.
જહનનમસેં દાખીલ હુવા ખે હયા.
ખરાખર કરો કઅલકુફરકો.
ખહે લેકે શમશીર ઝાઝા તમામ.
પધર કુછતો ખુંથા ઊખેર કુશતો ખું.
હુઈ લાલા શું ખુનસે રઝમગાહ.
અમાનો અમાં યા રસુલે ઝમન.
કીયા દીન હમનેં તુમહારા કુબુલ.
ખરાએ ખુદા રેહમ હમપર કરો.
ખતાઓ હમેં અપનેં મઝહબકીરાહ.
ઓર આનીંનસે અપનેં ખેઝાર હઝેં.
દીખાઓ હમેં જલર રાહે સવાખ.
સીખાઓ હમેં હુકમેં હકયા રસુલ.
નહોગી ખતા હમસે શીર અખકલી.
ખખર દીજીએ મઝહમે પાકસે.
હમેં શીરકહે અખ છુડા દીજીયે.
અલીજકે ખુતખાંને તોડેં ગેહમ.
દીયા લાતો ઊઝઝાને પેચો તાખ.

અખ ઉનસે બુરે પેશ હમ આં ઝૈગે,
 ખુદારા જહનનશે ખખશે ન જાત,
 ખુદાપાકહે વેહરહુ લા શરીક,
 હે મહબુબ ઉસકા રસુલે કરીમ,
 ખતાયા નખીસે કીયા સખકુબુલ,
 નખીને કીયા સખપે લુતફે કરમ,
 કીયા એક અમીરોમે સે ખાદશાહ,
 તુહે શેહર કનદોરકા શેહરયાર.
 કીસીકા તુજેહ ડર નહીં અખયહાં,
 શબોરોઝ તુમ યાદ ઉસીકી કરો કરો,
 જો ખુતખાનેં હઝૈ ઉનકો તુડવાવતુમ,
 ગરઝ ખુતકહે તોડ ડાલે તમામ,
 હુવે આકે ખુરદો કલાં મુકતદી,
 હુગાનાં કીયા સુકરકા તખ અદા,
 કે યરિખ ઉનેં કર ઇતાઅત નસીખ,
 હુયે સખસે ફખસત જનાંખે રસુલ,
 ઇલાહી મેરા તુજસે હે યે સલાહ,
 નખી ઝોર અસહાંખકા કર ગુલામ,
 ઇલાહી ખહકકે મોહમદ રસુલ,
 હુવા જંગ નાંમાં હુઆપર તમામ,
 જંગ હઝરતઅલીખમકાંમ ખીરૂલ અલમ ખીસમીલલા હીરરેહમાં નીરરહીમ

અદાકર શુકર અયદીલ કીખરીયાકા,
 વુહી મઆખુહહે ખેશક સલોંકા,
 વુહી રેહમત કુશાએ મુમીનાંહે,
 ઉમર ઉસમાનકી તો હે ખડી શાંન,
 સખખસે પનજતનકે કીખરીયાનેં,
 શરી અતકી તરીકતકી ખુદાનેં,
 યે હઝૈ મકસુદ દોનોં કીખરીયાઈ,
 યે દોનોં નસલે આદમહઝૈ ખીલાશક,
 યેહી મકસુદ ખેશક કુદસીયાં હઝૈ,
 કયામતમેં ખીલાશક મોંમીનોંકી,
 હુઈ જખ ખતમ અહમદપર નુખુવત,
 મોહમમદ પર ખુદાકા સર અયાંહે,
 કાસીકો કખઅલીસે હમસરીહે,
 યેહીહે લહમકા લેહમી નખીકા,

અલી તોડકર સખકો ફીકવાં ઝૈગે.
 કૈરૈગે ન અખ કુફરકી કોઈ ખાત.
 નહીં દુસરા કોઈ ઉસકા શરીક.
 દીખાઈ હે ઉસસે રહે મુસતકીમ.
 સુનાં દીલસે હુકમેં ખુદાએ રસુલ.
 કહા અખ ન હોગા તુમેં કોઈ ગમ.
 કહા શેહર પર રખ કરમકી નીગાહ.
 તુજેહ રખખે આખાદ પરવરદીગાર.
 હે માલીક તેરા માલીકે દો જહાં.
 અઝાને કહો ઝોર નમાઝેં પઢો.
 મસાલુદ જહાં તકહો ખનવાવતુમ.
 હુવા મસલુદોકા વહાં એહતીમામ.
 ઇમામતજ નાંખે મોહમમદનેં કી.
 શીર ઉનકે લીયે કી ખુદાસે હુઆ.
 કીયા મતમેં મેરી શફાઅત નસીખ.
 કીયા હીજરનેં ઉનકે સખકો મલુલ.
 રખ અપની અમાંમે મુજેહમંહો સાલ.
 ઇતાઅત મેં ઉનકી મુજેહ રખમુદામ.
 હુઆઇસ ગુનેહગાર કી કર કુબુલ.
 મોહમમદ નખીપર દુરદો સલામ.
 કે હે ખાલીક વુહી અરઝો સમાકા.
 વુહી ગરદન કશોંકા સર કશોંકા.
 વુહી ખખશીનદએ પીરોજવાંહે.
 સનાંકર ઉનકી ઝોરહો જીસે કુરખાંન.
 કીયા કવનેં નકો પયદા ખુદાનેં.
 ખુઝરગી દી ઉનેં રખખુલ ઉલાનેં.
 જનાંખે મુસતફા ઝોર મુરતુઝાઈ.
 યે દોનોં ફખરે આદમહઝૈ ખીલાશક.
 હકીકતમેં યે સખકે કાંમરાં હઝૈ.
 શફાઅત યે કરૈગે મુજરીમોંકી.
 અતાકી હકનેં હેદરકે વીલાયત.
 અલી સખ મુસતફાકા રાઝદાંહે.
 અખીહે મુસતફાકા ઝોર વસીહે.
 યેહી દલલક વલી હોગા નખીકા.

હકીકતમે' ફરક ધનમે' નહીંહે, હરફ હો સહ હઝારાં અયમુહીબખો, મોહમમદ ઝોર અલી ઝોર ફાતેમાપર, ખુશી જીસસે શહીદે કરબલાહોં, અલી ખયરૂન નીંસાંહો જીસસે ખુશનુંદ, યે તેરા ખાસ બનદાહે ઇલાહી, જો આહો નાંરે દોઝખસે અમાં તુમ, સુનોં યારો ઝરા તુમ જાનોં દીલસે, હદીસે મોંતેખરમે' હે યે મરકુમ, વલેકીન હે ઝખાને' ફારસીમે', વલેકીન જો ખુદાકા ફઝલ આહું, મદદ જો પજતનકી મુજ ઉપર હો,

આગાએ

સુનોં ઇસમોંજીએકા અબખયાંતુમ, કહે હે બાફરે તઈયાર યારો, લકાઈ કર ફરીતે ફતહ યે તબ, કીયા એક રોઝઆ જંગગલમે' ડેરા, મગરથા મોંસમે' ગરમાં નીહાયત, નઈસ જંગગલમે' યાં કોઈ કુંવાંયા, અલીકો પાસતબ અપને ખુલાકર, અખી તુમ આપ કવસર કે હો સાકી, ચઢો ઘોડે યે જંગગલકો રવાં હો, યે સુનકર મુસવૂશસે મુરતુઝાનેં, બ મુજબ હુકમ હઝરત કે હો તઈયાર, ચલે જો શાહ આખીર હુકમ લેકર, ગએ જંગગલમે' જબ અસવારહો શાહ, ખડા એક ખેમાહે જંગગલમે' ભારી, ઝોર ઉસજંગગલમે' એક ખેમા ખડાહે, જો દેખા શાહે દીનિગોર કરકર, બખી દસતારહે રસમે કુફરકી, ઝોર એકખુત અપને આગે ધરવો મકદુદ, બખએ હક વો ખુતકો માનતાથા, યે દેખ અહવાલ શેરે ખુદાને, કહા કયા કુફર કરતાહે વો કાફીર, ઉસી ખાલીકકો યે સીજહા રવાંહ,

અલી ખેશક નખીકા જાંનશાંહે. પડો દીનરાત ખા સીદકો સફાહો. હસનપર ઝોર શહીદે કરબલાપર. ફીર ઉસસે રાઝી અહમદ મુજતખાહોં. નખીકા ઉનકે હકમે' હે યે ફરખુંદ. સબ ઉમકી દરદે તુ ઉસદા કુશાઈ. પડો અય મોંમીનોં અઝદીલો જાં તુમ. કહું હું યે રીવાયત મેં અસલસે. લીખે ઇસમોંજીએ કો મોલહીરૂમ. કહું હું મેં ઝખાને' દીનદવાંમે'. તો મેં યે મોંજીઆ કેહકર સુનાંકે. યે જબ તરતીબ નઝમે' મોંતેખર હો, દાસતાં.

અગર હો તાલીખે ખીલ ખેરયાં તુમ. કે એક દીન અહમદે મુખતાર યારો. મએ લશકર ચલે ધરકી તરફ જબ. ગરઝ શખકો હુફા ઉસજા ઝસેરા. હરએક પર તીશનખી સે થી કીયામત. તકાઝા પયાસકા હરએકકો વાંયા. લગે ફરમાને યે હઝરત પયમખર. નહીં લકરમે' પાની ખુંદ ખાકી. ખખર લાઓ જહાં ચશમા રવાં હો. બખ તસલીમ લ શેરે ખુદાનેં. મંગા ઘોડા હુવે ફીર જલદ અસવાર. સવારે અસપેઆ સાકીયે કવસર. તો કયા દેખે હઝેં ઉસજંગગલમે' નાંગાહ. કે જીસકો દેખ ફસતમ હોવે ખારી. મગર અઝ મરદમાં ખાખી પડા હે. થા ખેડા ખુઠા એક ખેમે'કે અનદર. કરે થા ડેરા અનદર ખુત પરસતી. ઉસે સીજહા કરે થા ખુદતર ખુંદ. નવો કાફીર ખુદાકો જાનતાથા. કીયા નારા અલીએ મુરતુઝાનેં. ખુદાકા ખોફ કર અય મરદે ખાસીર. તુજેહ જીસનેં લઈ પયદા કીયાહે.

કમરસે અપને તુજકો ઉસ ખુદાને,
 શીતાબી ઉઠ અરેં મરદુદ ગનદે,
 યુસલમાહો શીતામ અબ જાનોં દીલસે,
 ચેહી કેહકરકે ઉસ ખેમેં સે બાહર,
 પકડ કર હાત ફીર ઉસકા અલી શેર,
 જળ આયા રૂબરૂ વો મુસતફાકે,
 મોહમમદને કહા મત દેર કર અબ,
 કહા ઉનસે બેહઝેં હઝરત મેરે યાર,
 ઇધર ઉધરકે વો જંગલમેં સારે,
 વલેકીન સુનલે બેટા શાહ ખુશહાલ,
 ઓર એક ઓરનહે મેંરીયા પયંમબર,
 ઉમરકે ભી હઝેં સો સાલ ઉસકેં ગુઝરે,
 અગર હઝરત વો પેહલે હો મુસલમાં,
 કહેસે ઉસકે મેં યુખે નમોડું,
 ચે સુન ખુદકી ખાતેં શાહ બોલે,
 ગયા ચે સુનકે વો ઉસકો લે આયા,
 બે દેખી નાર વો હઝરતને ખુદી,
 કહા ઊંસનારકો યુ મુસતફાનેં,
 કે કર ઇસદીનેં હકકો તુ કુખુલ અબ,
 ખુદા ઉપર અગર ઇમાંન લાવે,
 કલા ખુદીયાંને સુન અય શાહ શાહાં,
 વલેકીન રખતીહું હાજત ચે સરવર,
 સુનોં હઝરતકે ઇસ જંગલકે અનદર,
 રહેસે અઝદહા ઉસ એક ઉપર મુકરર,
 વો દોનો દુશમનેં જાં આદમી હઝેં,
 નહીં જાતા કોઇ ઊસ ખોફસે વાં,
 બે તુમ ઊંસ આહસે યા શાહે ઝીશાં,
 તો બેશક મેં અભી ઇમાંન લાઊં,
 ચે સુનકર મુસતફાને દોફતાંકો,
 કહા અબ કબોનહે તુમમેં સે ચારે,
 ચે સુનકર મુસતફાસે માલીક અશતર,
 ચલે રૂખસત હુવે સારે પહલવાં,
 જગેહ લશકરસેથી પેંતીસ વો મીલ,
 ગરઝ ઉસ આહપર જબ માલીક અશતર,
 ખસ ઉનકો દેખકર વો અઝદહા શેર,

અતાકી જીસમેં જાં ઉસકી ખરીયાંને.
 ચલું લે રૂબરૂ તુજકો નખીકે.
 ગુઝર ઇસકુફરસે ઓર મુરતદીસે.
 લે આખે ઉસ લઇકો શાહે સફદર.
 ગયો લે પાસ અહમદકે નકીદેર.
 જખી ખરહક શહે હરદો સરાકે.
 ખસ આતુ આતુ દીને ખુદ તર અબ.
 તુમહારે ખોફ સે સળહોકે ચકખાર.
 ગયો છીપ ખોફસે હઝરત તુમહારે.
 ઉમર મેંરીકો ગુઝરે દેડ શો સાલ.
 મેં ઉસકે તાબેહું હઝરત સરાસર.
 નહીં કુછ કરતા મેં બીન હુકમ ઉસકે.
 તો બેશક ઉસ ઘડી મેં લાઊં ઇમાં,
 બીન ઉસકે હુકમ કે તીન કાન તોડું.
 કે યાં ઉસકો લે આ અય મરદ ખુદે.
 ગરઝ હઝરત કે આગે લાખીઠાયા.
 કમર ખમથી કમાં હો જયસે ટેઢી.
 શહે આલીકદર ખયરૂલવરાનેં.
 મતાલીબ સખ તેરે હોવેં હુસુલ અબ.
 અમનતુ આતીસે દોઝખસે પાવે.
 દીલો જાંસે મેં હોતીહું મુસલમાં.
 અગર ખરલાવ તુમ ઇસકો સરાસર.
 કુવાંહે એક ઉસ ઉપર મુકરર.
 ઓર ઉસકે સાથહી એક શેર બાહમ.
 કિસીકો છોડતે જીતા નહીં હઝેં.
 અગર જાવે ન આવે જીતા ઇનસાં.
 મગાદો ડોલ પાનીકા મુજેહ યાં.
 બે મેરે સાથ હઝેં કલમાં પઢાઉં.
 ખુદાકી રાહમેં બિન ગાઝીયોં કા.
 રઝાખે હકમેં જા બાંવે કમરકો.
 કહા રૂખસતકો મુજકો યા પયગમખર.
 કે ચે વોરાહે હકમેં જયસે કુરખાં.
 ચલા ઘોડેકો જા પોંહયાનાનેંકી ઢીલ.
 લગા હતીયાર જા પોંહય, દીલાવર.
 કીયા હીમલા ઉંનો પર ઓર નકી દેર.

જડી એક તેજ જળ માલીકને જાકર,
ગરબ વો ભાગ દેહસતસે કુવેં પાસ,
ફીર આખીર પાસ જાકર માલીક અશતર,
ગરબ જળ અસંપસે નીચે ઊતકકર,
કુવેં મેં સે બોહોત આંતા ઘુવાંહે,
ઉતરકર અસપસે ફીર સીંગ મારા,
ઓર ઉસ આવાઝસે સારા બયાબાં,
ચેહી આવાઝ આતીથી વહાંસે,
સુનીં આવાઝ જળ માલીકનેં ચકખાર,
કુવેંમેં અબકોઈ ચારો ઉતરકર,
જવાં એક સાથથા માલીકકે જું શેર,
કહા માલીકસે ચેહે કામ મેરાં,
ગરબ ચે કેહકે ઉસમરદે ખુદાને,
કમરમેં એક રસસી બાંબાંધ અપનેં,
કુવેં મેં અલગરબ વો આપ ઉતરા,
રસનકો ધનજીનોનેં કાટદી ફીર,
ગીરા જળવો તો સર ઉસકા કમલકર,
ચે દેખ અહવાલ ઊસકે ચાર જાની,
અલમસે ઉસકે વાં શોરોકુંગાથા,
ગરબ ફીર ઉસકા તનેબે સર ઉઠાકર,
કીયા ઇઝહાર ફીર અહવાલ સારા,
ચે સુન અહવાલ હઝરત ખુબરોએ,
ઉસીદમ હઝરતે જીબરીલ આએ,
ચે ફરમાયા કે મહબુબે ઇલાહી,
સત્તામ અવવલ દુરૂદ ઉસબાદ હકનેં,
કુવાં વો જો મોહમમદ પુર સીતમહે,
ઝમીં ઉપર ચે વસુઅત જીસતરાહે,
અગરચે હે અધેરા ઉસકે ઉપર,
હરએક દેવો પરીકા ઉસ જગે હપર,
ઝમીં નીચે સળ ઉસકે હુકમકે સાથ,
હે નામ ઊસ બાદશાકા રખદ જીનની,
વહાં તુમ લેજો અબ શેરે ખુદાકો,
નહીં ઇસ બન કીસીમેં ઓર તાકત,
જો કોઈ હીને હકસે સર હીલાએ,
જડે યું ઝુલફીફારે જું સતાંકો,

ભગે શેર અઝદહા દેહશત સે બાખીર.
લડે ફીર ખોડસે હો ઉસસે બે આસ.
દીયા ફેક ઉસ કુવેં મેં એક પથથર.
ઠહાં કયા દેખતે હઝેં આંખ ઉઠાકર.
ઝમીં સે વો ઘુવાં તા આસમાંહે.
જીનોં નેં ઉંસમેં તબ ગેગા મચાયા.
ગયા ઇસતહ હીલ જું લેદ લરજાં.
કે અથ બે ચારમાં ભાગે ચહાંસે.
લગા ચારોં હે કેહનેં રેહનાં હુશીયાર.
ખખરદો મનનોગન સળ સુજકો આકર.
સમદા નામથા ઉસનેં નકી દેર.
બજા લાતાહું મેં ચે હુકમ તેરા.
રસન ઘોડે કી ખોલી બા વફાનેં.
દીયા ફીરજા સીરા માલીકકો ઉસનેં.
જળ આધી રાહમેં વો જાકે પોંહયા.
સમદા ગીરગયા કુવેં કે અનદર.
રખા સર તનકો ફેંકા ઉસકે બાહર.
લગે વાં કરનેં સળ શોરો કુગાની.
હુવા માલીકકા રંગગે અરગવાંથા.
રખાફીર રખરૂ અહમદ કે લાકર.
ગયા હઝરત સમદ ઇસતરહ મારા.
મુખારક નેંનસે મોતી પીરાએ.
ખખર યું ખાલીકે અકખરસેલાએ.
તુમેં કવનેંનકીહે બાદશાહી.
હે લેજા માલીકે ચવદા તબકનેં.
રખા નાંમ ઉસકા જો બેરૂલ અત્ર મહે.
ઝમીં કે નીચે ભી સળ ઇસતરાહે.
વલેહે રોશની નીચે સરાસર.
રહે હે બાદશાહ હઝરત પયમખર.
પડે ફીરતે હઝેંવો ચા હીનરાત.
બડી ભારીહે ફેજા ઊસ પાસ જંગગી.
તનેં તનહા અલીચે મુરતુઝકો.
ઇસીપર ખતમહે શાહા શુભ અત.
અલીવાહે કે ઉસકા સર હીલાએ.
નપાવે જીસમ ઊસકા અપની જાંકો.

થે જળ હુકમે ખુદા જીભરીલલાયા,
 ઉસીદમ મુસતફાને મુરતુઝાકો,
 કે અય શેરા ખુદા જાને કોઈ ખીરાદર,
 તુમીકો અબ વહાં જાનાં રવાહે,
 ડપટ ઘોડા કુવેં કે પાસ જાકર,
 બહુકમે મુસતફા શાદીયો ફરવાં,
 કનાંરે પડકર કુવેં કે જીનનીયાં સખ,
 ગરઝ હઝરતને પડકર ઈસમેં આઝમ,
 પ્રીર ઉસકે બાદ વો સાકીયે કવસર,
 પડાથા સંગ એક ઈસ ચા કે ઉપર,
 ગરઝનાં શાહેદી દમભર ઠહરકર,
 પડાહે એક જંગલ ઉસમેં ભારી.
 ઓર ઉસ સેહરામેં કયા દેખેં શહેદી,
 આર એકજીન બેઠા હેઇશ તખલ ઉપર,
 સુનેાં અબ શકલકા ઉસકી બયાં તુમ,
 તન ઉસકાથા પહાડ ઓર સરકીલાયા,
 થે દોનો કાંન મીસલે ખુરજ ઉસકે,
 ઓર આંખે ઉસકીથી એસીકુશાદા,
 સીયાહી જીસમપર ઉસકે ગઝબથી,
 દહનથા ઉસ લઈકા મીસલે તનહેર,
 લઇકી ઈસકદર ખીનીં થી લાંમખી,
 ઓર ઉસકે હોંખથે જેસે સુવરકે,
 અચાંથે બાલયુ મીઝગાં ભથેં પર,
 તીસાલ ઉનખાજુઓકી કયા બતાવેં,
 થે જીસમે નેહપર ઉસકે વો યું બાલ,
 ખેડે થે જીતખોહીત ઉસ જીનકે ઉપર,
 મગર સુરતથી હરએકકી અલેહદા,
 કીસીકી થી અચાં નાંગોકી સુરત,
 કોઇ ઇનમેં મીસાલે અઝહહાથા,
 બડા જાનેં થે અપના બલ પહલવાં,
 ઓર ઉનકા બાદશા ઉસતખત ઉપર,
 ઝુરાથા તશત ઝરઠા ઉસકે આગે,
 સઘદે નવજવાંકા ઉસમેં સરથા,
 જો સર દેખા ધરા શેરે ખુદાનેં,
 સુનાં નારા તો યું શેરો કુગાંકી,
 ગરઝ પોંહથી વો જળ આવાઝદર ગોશ,

જનાંખે મુસતફાકો પડે સુનાંયા.
 ખુદારર યું કહા શેખ ખુદાકો.
 નહીં કોઈ સીવાતેરે દીલાવર.
 કે જીસ જંગલમેં વો જીનનીં હુવાંહે.
 ઊતર કર અસપશે સાકીયે કવસર.
 તનેં તનહા ચલે હો કર કે ખનદાં.
 શહે થે દેખ ઉનકો ગીર પડે સખ.
 કીયાજીસમેં મુખારીક પર વહીં દમ.
 કુવેં મેં મીસલે બરક ઊસદમ ઉતર કર.
 ખડે ઉપર હુવે સાકીયે કવસર.
 ઊડાકર આંખ કયા દેખે હઝાં સરવર.
 કે જીસકે દેખ રૂસતમહો ફરારી.
 ખીછા હે ઉસજગેહ એક તખત ઝરરીં,
 ન પુતલક કુછ ખીયાલ ઉસકે કે દીલપર.
 ઇસે સચ જાનીયો અઝદીલલો જાંતુમ.
 અજાબબ દખસે સરઊસકા બનાંયા.
 દડે મીરરીખલી દેખે સે ઊસકે.
 કીલે કે દર ખુલે જેસે ઝીયાદા.
 કહું કયા મોમીનોં તારીક શખથી.
 ભગે રૂસતમ ભી દેખેસે ખોહીત દુર.
 કે ખીચ દીવારકે વો નાંખદાંથી.
 ફરારી જીસકે દેખેસે દરીન દે.
 કે હોવેં જીસકદર અસપો સુતર પર.
 હેસે શેહતીરયા લઠઠા બતાવેં.
 કે હોવે જીસકદર બરછી ઉપર બાલ.
 લઇ મરદુદ રઅદે પુરજફકે.
 ગરઝ હર એક સુરતમેં બલાથા.
 કીસીકી શેર ઓર હાતીકી સુરત.
 ગરઝ હર એક સુરતમેં બલાથા.
 બતેકત જંગથે સખ શોલા અફશાં.
 જોથા બેઠા હુવા રઅદે સીતમગર.
 ઇસી મલઉન મરદક પુર જફકે.
 ધરા ઉંસ મરદે સાલેહ બા સફકા.
 કીયા નારાં અલીયે મુરતુઝાનેં,
 કે અય યારો કહી છત આસમાંકી.
 દડે સખ ખોંફસે જાના રહા હોશ.

મરેથે હસહઝાઠ આવાઝ સુનકર,
રહે બાકી જોવો મલકર સભી હાથ,
હરએકપર સુરદનીસી છાગઇથી,
ગરઝવાં નેખ જીનોં પર બેબુદીથી,
બડી સીદેરગં જળ ઇન જીનોં ઠે,
લગે કેહને વોયું શેરો પુગાંસે,
ઓર ઉનકા બાદશા બીહોકે બેહોશ,
ખખર ઉસકો ન જીસમેં ને હસકીછી,
મગર હીલ હોસ ખાતાથા લઇકા,
ગરઝ જળ દેરમેં આયા છરા હોશ,
તો કયા હે દેખતા વો આંખ ઉઠાકર,
જનાંબે તુરતુઝાકોં દેખ ઉસનેં,
વો આયા ધર મેરે જીસકી સદામેં,
લગા કેહને બુતોંકો સરઝુકાકર,
કે તુમનેં વો મેરા દુશમન બુલાયા,
યે કેહકર હીર પુકારા શો કરકે,
સીપાનેં તીનથે જીસકે પહલવાં,
ગરઝ શેક એક શેહર ઉનકો દીયાથા,
યા ઇનતીનોંમેં એકકા નાંમ શમરાત,
રખાથા રૂસરેકા નાંમ ફરતાસ,
કહું કયા તીસથે કા નાંમ તેહવર,
લીખાહે તીન લાખ અવસારકે સાત,
કહા તીનોંકો પાસ અમને બુલાકર,
કરો કુકગોર ઇસદમ ધયાન ફેરકર,
અઝીઝો યે ઝખરદસતે જહાંહે,
અઝીહે નાંમ ઇસકા અય અઝીઝાં,
તસલલુત કરકે સખરૂએ ઝમીંપર,
પુહી હેદર થેહે જીસકી હે શમશીર,
પહલવાંને જહાંકો કરકે કુશતા,
ઇહીને ઝુલ હીમારઓર અલકમરકો,
ખઝરબે તેઝ ઉનકો ધર ખપાયા,
જો હએ રૂએ ઝમીંપર જીત પરસતાં,
પ્રીર આખીર ઇન બુતોંકો તોંડ કર સર,
ગરઝ કરકે તસલલુત સખ જહાંકા,
શોહમમદનેં અખ ઇસકો બેબ હે યાં,

જીગર કટકર ગીરે રૂઝ ઝમીંપર.
પકડકર દીલગીરે સખ સાથકે સાથ.
ઠીયામત ઇન જીનોં પર આગઇથી,
અજદ જી ઉનકે સરપર આ પડીથી.
હુવા ગશસે ઇકાકાં જળ જીનોંકો.
કે ચારો યે સદા આઈ કહાં સે.
ગીરા થા તખતસે નીચે હો બેહોશ.
પડાધા તખત નીચે બે બુદીથી.
કહેથે ફટ ગયા તખત ઝતીંકા.
તો બેઠા તખીતપર હોકર ફરાસોશ.
ખડે હએ સામનેં સાકીયે કવસર.
લગાયું હસકે વો બદખખત કેહનેં.
રહુંથા જીસતજીમેં રહામેં.
કે તુમકો કયું ન પુજીમેં સરાસર.
બુલાકર યું બજા અનદર ફસાયા.
મેરે તીનોં પહલવાં આવ તનકે.
બુલાકર યું કહા ઉસકો ઇસીઆં.
બડા સરદાર ઉને ઉસનેં કાયાથા,
કે લડનાથા અકેલા લાખકે સાત.
બોહોત થી ફેજ ઉસ મઝ ઉનકે પાસ.
ઉસે મરદુર વો કેહતાથા તેહવર.
લડે તનહાથા વો તેહુર બદખત.
કે ઇસકો જાનતેહો અય ખીરાદર.
ખડા હે સામનેં જો સખસ આકર.
ખડાં યે પેહલવાં જંગગી જવાંહ.
હમારી ફેજકાહે દુશમને જાં.
ઝમીંકે નીચે અખ આયાહે સફદર.
પકડતે જંગમેં પ્રીર હોત કુઝ દેહ.
લગાયે સરકશોંકે ઇસનેં પુશતાં.
સલાસત ઓર ઉમર અનતર સકરકો.
સફે હસતીસે શર ઉનકા ઉડાયા.
ન છોડી એકકે બીજી સમમેં જાં.
ક્રીસે મયદાંન જીત ખાનેં સરાસર.
ક્રીય હે કસદ અખ ઇસનેં યહાંકા.
કે આકર હમકો બી કરલે ઝુસલમાં.

લલા અખ હમમે કયાયે લડસકેગા,
 બિરુદે ફેજ યે નવલખ હઝારાં,
 ચેહી તુજકો અઝીઝો આઝુરથી,
 તમનનાં થી સો વો મેરી ખર આઈ,
 ખસ અખ તીનો મેં સે તુમ એક જાઓ,
 ગરઝ સુનકર યે ખાત ઇસ બેહયાસે,
 ઉઠા તેહુર ખસહો કરકે તધ્યાર,
 લડાઈકે સહી હતીયાર તનપર,
 થા સીતતર ગછકા તન ઉસબે હયાકા,
 હુવા એક અઝદહે પર જલદ અસવાર,
 ચલા સુએ જકોંબે મુરતુઝાઈ,
 ગયા જખ સામનેં વો શાહે દીકે,
 પહલવાં હું મેરા હે નાંમ તયહુર,
 બોહોતહે ફેજ મેરે સાથ જંગગી,
 સવાલહે તુમસે મેરા શાહે મરદાં,
 નપટ યે ચાહ પુર આફત બલાહે,
 મગર તુમને યે કયા જાહુ ચલાયા,
 નહીં તુમકીન હમાને આગે ઇનસાં,
 વલેકીન ગોરમેં તુમને યહાં આ,
 કે મતલબ આજે મેરે દીલકા નીકલા,
 ઇવઝ જખતક ન ઉનકા તુમસે લુંગા,
 નલે તુ નામ ફીર લડનેંકા ઝીનહાર,
 દગાદીહે બોહોત તુમને જહાંકો,
 યે તખ સુનકર અલીયે તુર તુઝાનેં,
 કે અય નામરદ કયા કુદરતહે તેરી,
 ન કરયે શીરકકી ખાતે લઈ તું,
 જુસે ચાહે વો દેવે આપ નુસરત,
 શો એસી ઝાત પાકે કીબરીયાહે,
 કહા હઝદત નેં જખ યે ઉસ લઈકે,
 વલેકીન ઇસકદર જલકર હુવા સીયાહ,
 ગરઝ મરદુદને જખ જોશ ખાયા,
 કીયા હીમલા શહે દુનયાંવદીગર,
 વલેકીન જુસધી ઉસબે હયાનેં,
 થી આંખ ઓર મુપર ઉસકા ફીરફકે,
 કે આહીયે થા જેસે વો લઈ વાર,

લડાઈ કયા જીનોંસે કર સકેગા.
 ન તનહાં ઇફરહે એક ઇનસાં,
 હમેશાં ઇસકી મુજકો જુસતજુથી.
 હે અખ વો કચોનસા તુમમેં સીપાહી.
 મેયે આગે ઉસે ઝીનદાલે આઓ.
 લઈને રઅદ મરદક પુર જફાસે.
 ઇરાદા જંગકા કર દીલમે ખુખાર.
 જડે ઉસ ખદ લઈને જલદ લેકર.
 લઈ તયહુર મરદક પુર જફાકા.
 બજાએ કોડે કે લે હાથમેં માર.
 ખુદાકી શરમ કુછ ઇસકો ન આઈ.
 શહે મરદાં અમીરૂલ મુતીસાફ.
 મેં ચીને ચીનકાહું શાહ મસતુર.
 નહીં જાકો લડાઈસે દરંગગી.
 કે આનાં આપકા કયું કર હુવા યાં.
 યહાં ઇનસાંનકાં તો દખલ કયા હે,
 તને તનહા જો ઇસજા આપ આયા.
 અગર આવે તો લેકર જાએ ફીરજાં.
 ફસાયા આપકો નાહકહે ઇસજા.
 પહલવાને જહાંકા લુંગા બદલા.
 કદમ હટકર ન પીછે મેં ધડંગા.
 ચખાહું અખ તુજેહવો તેગે ખુખાર.
 બચાલે અખ લલા તુ અપની જાકો.
 કહા ઉસસે શહે હરદો સરાનેં.
 જો તું કરતાહે યાં ઇતની દીલેરી.
 ખુદાકે બેદસે વાકીફ નહીં તું.
 મગર અખ તુ લઈ પાવેગા ખીફત.
 તકરબુરકી વહાં ફોરન સઝાહે.
 અસર કુચ નાં હુવા બદયકીકો.
 કે તનસે ઉસકે નીકલે શોલે નાંગાહ.
 ચઢાકર નાંકે ખસ ખાંઢા ઉઠાયા.
 મોહમમદ મુસતફાકે જાનશીપર.
 કીયાથા હીમલા મરદક પુર જફાનેં.
 નીકલતી આંગથી ઉસ બદયકી કે.
 અલમકર તેગકો શાહે ખબરદાર,

જાડી ગરદનપે ઊસકી ખાસફાઈ,
કદમતે પરગીરાથા સરતો બાકર,
કરીથી સરવતનમેં યું બુદાઈ,
સીપાને ઉસકોં દેખા જો મરાવો,
જહનનમકો ગયા તેહયુર બદઆત,
સરોંપર ખાક લોગોંને ઉડાઈ,
ગરબ જાતે રહે વાં દોશ સબકે,
લઈને પુર તહુરકી ફાજ ચકબાર,
એ બાકી એકકે ભી જીસમમેં જાં,
ખબર તેહયુરકી જખર અદકે પાસ,
ગરબ રઅદે સીતમગરને ઉસી,
ખુલાકર યું કહા ફરતાસ નાંની,
બડા જંગી પહલવાં ધર ખચાય,
મુજેહ જીને કીહે અબ આસ છુટી,
સો અબ તેરે સીવા કીસીકો કડં મેં,
ચેડી લાઝીમહે તુજકો જલદતરજ,
સીવા ઉસકોં અગર ઝીનદાલે આવે,
ચેડી કરતાહું કોલ અબ હોતુ ઓંગાહ,
મગર લાવે પરડ જો આગે મેંરે,
ચે સુનકર વો લઈ કાં હુકમ મરદુદ,
સબકર જીસમપર સબ અપનેં હતીયાર,
થા દોદો ગઝકા કદ ઉસ બેહથાકા,
ગરબ વો રૂબરૂ હઝરતકે આયા,
લગાયું કેહને અચ શાહે ખુશઈકબાલ,
પહલવાં હું મેરાહે નાંમ ફરતાસ,
તીસર ઓર શમકા મેં બાદશાહ હું,
કહો ચે સુજસે ઇસહમ શાહે મફદર,
કીસકો રાસતાહે તુંને પાગા,
ચે કયા જાદુથા તેરે સાચ ઇસહમ,
નહીં તાકતહે - આદમકી ચે ભાઈ,
હમેં હે યાદુ સબસે ઝાદા,
સો અબ તમહુરકા હું તુમસે બદલા,
ચે તુ મત જાનીયો દીલમેં ગુમાં અબ,
કહાં હઅં વો રૂફાંકા ઓર તેસે ચાર,
તુ કેહલા તાહે દુનયામેં બડા શેર,

ગીરા લગતે હી ફીર જુરઅતન આઈ.
બદન તડપેથા ખાપુસતરકે ઉપર.
ખબર ઉસ સરકી ફીર તનનેં નપાઈ.
ચે ખાકર તેગે ઝરબે મુરતુઝવો.
લગેવો ગુલ મસાને મ લકે સબહાત.
કીસીને હાથ વાવેલા મચાઈ.
જો વારે શાહ ચે દેખે ગઝબકે.
વલીહકને કીચે સબ હમમેં ફીરનાર.
ન છોડી શેરે હકને ખસ ઊસી આં.
ગઈ વો હો ગયા જીને શે બે આસ.
ખુલા ફરતાસ ફીર અપનાં પહલવાં,
હુઈ તેહયુરકીછે ઝીનદીગાની.
ચે કચસા શેર ઇસ જંગલમેં આયા.
મગર તેહયુર કે મરનેં સે દુટી.
રવાં સુએ બગા કીસકો કડં મેં.
સરે શેરે ખુદા તુ કાટકર લા.
બોહોતસા આજતુ ઇનઆમ પાવે.
વહી કરદુંગા તુજકો ચીનકા શાહ.
તો યાવર તાલે હોવેં હમમેં તેરે.
ચલા સુએ અલી ખુદહોંને નાખુદ.
હુવા એક અઝહલે પર જલદ અસવાર.
લઈ ફરનાસ મરદક પુર જલાકા.
બોહોતસીફાજ અપને સાથ લાયા.
સુનોં ચે ગોરસે તુમ મેંરા અહવાલ.
બશ અબતુમ ઝીનદગીં કી છોડદો આસ
મગર તનહુરકામેં દાદખા હું.
હુયા કચું કર ગુઝર તેરા ચહાંપર.
જો ઇસ ચાહે બફામેં આપ આયા.
ચલા આયા કુઝમેં શાદો ખુરરમ.
જો આંચા જાન ઉસને યા ગવાઈ.
સો અબ જાદુકો તેરે દર ખપાઈ.
તુ કયા જાનેં ગા મેં થા ધરસે નીકલા.
કે બચ જાવેગી ઇસસે મેરી જાં અબ.
કે જીનકે ઓર પર પકડે થા તલવાર.
સો અબ તલવાર કરતા હું તેરી ઝેર.

કસમમે' વતકી ઇસવકત ખાકર,
 ચલે જો બાદશાહકે મુમહારે,
 કહા માને અગર મેરા તુ ઇસદમ,
 બીલાશક જાનલે સા જહાંમે',
 સમજ ઇસખાતકો હો સાથ મેરે,
 યે યુન ઉસજીનકી ખાતે' શાહ બોલે,
 ગરઝ ફરમાયા મું રોહને લઈ કો,
 કહે હે બાદશા તું જીસકો અપનાં,
 લોહે રચદે લઈ મરદુદ કાશીર,
 જતાતાહે ખુદીકયું અપની અયાખર,
 સો દેખ ઇસદમ તુજેહઅઝરીઝલેકાદર,
 મગર ઇસદમ જો તુ દમાનલાવે,
 ખુદા રાઝીહો ફીર તુજસે સરાસર,
 નહીતો કરતાહું તુજકોબી શીનનાર,
 અઝીઝો સુનકે હઝરત સે લઈકો,
 ચખા દાતોંકો ઓર ફીરતેશ ખાકર,
 લઈકાવાર રદકર શાહે દીને,
 કમર મે' તેગ દગસે લગાઈ,
 વલેકીન યે નજાનાં ઉસને ઝીનહાર,
 મીસાલે કકડી દો દુકડે હુવા ખર,
 કમર પર તેગ ખા આખીરકો ફરતાસ,
 રશીકોને લઈકા દેખકર હાલ,
 કદમ આગે ધરાશીર જીસલઈ ને,
 સમજ કર ઉનકો યે હે અપનાં ચોરંગ,
 ગરઝ લશકર દમમે' ઉસલઈ કે,
 હુઈ ફરતા સકી જબ યું સફાઈ,
 જો દેખી ઝરબ હસતે મુરતુગાકી,
 પહલવાં તીસરાથા નામ શમરાત,
 જુહી શમરાત આયા રચદકે પાસ,
 લગાયું કેહને અય મરદે પહલવાં,
 ખડાહે યે જો શખસ ઇસને ઇસીદમ,
 ખડે જંગળી પલવાં વરખપાએ,
 ઉનોંહ કે કતલસે ઇસદમ ખીરાદર,
 ખીજા લતથે અજબ હાલત હુઈ હે,
 મગર મે' તુજકો ઇસખાતીર ખુલાયા,

કહુંહું ખાત તેરે હકમે બેહતર.
 અબી યાવર હોં ખસ તાલે તુમહારે.
 રહેગા ખપ્પહમે'શા શાદો ખુરમ.
 ફીરાકર શોકશે સારે જહાંમે'.
 ચલુંલે બાદશા યે સાથ તેરે.
 કે અય મરદક કહી કયા ખાત તુને'.
 કે તુ સમજાહે કયા ઉસ બદયકી'કો.
 સમજ તે હઝીંઉદુ હમ ઉસકો અપના.
 ઉસે કયા તુ સમજતા હે સીતમગર.
 ખુદાકે ખોફસે તુજકો નહી કર.
 કરુંહું તેગ નીચે તુજકો અય ખર
 અમન તેગે અલીસે આજપાવે.
 તીલે યાકુતકા ફીરદો સમે' ધર.
 અઝાખોમે' રહેગાતું ગીરફતાર.
 ચડા ચુસસા વહી' જિસ બદ યકી'કો.
 કીયા હીમલા અલીએ મુરતુઝાપર.
 કીયા હીમલા નખીકે જાનશી'.
 યે બોલાવો ઝડે હસતે સફામે.
 નીકલ અપની કમરસે હોઃ ગઈ પાર.
 ગીરા જાકર સકરમે' ખનગયા ધર.
 જહનનમમે' ગયા તયહુર કે પાસ.
 લગે સરપીટને' મુઝીબદ અફઆલ.
 ઉસીકો ઝુલફીકારે શાહે દીને'.
 કીયા લાયર એસા સખ હુવે ફંગ.
 કીયા નાંખુદ મરદક બદ યકી'કે.
 પડી જબ રચદ પદ ઝીયાકા તખાહી.
 હુઈ હાલત ખુરી જિસ બેહયાકી.
 ખુલાયા દઅરને' જિસકો કીસી હાત.
 કહા યે રચદને હોકરકે બે આસ.
 નીહાયતહી હુવા દીલ આજ હેરાં.
 કીયે ફરતાસ ઓર તયહુર બેદમ.
 સફે હસતીસે વરક ઉનકે ઉડાએ.
 પડા જીનાંહે અખમુશકીલ સરાસર.
 દીખાનાં મુંકા લાઝીમ અખ નહી' હે.
 કે તુજકો ખારહામે' આઝમાયા.

પહલવાં કબોન હે તેરે બરાબર,
 હે ઉનકા બદલા બેકર જલદતર યાર,
 વલેકીન કરતાહું તુજસે યે ઇકરાર,
 કે યાનેં સર અલીયે મુરતુઝાકા,
 તો તુજકો ખુબસા ઇનામ હુંગા,
 ગરઝ સુનકર યે રઅદે જનસે એકબાર,
 ચલા આખીર તરફ સેરે ઇલાહી,
 તન ઉપર જંગકે હતીયાર જડકર,
 અજબ આમદ લઇ શીમરાત કીથી,
 મીસાલે કૌહ જબ મયદામેં આયા,
 કે યા હેદર મેં હું જંગી પેહલવાં,
 મેરા શીમરાત બયરંગ નામ હેગા,
 જુહીં ફરતાસ ઓર તય હુરકીબાં,
 સો ઉનકા બદલામેં હુંગા યહાં સખ,
 પીયું પાની લઓરમેં ખાનાં ખાઊં,
 યે સુનકરકે જનાંબે મુરતુઝાને,
 કે અય મુઝીનકર ઇતના તકબખુર,
 તુજેહ ફરતાસ ઓર તયહુરકે પાસ,
 ખુદાકીબાત કયા કરતાહે બડકર,
 સો અબ ઉસકા મઝા દેખેગા આખીર,
 અગર તુ કુફરસે અબ બાઝઆવે,
 ખુદા ખુયહોવે તુજસે હમહોં રાઝી,
 સુનીથે બાત જબ શાહે ઝમનસે,
 ચુરઝ હફતાહ મનકા શાહે દીપર,
 કીકા વો વાર રહ શેરે ખુદાને,
 જઝી યું સરપે અઝહસતે સફાઈ,
 લગી જબ ઉંસ અદુકે તેગ કારી,
 ઝહે હસતે સફાઈ અઝ અલી શેર,
 બઝરખે શાહેદી દોટુકડે હોકર,
 લઇકા શાહને જબ સર ઉડાયા,
 ગરઝ હમમેં રફીકાંકો લઇ કે,
 ખખર યે રઅદને જસવકત પાઈ,
 લગા સર પીટને ઓર ખાક ઉડાને,
 સીપાહે જનનીયાંમેં થા મચાસોર,
 અઝીઝો એદકેથા એક ફરઝંદ,

તુહી મેદાનમેં અબજા ખીરાદર.
 નહીંહે કોઇ તુજખીર મેરા ગરમખાર.
 અગર અનજામ હોવે તુજસે અયસાર.
 હે આવે કાટકર શેરે ખુદાકા.
 વીલાયત ચીનકા સુલતાં કડંગા.
 હુવા મેંદાનકો શીમરાત તઈયાર.
 જહનનમકી હવા ખુશ ઉસકોં આઈ.
 ઓર ગનડે કે ઊપર જલદ ચડકર.
 વો દીનથા ગોયા આમદ રાતકીથી થી.
 ઠહરકર શાહે દીકો યું સુનાંયા.
 કે હું મે રૂમકે તખેતેકા સુલતાં.
 તુમી સે વડકે મેંરા નામ હેગા.
 ગવાંઈ આંનકર મેં મુફતમેં જાં.
 ગઝો યાં આનેકા હુંયાં તુજેહ અબ.
 ન તુમકો જબતલકમેં ઘરખપાઈ.
 યે ફરમાયા ઉસે શેરે ખુદાને.
 તેરા બી અબ મીકાતાહું તકબખુર.
 હું પોંહચાતા તુ ઉનસે બે આસ.
 જો તું માલીકકો બુલાહે સરાસર.
 કીયા તુને ખુદહી દોઝખમેં બકર.
 નફા કવનેંનમેં વલલાહ પાવે.
 દો આલમમેં હો તેરી સરફરાઝી.
 લગી આતીશ નીકળને ઉસકે તનસે,
 લગાયા ઝોરસે તીવરી ચલા દર.
 વો ખીચી તેગ શાહે અવલીયાને.
 કે દો ઝખ ઉસકી ઝીંપર આપ આઈ.
 ગીરા યે કેહકે વો મલઉન નારી.
 રહે તેરી હમેશા તેઝ શમશેર.
 ગયાં દોઝખમેં આખીર જલ્લ વો ખર.
 ફીર ઉસકી ફાજસે હર એક આયા.
 કીયા નાખુદ મરહક બે ચકીકે.
 અજબ તરહે કી વાવેલા મચાઈ.
 કહેથા ખોદીયા શેરે ખુદાને.
 કીયામત કાસાથા ઉપર બધા તોરે.
 જુદા ઉસકો નકરતાથા વેહ હર ચંદ.

અહવાલ પીસરે રઅદ નાંમ રાહીલકા.

નીહાયત શેકલસે' વો ખુબરૂથા, રખારા નાંમ રાહીલ ઇસ જવાંકા, નવા સાથા જોવો શાહે પરીકા, પરી ઝાદા વો સુરતમે' પરીથા, ગરઝ માં બાપકા લશતેજીગરથા, એક આલમ ઇશક રખતા ઉસ ઉપર, ઊસે ઇસને ખુલાકર યું કહાપાસ, પહલવાંથે જો લશકરમે' હમારે, ઉનીં કે ઝોરપર કરતાથા મે રાજ, નઝર આતાહે બદઅનજામ ઇસદમ, સો તુજસે ઇસલીયે કેહતાહું'યે ખાત, શો અલીમહે યે તુજકો અબ મે'રીજાં, શુબઅતસે નસબકર ઊસપે તલવાર, નહીં કરનીં મુનાંસીબ દેર ઇસદમ, ન કુછ હીલ બીચ અપને ખોદ્ કરનાં, કુમકકો તેરી મે' બી આરહાહું, કરોગે ઇસઘડી એકદમકી જો દેર, કરેગા આંનમે' બેબાન યું જાન, યે સુનકર બાપસે રાહીલ આખીર, ફીર અપને ઇસને સબ હતીયાર લેકર, અરઝ તધ્યારહો મેંદાંમે' આયા, કે ઇસ આહે બલા ઝોર પુર સીતમમે', બડી ઇસવકતહે વલલા દીલેરી, સુનો અય શાહેદીં ઇસજા ગર અનજાન, ન છોડેંગે ઊસે ઝીનહાર, ઝીનહાર, સો મેરે પેહલવાંથે તીન નાંમી, વો મેરે રૂબરૂથી કયા હકીકત, ઇરાદાહે મેરા યે તુમસે યાશાહ, વલેકીન જંગસે પેહલે નેરા કાલ, મેરા હે નાંમ રાહીલ અય દીલાવર, મેરી મા દુખતરે શાહે પરીહે, સુએ રાહીલ હેઝરત ને નઝરકી, ધરાથા તાજ એક સરપર ઝેરીકા, કમર બસતા મુરસસાથા સરાસર,

ફીદા ઉસપર ગરઝવો મુંબમુ'થા. વો શેહજાદાથા ફોમે' જીનનીયાંકા. કીસે દાવાથા ઉસકી હમ સરીકા. સદા રઅદ ઉસકી કરતા રીલબરીથા. ઝોર અપને દાદાકા તુરે નઝરથા. ફીદા જાન અપની કરતેથી ઉસપર. કે અય બેટા નહીં જીનેકી અબ આસ. ગએ ઇસ શેરકે હાતા સે મારે. સો વો ઉસને મીલાએ બાકમે' આજ. બીગડતાહે મેરાયે કામ ઇસદમ, કે તેરી જંગકે દેખે હે' મે' હાત. કે જાકર રૂબરૂ ઉસકે ઇસી આં. અલી મયદાંકો જાહે ઝોર ઉપે માર. બીલાશક હમકો થે કરદેગા બેદમ. મીસાલે શેરે નર તુ ઉસસે લડનાં. સલાહે જંગ અબ મંગવારહાહું. બીલાશક યે કરેગા ઝેરે શમશેર. મેરે કેહનાંકો લાઝીમહે કે તુમાન. મગાયા અસપે સેહરી અપનાં કેહકર. સબ જીસમપર અપને સરાસર. વલીયે હકકો યું હસકર સુનાયા. ગુઝર કયુંકર હુવા બે રલ અલમમે'. ઝહે હીમમત ચહે જીરઅત યે તેરી. જો આવે ઉસકો જાનોં દુશમને જાન. વલે કીન હે' તુમહારે આગે લાચાર. કીયે હે' અપને વો સબ તમામી. મેરે આગે થી ઉનકી પસત હીમમત. ઇવઝ લું ઇસ ઘડી મે' તુમસે દીલબાહ. સુનોં યે ગોરસે અબ મેરા અહવાલ. પીસરહું રઅદ જીનનીકા મુકરરર. કીસીકો મુજલે યાં કબ હમસરીહે. નઝર સુરત પડી શમશેા કમરકી. ઝોર ઊસપર એક આલમથા પરીકા. બહારે બુસનથી ઊસપર અજબતર.

અગર ઇનસાન હોગે ઉસકી સુરત,
ફીદા ઉસપરકરે જાં અપની સો ખાર,
નઝર આતીથી સુરત ઉંસકી જીસકો,
ગરઝ ફીર શેહકો રાહીલને પુકારા,
ખખરદાર હોકે અખમેં ઓરહાહું,
ચેહી કેહકરકે ઓર ઘોડા ઊઠાકર,
અમલકર તેગ જયસે શાહેંદીપર,
શહે મરદાંને તખ કુછ સોચકર ખાત,
ફીરા કર ગરદ અપને કાઇ ખાર,
કે અય રાહીમ અગરહે જાન પયારી,
યમી ઉપર અસી માફ પટકકર,
મુસલમાંહો અગર ઇસવકત અયયાર,
ઝરાતો રહમ તુ કર અપને ઉપર,
તુજ ઊપર પયારસા આતાહે મુજકો,
પીદરકા સર તેરે અખમેં કલમ કર,
તેરે સર તાજ શાહીકા ધરંગા,
અગર હોગા મુસલમાં અયખીરાદર,
ખેહીશત અનદર મકાં તુજકો મીલેગા,
ચે સુનકરકે હુવા રાહીલ મુસલમાં,
હુવા કલમે સે આખીર વો સરઅફરાજ,
ગરઝ ઉસકો અમાં દેકર શહેદી,
ચે ખુશ હોકર ઉસે શેહને સુનાંયા,
ખયાતુ ઝલફીકરે જાં સીતાંસેં,
ન કીજે દીલમે કુછ વીસવાસ ઝીનહાર,
ખુદાકે ફસલસે લાઝીમહે દેખઅખ,
ઝકબખુરકી સજા ઉનકો અખાબી,
દમાગ ઉનકા મેં ખરલાજીઝ શમશીર,
હુવા રાહીલ ખેશુદ ખુશ શાહે દીસે,
મગર અધની ઝખાંસે શુકર પયહમ,
કહેથા હરઘડી ચે અઝ દીલો જાં,
ખલુતફે આંજનાં ખે સુરતુઝાઈ,
નીકાલા કુફરમે હે મુજકો ઇસદમ,
ઇંધર ચે શુકર કરતાથા ખુદાકા,
ગનાં ખેટાહુવા દીલસે મુસલમાં,
મોહખખત શેહકી ઉંસકો હોગઈ હે,

ન બુલ દીલસે ઉસકો તા કીયામત.
કે થા વો ખુખરૂયેં મેં નમુદાર.
દીલ અપને મેં જગેહ દેતાથા ઉસકો,
કીધરહે ધયાન યા હઝરત તુમારા.
મઝા ઝરખ અપનીકા દીખલા રહાહું.
કીયા હીમલા શાહે હરદો સરાપર.
કીયા ચાહેથા વો હીમલા દીલાવર.
ઉઠાકર અસખ સે ફીર કુછ કહીખાત.
લગે ફરમાને ચે રાહીલકો સરદાર.
તો કેહ કલમાં નહીં તા તેગ મારી.
ક જાં જાતી રહેગી ચુર હોકર.
ખયાતાહું તુજેહ અય મરદ હુશયાર.
જલે મત આતીશે દોઝખકે અનદર.
મેં ઇસ ખાતીર ચે સમઝાતાહું તુજકો.
ખીઠાતાહું તુજેહ ઇસ તખત ઊપર.
તુ જીકો યાંકા મેં સુલતાં કફંગા.
ખુદા ગુશ તુજસે હોવેગા સરાસર.
નમાનેગા તો દોઝખમેં જલેગા.
ખસીદકે દીલ વો લાથા ઉપતે ઇમાં.
હુવા કવનેનમેં અઝહદવો મુમતાઝ.
લગે ફરમાને ઉંસકે હકમેં તહસીં.
કે અય રાહીલ જો તુ ઇમાન લાયા.
અમન પાઇહે તેગે દીલ સીતાંસે.
ગીરોહે જીનનીયાંસે મરદ હુશયાર.
કીચે તેહ તેગ મેને જીનનીયાં સખ.
ઝ ઇમદાદે ખુદા સખધર અખાબી.
કીચે અપને દો ભુગતે કોમે ખે પીર.
ગયા વો ખેટ ખાસીદકો ચકી સે.
અદા કરતાથા દીલસે હકકા હરદમ.
કે અય ખાલીક તેરી કુદરતકે કુરખાં.
હુઇ કોનેનમેં મુશકી કુશાઈ,
કીયા દીને મોહમમદસે મુકરરમ.
હુઈ જખર અદપદ ચેખાત હુવયદા.
મોહમમદ મુસલમાંપર લાયા ઇમાં.
અસર ઉંનકી નસીહત કર ગઈ હે.

યે સુનકર રખાને શોરોકુગાંકી,
 વગારોને ફીર આખીર જલજલાકર,
 કહેથા પીટસર ગાહે વો નારી,
 મુજેહ કયું ખોદીયા અયબાન તુને,
 યે કયસી કર ગયા મુજસે મેરીબાં,
 ભરોસાથા તેરા મુજકો નીહાયત,
 જો તુને યું મુજેહ દીલસે ભુલાયા,
 ફીયા વો કામ તુને અય કહે દીલ,
 સો અબદીલમે ખીયાલ આતાહે ઈસકાં,
 મઝા ઈસ દીનકા તુજકો દીખાજિં,
 વલેકીન કયા કફં હું ઈસસે ન ચાર,
 ખોહોતસી અલગરઝ ઝારી ખુકાકાર,
 કે અય યારો અલીય મુરતુઝકા,
 તરફદારી ન કુછ ઈસવકત કરનાં,
 બન આવે જીસતરે તુમસે અઝીઝાં,
 યે સુનકર ઉસ લઈકા હાલ ખે પીર,
 જો થી વોદોજ સખ નવલખ હઝારાં,
 ગીરે હરસીતમસે આ શાપે દીંપર,
 પહાડોંકી તરે જખ આગીરે ખર,
 ફીયા મીલકરકે સખને ઈસકદર ગુલ,
 હુઇ લરઝાં ઝમીપર ગુલ મચાયા,
 લગે રાહીલકો ફરમાને હઝરત,
 ન ઉનકે ગુલસે તુ ઈસવકત ઠરના,
 ખુદાક ફઝલેસે તુ દેખ ઈસદમ,
 ફતહદે મુજકા ખાલીક હરજગેહપર,
 સો સર અખ એકકા તનપર ન છોડુ,
 ગરઝ યે કેહકે પક તકફીર શેહને,
 ફીયા હીમલા અદુએ બેનયાંપર,
 નથી ઈસતે ગસે રગબત કીસુસે,
 ફીયા હીમલા હુવે વો સલ શીકારાં,
 ચમક બતીથી મીસલે ખરક હરઝાં,
 અજખ ઈસતેગકા પાનીયા વલવાહ,
 ઇંધર ચમકી વો તેગે ખરક આગીં,
 ખોહોત ઈસ ખરકકી ગરમીસે જલકર,
 કેઇ તડપાયા મીસલે મુરગ ખીસમીલ,

મોહબખત ઉંસકી મેં આહો પુગાંકી.
 ગીરાલો તખત નીચે ખુલખુલાકર.
 કે બેટા હો ગયા મુજસે ફરારી;
 લીયા કયું કેહનાં શેહકા માન તુને.
 હુવા કીસવાસતે વાં તુ મુસલમાં,
 સો અખમેં કયા કફં આઇ કીયામત.
 તેા મેંને હાત જીનેસે ઉકાયા;
 કે છોડ અપને અઝીઝોંકો ગયા મીલ.
 કે પેહલે મેં હું તેરા દુશમને બાં;
 કે તેરે તનસે આકર સર ઉકાજી.
 જો હોનાંયા હુવા અખ હો ચુકા કાર;
 કહાયે ફાજકો અપની ખુલાકર.
 લે આવે કાટસર શેરે ખુદાકા.
 ખીગડના વાર ઉસપર મીલકે કરનાં.
 પકડ લાવો મેરે પાસ અય રફીકાં.
 ચલે લે હાતમેં તલવાર ઓર તીર;
 ઝુકી એક મરતબા ખર શાહે મરદાં.
 મોહમમદકે અખી રોશન જર્ખીપર.
 અધેરા હો ગયા ઉસજા સરાસર,
 કે પોંહયા અસમાંપર સોર ખીકફુલ.
 કદસ ગાવે ઝમીંકા ડગ મગાયા.
 કે અય રાહીલ હીરાસાં હોજીયો મત.
 ન કુછ અનદેશા અપને દીલમેં કરના.
 કીયા કતલ ઉનકા રેહ તુ દીંલમેં ખુરરમ.
 અતા કરતા હે તુ કુછ ખોફ મતકર;
 મરેં જખતક નયે મુકો ન મોડુ,
 વહીં ફીર ખીચકર શમશીર શેહને;
 ચલી વો તેગ વાં ઈન ખદ ગુમાંપર.
 મગર ન આતીશે કેમે અફુસે,
 ફીયા ઈસ તેગને લોહકા ખારાં.
 કટે થા વાં અદુકા હરખ હરઝાં.
 પીયા જીસને કહા સુખદાનઅલાહ.
 ઉધર દુશમન વો સખ કરતેથે તેહેસીં.
 ખીરે ખર ખાક કહે અફસોસ મલકર.
 લગીથી ઝરખ જીસકે સેહકી કાતીલ.

ઝરા ચારો યહાંસે ગોર કીજો,
બશરસે બી કબી અચસી, હુઈ હે,
તને તનહા ઇધરથે શાહે સફદર,
લીખાથા થે લઈ નવલખ હઝારાં,
કોઈ નાંગોપે ઝોર ગનડે પે અસવાર,
ચડે થે સખ જનાંએ મુરતુઆપર,
અઝીઝો સખ લઈ અતીશકીશાંથે,
સભોં પાસ આગકી હતીયાર વાંથે,
સો ઉનકો ઇસ તરે વો તેગ ખુંખાર,
કે જુ' બરગે શજર હાંએ જહાંકે,
અલેથા શેહકા જખ દસતે સફઈ,
અગર ચેથી નીહાયત ઉનકી કસરત,
ન બન આતીથી કુછ ઊસકોમ સેવાં,
અગરથે તુહ જેસા ઇસ જહાંપર,
મગરવાં ઝુલફીકારે શાહે વાલા,
કબી બનકર નહંગ ઇન બદતરોંકો,
ગરઝ બે જાં અદુ હઝરતને દમમે,
કે ઇનલાશોંકી કસરતસે ખીયાબાં,
હઝારોં લાશપર લાશે પયીથી',
શુબાઅત કયા લીખુ' શાહે ઉમમકી,
કહાં હે ઇસકદર નાકત રકમકી,
વલેકીન મુખતેશાર કુછ વો લડાઈ.
ચેહી જુમલા હલીસોં મેં લીખાહે,
કે સતરા રાતદીન બેરૂલ અલમમે',
નદી લોહુકી હરસુશે સરાસર,
કે ઇસ લોહુમે કીતને કુબ મરદુહ,
મરેયે ઇસઘરી ઇસમે' વો ખુંખાર,
કહે' થે કયા કરે' ઇસવકત હમસે,
મુહીબખો રવનકે અરસે બકો.
ન પુરસત રાતદીનમે' એક દમબર,
મગર વકતે નમાઝ ઊસ શાહકો વાં,
ઝમીં પર હાતમે ધરે તેગ હઝરત,
ઉસીદમ અઝહહાએ તેગે હેદર,
રહેથી અઝહહેકી શકલ જખતક,
રખે થે હુકમે' ખાલીકસે હીફાઅત,

કે ઇસજા મુતતકી કહો હાહ દીજો.
અઝીયે મુરતુઆ શેરે વલી હે,
ઉધરથે જંગપર નવલખ સીતમગર.
થે સખ શોલા ફીશાં જંગગી સવારોં.
ફીસને ફીત અપનાં કરકે અસવાર;
વલીયે હક વઝીયે મુસતફાપર.
ખીલાશક સખ અદુ બહુગરથે;
ગરઝ ઇસતેગસે માયુસ જાંથે.
ગીરા તીથી કલમ કર ઉનકોએકબાર.
ઝમીં ઉપર ગીરે મારે ખીઝાંકે.
અજલ આદાકો દેવેથી લીખાઈ;
મગર મલતેથે દરત અઝરૂએ હઝરત.
બ જુઝ મરનેકે મુતલક અચઅઝીહાં.
અથાથા ઇશ જગેહ તુફાં સરાસર.
વુહી જવહર રહીથી અપનાં લીખલા.
નીગલ જાતીથી અપને દુશમનોં કો.
કીમે થે ઇસકદર બેરૂલ અલમમે',
હુવા હમવાર ઇસદરજે અઝીહાં.
ન તીલ ઘરનેકા જા બાકી રહીથી.
કરી જાતીહે છાતી અખ કલમકી.
લડાઈ કયા લીખે બે રૂલ અલમકી.
લીખેહે થે કલમ બેહો રહાઈ.
કીતાબોંમે દેખા જાબજહે.
લો થે ઇસકદર ચાહે અલમમે',
બહાઈ શાહે દીને અચ ખીરાદર.
હુવે વો અપની જાસે આપ નાખુહ.
ન બનપડતીથી કુછ તખ હોકે લાચાર.
ન કુછ હો સકતાહે બે વકત હમસે.
વલીયે હક શહે મરહાંને દીકો.
ઝરા હોતી નથી હઝરતકો વાંપ.
જો હોતાથા રૂબુ આકર મુહીબખાં.
વહીં હોતો થે મખશુ લે ઇખાહલ.
બ ગરદે શાહેદી ફીરતી સરાસર.
નમાઝે હક અદા કરતે થે તખતક.
કે તા કરલે વલીયે હક ઇખાહલ.

ફરાગત પાચુકે થે જખકે હઝરત,
 નમાઝ અનદર અઝીઝો શાહે સફદર,
 કરે થે કસદ જખ કતલે શહેદી,
 વોં જખ આતે થે હીમલા કરકે ખુખાર,
 વહીં જન અઝદહા ઝોર મું ખુલાકર,
 જોખય જાતે થે થે જલને સે બદ અખતર,
 ગરઝ વો લાગકર કેહતે થે મીલકર,
 નમાઝ અનદર લીવો આતા નહીં હાત,
 કહેં તેગ ઇસકો યા કેહરે ઇલાહી,
 જખ ઉસકો હાનસે રખતાહે થે શેર,
 કહેં કયા અલગરઝ ઉસતેગકી ખાત,
 કીસી અવાં વો લગતાહી નહીં હાત,
 ગરઝ કર મશેવીરત ઇન સખને એકખાર,
 કહા યું જાકે કયા બેઠ હે હુશયાર,
 હમારી ચલકેવાં ઇમદાદ કીજે,
 અગર એકદમ કરોગે દેર તુમય,
 લડે કયા ખાક એસે શેરે નરસે,
 બસ ઇસ ગુસસે સે યારો હે હમે ખાત,
 કહેં જાદુ ઉસે યા તેઝ શમશેર,
 અજબહે કાટ ઉસકી ઝોર સફેઇ,
 કઝારા હમમેં સે જીસકી નઝરવાં,
 ચમકકર મીસલે બરક ઝોર ઉસકી મુઝકર,
 રહે સખ દેખતે ઝોર કેહતે થે ખાત,
 બસ ઉસકી ઝરબકા તો હે થે આલમ,
 કે જખ વકતે નમાઝ હોતીહે ઉસકા,
 ગરઝ લગ અપની રખ હઝરત ઝમીં પર,
 કે ફેરનહી વો તેગે શાહેવાલા,
 બસાને કોહ તન હેતાહે ઉસકા,
 નીગલનેકો હમે હોતાહે તદયાર,
 બસ ઇન શોલોંકી ગરમીસે નીહાયત,
 વો ઉનકા અઝદહા વાં પાસબાંહે,
 ગરખ જાદુ હમારા શાહેદી પર,
 બસ ઉનકા સેહર જાદુસે હમારે,
 કહાયે રઅદને તનહાહે વો તો,

તો ફીરહો જાતીથી વો તેગ ઝટપટ.
 જખ હોતે થે તો વો કોમે સીતમગર.
 કરઝ એકખાર મીલકર કે વો બેદી.
 તો તેગે શાહેદી હોકર ખખરદાર.
 જલાદેતીથી આદાકો સદાસર.
 નવો આસકતે થે આગે સીતમગર.
 નીગલયે હમકો જાએગી મુકરરર.
 કરેં કયા ઇસિધકી હયહાત હયહાત.
 હમારી કોમપર આફત થે આઈ.
 તો હોવે અઝદહા વો તેગ સમશેર.
 હમારે હકમે હે થે તો મકાફાત.
 હમારે સરપે થે ટુટી હે આફાત.
 ચલી રઅદે લઈ પર ફેજ કુફદાર.
 વહાંતો સખકા આખીર હો ચુકાકાર.
 દુહાઈ હે દુહાઈ દાદ દીજે,
 બએગી એકકી ખીલકુલ નહીં જા.
 મરે ગુસસેકી બસ નઝરસે.
 કેવો જો તેગહે ઉસ શાહકે હાત.
 તમામી ફેજકી ઉંસ તેગને ઝેર.
 ઊધર ચમકી ઇધર જાં લખપે આઈ.
 પડી ઊસપર તો વોહે તેગે બુરરાં.
 છીપી આખીર મીપાંપે પ્રીરેજા આખર.
 કે હે થે બરકયા મરગે મુક્ષ જાતા.
 કહેં ઇસવકત કયા અહવાલ દરહમ.
 કહેં કયા હમ નીહાયત કેહર હેગા.
 ઝુકા દેતે હે સર સજદે કે અનદર.
 બ શકલે અઝદહા જુનાંગકાલા.
 મીસાલે ગાર મું ખોલેહે અપનાં.
 હમારે પીછે વો દોડેહે હરખાર.
 હસારી ફેજપર આઈ કીયામત.
 નીગેહખાને શહેદી દીલવજાંહે.
 નહી કુછકાર ગરહોતા ઝરા બર.
 હે ગાદીબ ખીલચકી આગે તુમહારે.
 તુમહો નવલખ હઝારાં થે તો સોંચો,

શીતાબ ઉસકો પકડલો અય અઝીઝો,
કીસીને યે ન દેખાહોગા ચારાં,
હોં આજીઝ ઇસકદ યે કયા ગઝબહે,
કે સતરા રાતદીન તક અયસા ઇનસાં,
નખાનાં ઝોર નપાની પીને દેવે,
અઝીઝો ખાતયે હરગીઝ જહાંમેં,
કીસીને આજતક દેખી ન હોગી,
યે કયા બે ઇઝઝતી નાં મરદમી હે,
કરો હીમમત ઝરાઝોર દીલ બઢાવો,
ઝરા સોચો તો જીન આદમ સે કોઈ,
યે તીસપર એક તને તનહા ઇધરહે,
તુમેં ગેરત નહીં આતીહે ઇસ આંન,
હમેશા તુજકો સખ ખલકત જહાંમેં,
સુનેગા બે કોઈ ઇસ જંગકા અહવાલ,
ગરઝ યે કેહકે ઉઠઠા તેશ ખાકર,
જીનોંકી થા બે પયદા ઇશકા ઘોડા,
થીં આખેં ચારતો માથે કે ઉપર,
કદમથે ચાર જેસે અસપકે પાઉં,
થી સીસલે માય હુમ ઉસકી દો ચારાં,
ઝોર એક સીંગ ઉસકે ઉપર યું અચાંથા,
મીસાલે બરકથી રફતાર ઉસકી,
ગરઝ અસવારહો ઉસપર સીતમગર,
કહા યું આંનકર દેવે લઈને,
કે લેયર સખસી પહ અપની ઇસીદમ,
જલાદો આગસે શેરે ખુદાકો,
ધીર આઈ વો સીપા સખ સુખે હેદર,
ઝમીંસે આસમાં તક શોલા બનકર,
ગરઝયે દેખતેહી શાહે મરદાં,
કરી તબ આગે અપને શાહેદીને,
વહી ઊસ યેગસે ચારો મુકરરર,
યે સુખે લશકરે ગુમરાહ હોકર,
જલાયા જલકે વો લશકર જીનોંકા,
જલેથે દસહઝાર અવવલ લઈનાં,
અધેરા હોગયા ઇસ ચાહકે અનહર,

મેરે પાસ મીલકે સખલે આવ ઉસકો.
કે આગે એકકે નવલખ હઝારાં.
બડા ઇસખાતકા મુજકો અજબહે.
લડે લાખોસે યુદ્ધે અકલ હેરાં.
લડાઈ ઇસ તરેહકી કઝોન લેવે.
જહાંમેં બલકે યે કોમોં મકાંમેં.
હુઈ હે ઇસ જહાંમેં ઝોર ન હોગી.
બે તુમકો ઇસકદર દેહશત હુઈ હે.
મેરે આગે ઉસે ઝીનદા લે આવો.
ઝરાહે આજતક લાખોં સે કોઈ.
કે લશરર લખહઝારાં યે ઇધર હે.
અરે બે ઇઝઝતો કુમેં વઈનાંન.
હસેંગે બેઠકર ખુરદો કલાંમે.
હસીહોગી તુમારી અય બદ અફઆલ.
મગાયા આપનાં ઘોડા ઉસને આખીર.
સુનોં ઉસકા બયાં અબ મુજસે થોડા.
સીતારા જીસતરેહ ચમકે ફલકપર.
બે તન દેખો તો બસહે ફીલકા સાંઈ.
યે પરલી ઊસકે ચારો બે શુમારાં.
નથા વો સીંગ બસ નોકે સીનાંથા.
હુઈથી ચાલસે નાંચાર ઊસકી.
સુખે લશકર ચલા અપને બદ અખતર.
ઇસ અપની ફાજસે ઉસ બદકીને.
ગીરાવો આગ શેરે હકપે બાહમ.
વલીયે હક અલીયે મુરતુઝાકો.
ઉઠે આતીશકે શોલે ઊસસે ચકસર.
વો આખે શાહકી જાગીબ સરાસર.
અમલકર જીલપ્રીકાર અપની ઉસીઆં.
મોહમદ મુસતફાકે જાંનશીને.
નીકલકર સોલખે આતીશ સરાસર.
ઝોર ઉનકી આગકો હમરાહ હેકર.
ઉસીકી આગને લશકર ઉનોંકા.
ઝબરકે તેગ આં શાલે શહીદાં.
ધુવેં સે ઇન લઈ નોકે સરાસર.

કુવે' સે જળ ધુવાં વૉ આસમાંપર,
 લગી આવાઝસી એક ઉસસે આંને,
 હુવા શેર ઇસકદર નારે લઈકા,
 સીવા ઉસકે હઝારોં તખલ આર ઢાલ,
 ઝમઝીં કાંપી ફલક જુમખશમે' આયા,
 અધેરા હોગયા રૂએ ઝમીં'પર,
 ધુવે' કૈ દેખકર હસરત કૈ વૉ પાંસ,
 કૈ યા હઝરત યે કયા ઇસરાર હેગા,
 કૈ શાયદ અખ હુવે મે' શાહે હીકો,
 જલાયા શેરકો લી કરકે મઝલુમ,
 મુકરરર અખયેહી હોતા થર્કી હે,
 ઝમીંહે' કાંપતી ઇસ ગમેસે હઝરત,
 તને તનહા હુવે' મે' શાહયે ખસ,
 બિનોને ગમમે' અખ શાયદ મલાયક,
 હુવાહે યે ગઝખ અય શાહે વાલા,
 કીયામત લાઇ ગર ઇસદમ જીનોંને,
 કીયા તેહ તેગ ખસ ફીરકયાહે બાકી,
 યે ફરમાને લગે સુનકર પયમખર,
 કરે તોબાકે યે શેર ખુદાહે,
 નહીં તાકતયે આતીશ મે' ઝરા ભર,
 બનાંઇ હે વૉ હકને ઝાત આલી,
 સુનોં યારૌ જો હોવે હકકે ઊપર,
 અલીહે શેર હકકે હકકે ઊપર,
 વૉ હોગા સાકીયે કવસર હસરકો,
 કીયામતમે' ખીલાશક ઇસસે જાંને,
 અઝીઝો વૉ અલીહે શેરે મરદાં,
 બલાફીર આપમે' યે કયાહે તાકત,
 કૈ ખુદ ડરતી હે વૉ આલી કદર સે,
 ખુદાસે નીત યેહી ઇસકી દુઆહે,
 રહે ઉસકા કરમ મુજપર ઇલાહી,
 યે કેહકર ખોંફ કરતેયે અલીકા,
 મેશ કેહના અગર સચ તુમને જાનાં,
 જનાંખે મુસાફા યે કેહકે આખર,
 જો પોંહયે ઇસ જગેહપર શાહ બાકર,

લગાબને અઝીઝો ફીરતો આખર,
 કૈ સુન જીસકો દગા હીલ હોલખાને.
 ફટા જાતાથા સુનકર જીસકો સીનાં.
 બબતે થે હુવે' કૈ ખીચ બદકોલ.
 ગરઝ સુવદા તખ કેાં થર થરાયા.
 કીયામતકા બધા સખતો આકર.
 લગે કેહને વૉ યુ' જીનેસે જો આસ.
 કુવેસે યે ધુવાં નીકલા હે કયસા.
 લઇનોંને અમીફલ મોં મીનીકો.
 ધુવે સે અયસાહી હોતાહે મઆલુમ,
 કૈ કામ આયા શહે દુનયાં વહી હે.
 જીનોંકી શેરે હકપર હે યે ખીદઅત.
 હુવે શાયદ ગરોહે જીનસે જો ખસ.
 યે રોતે હે જો ગુલ આતાહે યાં તક.
 કરે આગાહ મમકો જલદ ઇસજ.
 અલીયે મુરતુઝા કૈ મુદખીરોંને.
 નહીં જીનેકી હમકો આસ બાકી.
 કૈ યાનો યે નલાવો તુમઝખાંપર.
 અલીયે મુરતુઝા મુશકીલ કુશાહે.
 કરે કુછલી અસર શેરે ખુદાપર.
 કૈ રોઝે હશરહો દો જગકા વાલી.
 જલાવે કયસે આતીશ ઉસકો ચકસર.
 અસર કયુંકર કરે આગ ઉસકે ઊપર.
 સલોંકા હાદીઓ રેહખર હશરકો.
 પડેગા વાસતા તુમ સચયે માનો.
 રહે હકપર ફીદાહે અઝ હીલો જાં.
 કરે જો કુછ અસર કયાહે લીયાકત.
 આલીકે યારૌ જીસસેકી નઝર સે.
 તેરા આશીક જો ચારખ મુરતુઝાહે.
 કરે મેરીબી વૉ મુશકીલ કુશાઇ.
 ખીલાશક દોસતો હકકે વલીકા,
 ઝખાં ઉપર ન ફીર યે હરફ લાનાં,
 કુવે પર આખે સાથ અસહાબ લેકર.
 તો સર અપનાં ઝુકા ઇસચેકે અનહર.

કીયા એક નારા શાહે અમળીયાને,
પુરશ ઊસકા સુનાં શારે જહાંને,
યે ફરમાયાથા હઝરતને અઝીઝોં,
કે અથ જાનાંને મત તુરે ઇલાહી,
કરો હાલઅપનેસે આગાહ ઇસહમ,
બુદાઈમે અળી ઇસહહ તુમહારી,
સુની આવાઝ જળ શેરે ખુદાને,
કહાયા શાફ્તે મેહશર પયમખર,
મેં ખુરરમ હુટી અઝ ફઝલે ઇલાહી,
ઝ કૈમે જીનનીયાં બે પીરનાંરી,
ન કુછ વીસવાસ દીલમેં અપને કરનાં,
વલે તુમ અઝ જબાને પાક સેવાં,
સીવા ઇસકે નહીં કુછ ડર ઝરાસા,
હુવે ખુરરમ વશાદાં ફીર સરાસર,
કીયા સખને અદાસીજદા ખુદાકા,
સુનોં સખ ચાર ફીર હઝરતકી શુફતાર,
બહેથા હરતરફર વોહુ ઝમીંપર,
પડે ફીરતેથે સખ ભાગે લઈવાં,
યે લેકીન ભાગકર જાતેથે જીસજા,
સીપર ગર સરથે લેતા કૌપ બદખું,
લઈ કે સરપે પાતકથી ફીર ઇસહમ,
હુવે આજીઝ વો તબ સારે સીતમગર,
કે ચારો ભાગકર યાંસે કીસીતોર,
અલો દેં બાદશા પર જા હુદાઈ,
ગરબ રઅદે લઈસે જીનનીયા શખ,
હુઇ લશકરકી તેરી ઉમર બરબાદ,
અગર દેવે હમારા સાથ ઇસહમ,
યે સુનકર રઅદને લશકરસે શુફતાર,
લીખાહે સુરખ આંખે ઉસકી એકખાર,
મીસાલે ખુરજથા ગુરજ ઉસ લઈકા,
કમરમેં ખાંધ અપને આખીર વો હાલ,
ગુરજ જીં કૌહ ખુદ મીસલે ખુદહે;
ગરજ તીનો પહાડ આખે બચકખાર,
ઝમીં લરઝી ફલક હરકતમેં આયા,

ખુલાકે દોશ મોહમદ મુસતફાને,
જહાં કયા માલીકે કૈનો મકાને.
બ આવાઝે હઝી ઉસહમ રફીકો.
તુમહારી કુછ ખબર અખતક નપાઈ.
કરો આવાંઝસે અખ મુજકો ખુરરમ.
અજબ હાલત હુઈહે અખ હમારી.
મોહમમદકી અલીયે મુરતુજાને.
ઝ ઈમરાદે ઇલાહીયાં સરાસર.
મગર દરપેશહે મુજકો લડાઈ.
હુઈહે ઇસકુવેં મેં જંગ ભારી.
મેરી જાનીબસે બે અનદે શારેહનાં.
હુઆ કરને રહો યા શાહે ઝીશાં.
બડા હે તુજકો ખાલીકકા ભરોસા.
ગરજ યે સખને વાં આવાઝ સુનકર.
ઉસીહમ પાક ઝાતે કીબરીયાકા.
કીયે બે જાં બોહોત એકહમમેં ખુખાર.
કીયામત આઈહે કૈમે લઈસુર.
બચાતે જાનકો અપની બદઈયાં.
વો જાતે તેગલે ફારન ઊસીજા.
તો ઉસકી કરતી તેગે શાહ ફીરદો.
ઉતર આતીથી વો શમશીર પયહમ.
કરી તદખીર ફીર સખને યે મીલકર.
બચાવો જાનકો અપની કીસીતોર.
હમારી જાન તુમને ગવાઈ.
લપુ યું જાકે કેહને બે ઘુમાં સખ.
કહે કયા તુજસે જીઝ ફરીયાદ ફરીયાદ.
કરે ફતહે લડાઈ હોકે બાહમ.
ઊઠાયા સુએ હેદર અપનાં રેહેવાર.
હુઈ સુન સુનકે યે લશકરસે શુફતાર.
થા ચારો સર પહાડ ઊસ બદયકીંકા.
અલા અલકીસસાયું સજકર બાઅફમાલ
બ શકલે કૌહ કયું મુરકબન વોહે.
બધ ઊસહમ કીયામતકે વો આસાર.
તબક ચવહા ખીલાશક થર થરાયા.

ગરજ આકર મુકાબીલ શાહે : હી'કે,
કીયા નારાં બલબ શોરો બુકાઈ,
રખેથા રેસમાં હાતોં મેં વોખર.
હુકાએ પ્રીર સુએહેદર બયકબાર,
હુવા વોરેશમાં એક અઝહહા ફીર,
છીડેથી આગ મુ'સે ઉસબલાકે,
બ દેખા અમદહા યે શાહેદીને,
અલમ કરકે મુકાબીલ ઉસકે આકર,
મીસાલે બરક આગ ઉસસે નીકલકર,
હુવા વો અઝહહા, વો ખાક જલકર,
કુ'વે સે ઉસકે જલનેકા ધુવાંફીર,
કીયા આવાઝ અહમદ મુસતફાને,
જવાબ ઉનકો દીયા શેરે ખુદાને,
કીયા ફીર શુકરકા શીજદા અદાવાં,
હુવે યે સુનકે ફીર રાઝી રફીકાં,
ગરજ ઇતનેને' રઅદે બદશુમાંકે,
ચલાયા ગુરજ ઉસને શેહપે આખર,
લેગાઇ ઝુલફીકાર એક ઉસપે હસકર,
ગીરા જો પાઉં, ઊસમરદકા ચકબાર,
જો ઊસને આપકો હાતીબનાંયા,
કટે જો હોંટ ઊસકે ફીરવો ચકગાર,
ગરજ મુ' ખેલા મીસલે મારઆખીર,
વો આંખે દોનોં ઉગકી ખુફીશાંથી,
ચડાદાતોંકો ઓર મુ' ચીરા ઇસ આન,
જડી જબ ઝુલફીકાર એક ઉસપે કારી,
લઈને ગુસસા હોકર હીમલા શેહપર,
કમલકર જબ કદમ ઉસ ખે હયાકો,
હુવે ફોરન જબ ઉંસકે સાથ મુ'પર,
તો સેહને દેખ સુરત ઉસ લઈકી,
લઈકા કાટસર એક ઝરખમે' ફીર,
કટે સર જસઘડી સખ ઉસકે એકબાર,
ખ શકલે બીછુ યે આખીર ગયા બન,
ચલા હઝરતપે ડંગ અપનાં ઉઠાકર,
જો દેખી શકલ હઝરત મુરતુઝાને,

લપને ઉસ શહે દુનયા વહી'કે.
ઝમીં ઇસદમ નીહાયત થર થરાઈ.
ઓર ઉસપર પડકે કુછ બદુ બદઅખતર.
સુનોં થારો અજબ તુમહે યે અખબાર.
ચલા સુએ જનાંખે મુરતુઝાફીર.
લઈકે સેહરસે ઇસ અઝહહાસે.
વહીં શમશીર અમીરૂલ મુમી'નીને.
કહા જસવકત ફીર ચલલા હોઅકબર.
જલાયા આગકો ઉસકે સરાસર.
ઝ આતીશ તેગે આં સાકીયે કવસર.
લગાબને ગરજ મુએ સમાપર.
અખીકો ફીર મોહમમદ મુસતફાને.
તો ચારો ફીર મોહમમદ મુતફાને.
કે ચારખ મેં વરી કુદરતકે કુરખાં.
લગે કરને સતાંએ શાહે મરદાં.
લગે શોલે નીકલને ખે નશાકે.
તો વાર ઊસકા વહીં હઝરતને રદકર.
ગીરા કટકર કદસ ઉસકા ઝમીં'પર,
હુવા પેલે દમાંકી શકલલદકાર.
તો શેહને હાત ફીર ઉસકા ઉઠાયા.
ખ શકલે અઝહહા હોકરકે તઈયાર.
કીયા હીમલા શહે આલી કદરપર.
કહું કયા દાતકો નોંકે સીનાંથી.
કીયા ચાહેયા હીમલા હોરદ શાંન.
ગીરા ખર તુમ મેં દાંતાકે સારી.
કીયા ઇસદમ નીહાયત બેશ ખાકર.
કીરાયા શાહને ઉસપુર જફાકો.
ઓર આંખેસબહુઈ ચલદા મુકરરર.
અલમ વો તેગ અપની ફીર વહીંકી.
ગીરાએ અલગરઝવો સખઝમીં'પર.
મુજોં અચ ચારો તખ રઅદે સીતમગર.
મીસાલે કોહ વો અપનાં બદનતન.
કે માફ ઠંગ નીકાલુ બાન બકર.
તો ઉસકો ફીર ગરજ શેરે ખુદાને.

લગાઈ' ઝરખ દો દુકડે કીયા યું,
ગરઝ ફીર બનગયા ગે'દેકી સુરત,
વો જીસ શકલમે' હોતાથા તથ્યાર,
ગરઝ ફીર ઝોર એક સુરત પલટકર,
પડાથા સીંગ જો સદમન ઇસજા,
કે માફ' ઉસકો એસા ઝોર કરકર,
ફીરફકર સીંગ સરખયને કે ઉપર,
ગુમાં ચેથા કે ઇસ પથથર શે ઝીનહાર,
ગરઝ ઉસસે પથથર વો ફીર ઉઠાકર,
મોહીખખો' તખતો દીલપર શાહે દીકે,
ચેહી ચાહાંકે ચે તખત ઝમીંકા,
ચે દીલમે' ખીયાલ ફીર ઉનકે આયા,
મગર ઇસજંગમે' ચકદસત ચકસર,
ચક્કી ખુદ ઝુલફીકારે શાહે મરદાં,
લઈ કે કરકે દો દુકડે જો સરકે,
ગરઝ ઇસ જીનકે ઝોર મરકખ કે રદકર,
ઇરાદ ફીર હુવા કર ઇસકે બીચાર.
કે જખ ગુસસા હુવાથા શાંકે દીકો,
કે જલદીખ ઝમીંકા હો નગેહખા,
ચલાતાહે મેરા મેહખુખ તલવાર,
અગર દો દુકડે હો ગાવે ષમીં અખ,
ચે હાતીફને નીદા અચસી સુનાંઇ,
ખ જીઝ તલવાર અલી તલવાર કોઈ,
ગરઝ ઇસ રઅદે સીતમગર'
પડા એક કોહસા જખ વો ઝમીંપર,,
ચે ચીલલાકર લઇ ઉસદમ ગીરાથા,
જો જીસમે નેહસપર ઉસ બેહચાકે,
ખડેથા ઉસકે યું કોહુ હરએકખ,
નહીં જીરીથી ઉસકે ખુસે ચારાં,
ગરઝ કેમે લઈ દેખેથી સારી,
ગઈ ફીર સાથહી ઇસ આહકે જાં,
થા જયસા લાનની ઊપર રઅડકા નાંમ,
મરા દેખા જો લશકરને લઈ કો,
ખયાલો જાં હમારી શાહે શાહાં,

ગીરી કકડી કે દોદુકડે કીયે જી.
કમી ગે'દા કમી હતીકી સુરત.
ઉસી સુરતકો શેહ કરતે થે ફીનનાંર.
ખનાંકર હાત ખો હોત અપને ખદનપર.
ઊઠાકર ખદયકીંને દીલમે ઠાનાં.
કે જાં એક ઝરખમે' જાતી મુકરરર.
મુએ હઝરહ લગાયા ઉસને ચકસર.
નહીં ખયને કે ઇસસે આખેરીકર,
જો ફેંકા દીલપે અપને, જોપ ખાકાર.
છડા ગુસસા અમીંફલ મોમીનીકી.
ઉલટ દીજે લઇતે ખદ ચકીંકા.
જો દીમમે' આયાથા ઉસકો બુલાયા.
ચલાઇ તેગચે ગુસસે મે' આકાર.
તો ઇસ પથથર કે દો દુકડે કર ઉસઆં.
ગીરાયા અચકર ઘોરે કે નીચે.
ખ આખીર ઠેહરીવો ગાવે ઝમીંપર.
પગર ફીર પોગએ વો ઇસમે નાંચાર.
હુવાથા હુકમ જીમરીલે અમીકો.
નહીં દો ઉસકે બીહોતે હે' ઇસઆં.
ખખરદારહો ચખરદારહો ખખરદા.
ગીરેગા ખીલચકીં અરશે ખરીંઅખ.
નહીં ફતહે ખજીઝ શેરે ઇલાહી.
નહીં આફકમે' હતીયાર કોઈ.
મએ મરકખ ગીરા દો દુકડે હોકર.
ઝમીં લરઝીથી અચ સારો સરાશર.
કે શોર ફીરીથોતો ને સુનાંથા.
લગાથા ઝખમકારી પુર જફાકે.
કે જેસે પાની ખારીશકાહો બેહતા.
નોફસનીથી લઇકી પર નહીંજા.
જખ ઉસ મરદુદને એક આહમાથી.
હુવા દોખને દાખીલ જા ઉસીઆં.
પડા મારીકસે જાકર ખસ જાંસે કામ.
હુઈ દેહથર, ગીરોહે ખદયકીં દેાં.
પુકારે અલઅમાં તખતો લઇનાં,

કહા હમરો બચા બેહરે ઇલાહી,
 કરે' તોભા બસ અબહમ અઝદીલોન્ન',
 ચેહી સુનકર કહા શેરે ખુદાને,
 અગરહે જાન પયારી અય લઈનાં,
 સનાંએ મુરતુઝાકી સખને મીલકર,
 ખુશહોકર ઉનસે ચારો શાહે 'મરદાં,
 નીકલકર આહસે ફીર આએ બહાર,
 અખીકો દેખકર હજરત પયમમર,
 પયમમર સી હુવે અલકીસસા ખુશનુદ,
 પરઝ વો ડોલપાનીકા અઝીશેર,
 જો દેખા ડોલ ઉસ ઓરતને ઉસઆં,
 સનાંએ મુરતુઝા, ઓર મુરતુઝ જબ,
 હુધ ઈસલાસપર વો જીસે કુરબાં,
 ઉઠો ગરદે કદમપર શાહે દીકે,
 ગરઝ ચે કેહકે ફીર સખ જીનસે ઇકરાર,
 નકોઈ આદમીકોં આસતાએ,
 તુમહારી કોમસે બસ આદમી ઝાદ,
 ચે સુનકર અહમદો હેદર સે પ્રીલહાલ,
 હુવે ચે મુસતફા ખુશ ઉનસે સુનકર,
 ખીઠાકર તખતપર રાહીલકો ઇસઆં,
 મદીનેકો ચલે હે શાહો ખુરમ,
 તસદદુક પાક ઝાંતે કીસખરીયાકા,
 તસદદુક ફાતમા ખયરૂનની સાકા,
 તસદદુક આ શહીદે કરબલાકા,
 તસદદુક બાકરે સાહબ ઝુકાકા,
 તસદદુક બાકરે કાઝમ સખાકા,
 તસદદુક ઓર તકીયે રેહનુમાકા,
 તસદદુક અસકરી સાહબ ઉલાકા,
 ઇલાહી બેહરે સદકા ઇતમએ પાક,

તો ઈસદમ ચા જનાંએ મુરતુઝાઈ.
 જનાંએ મુસતફા પર લાવે' ઇમાં.
 લઈ નોં સે જનાંએ મુરતુઝાને.
 તો લાવો દીલસે તુમ ઇસવકત ઇમાં.
 હુવે ખુશ ઉનસે તખ સાકીયે કવસર.
 ઓર અપને ઝાથલે રાહીલકો ઇસઆં.
 મીલે ખુશહોકે પયગમખરસે જાકર.
 લગે કરને સનાંએ હક સરાસર,
 ઓર ઉસ ઓરતકા લીખર આયા મકસુદ.
 લે આએ અમરે હકસે કરં ઉને ઝેર.
 મુસલમાં સખ હુવે દીલજાસે ખુશવાં.
 અદા કરને લગે વો પારસા તખ.
 લગી પડને દુરુદ હજરતપે હરઆં.
 લગાઈ ચશમમે' રોશન જર્ખીકે.
 તુમહારી કોમસે જીનહાર જીનહાર.
 ન તુમમે સે ઝમીપર કોઈઆએ.
 ન દેખે ખરઝમી બસચે રહે ચાદ.
 કીયા અઝ દીલલોઈમાં સઝતે ઇંકલાલ.
 દુગાનાં શુનરે ખાલીકકાં અદાકર.
 દુઆદે ઉનકો આખીર શાહે જીશાંન.
 મએ લશકર અઝીઝાં શાહે આલમ.
 તસદદુક ચા ઇલાહી મુરતુઝાકા.
 તસદદુક ઓર હુસેને મુજતબાકા.
 તસદદુક હજરત એનુલ અબાકા.
 તસદદુક બાકરે સાહબ લેવાકા.
 તસદદુક ઓર અલી મુસા રઝાકા.
 તસદદુક ઓર નકી સાહબ હુદાકા.
 તસદદુક મેહદીયે સાહબલીવાકા.
 મુજેહ ઇસયાંસે બસ તુરખીએ બેબાક.

તમામ શુદ જંગનાંમાં ખીરલ અલમ.

ધી ગાઈડ ટુ ઈંગ્લીશ ટીચર.

પોતાની મેલે ઘેર બેઠાં વગર માસ્તરે થોડા વખતમાં અને થોડી મહેન-
તમાં રિતસર અંગ્રેજી શીખવું હોય તો ધી ગાઈડ ટુ ઈંગ્લીશ ટીચર,
જરૂર ખરીદજો. અક્ષર જ્ઞાન તાર, કાગળ, અરજીઓ વગેરે લખતાં, વાંચતાં
શીખવા સારું આ પુસ્તક બહુજ ઉમદા સાધન છે, આ પુસ્તકની અંદર
દરેક વિષયની સમજ બણીજ સાદી અને સરળ રીતે આપવામાં આવી છે કે
ગમે તેવા શિષ્યાઉ માણસને પણ સમજતાં જરાએ મહેનત પડતી નથી, બી-
જાઓની માફક આ પુસ્તકના જુદા જુદા ભાગો ક્યાં નથી પણ એકજ પુ-
સ્તકની અંદર જરાએ જરા ઉપયોગી બાબતોનો સમાવેશ બણીજ બાહોશીથી
કરવામાં આવ્યો છે. વધુ તારીફ ન કરતાં એકવાર ચોપડી મંગારી ખાતરી
કરવા અમો ભલામણ કરીએ છીએ. કી. રૂ. ૧૧ પોસ્ટેજ માફ.

સવા બસો પાનાનું દળદાર પુસ્તક.

જાદુ કળા પ્રકાશ.

આ ચમત્કારી પુસ્તકમાં મંત્ર સાધવાની રીત, વનસ્પતિ રાધન, આત્મ-
રક્ષા, વીઝી, આદ્યશીથી, તાવ, નજર ખોશાય, યક્ષણી ડાકીણી, શાકીણી,
જુનાદીક કાઢવાના મુઠ વાળવાનો મંત્ર, સાપ, ઝેર વીગેરેના મંત્ર, વશીકરણ
મંત્ર, વશીકરણ મંત્ર વોધી, નરદેતા, વોર, આગીઓ, વૈનાળ, હાયા પુરુષ
યક્ષણી, ક્ષેત્રપાળ, અન્નપુર્ણા દેવી, કણે પીશાચીની કંગાળ જિરવ, ઝાંપડી,
અધોર મંત્ર, પરિવશ કરવા, વનસ્પતિ વશીકરણ ચિત્રા, વીર સાધવાનો મંત્ર
વીગેરે સંખ્યાબંધ મંત્રો સમાવેલા છે. તેમજ પાંજરામાં પશીઓ દેખાડવાં,
ટોપીમાં ફૂલ દેખાડવાં; વીગેરે બણી જાતના જાદુના ખેલો ઉપરાંત શીવકાંગ
પુજવાના લાભ. જમીનમાં દાટકું ધન જેવા તથા પાણી જેવાની રીત, મુઠ-
માંની વસ્તુ કહેવાની રીત, સાપનો મોહરો બનાવવાની રીત, વીંઝી ઉતારનાર
જાદુજ જડી જુટી બનાવવાની રીત વગેરે બણી બાબતો આપવામાં આવી છે.
કી. રૂ. ૧ પોસ્ટેજ ૦—૮—૫ વધુ.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીચીરાઉ—અમદાવાદ.

